

Évkönyv – 2013

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2013

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2013

Készült 2013 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: Angol project a Vörösmarty téren

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *dr. Molnár Katalin* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós
HÁROM HUNYORÍTÁS
(...)

3

Tegnap ujság fekszik a földön,
alvó címeit most ujraköltöm
s tiszta szobámon átalúszik a
förtelmes Politika.

Már figyelem a távol híreket,
már egy-egy szó ritmusra lépeget,
hogy tagjaim az álmot levessék,
s ujjamig szalad az idegesség.

1937

dr. Molnár Katalin (igazgató)

Hagyományainkról

A 2013. év és a 2013/14. tanév más intézményekhez hasonlóan sok-sok változást hozott a Radnótiban is. 2013. szeptember 1-jétől alapvetően megváltoztak az iskolák nevelő-oktató munkájára, finanszírozására vonatkozó jogszabályok. Hasonló körülmények között általában azt szokás áttekinteni, miben, mennyiben más az új feltételrendszer, és az iskolában ennek hatására milyen változásokat tervezünk. Mégis e helyen elsősorban azt szeretném összegezni, mi az, amit szeretnénk tovább folytatni a Radnótiban annak érdekében, hogy megőrizzük az elmúlt évek, évtizedek sikereit, kimagasló nevelési-oktatási eredményeit.

Szeretnénk megőrizni a nyolc és a hat évfolyamos gimnázium sikeres nevelési-oktatási programját. Azt a programot, amit 1989 és 92 között dr. Réz Gáborné igazgató vezetése alatt dolgozott ki a tanári közösség. Azt a programot, amin az elmúlt húsz évben történtek korrekciók, módosítások annak érdekében, hogy még eredményesebben szolgálja tanítványaink felkészülését a felsőfokú tanulmányokra és a munkaerőpiacon való boldogulásra.

A program érvényességét igazolja diákjaink magas felvételi aránya a legjobb hazai és külföldi egyetemekre, igazolja a közép- és felsőfokú nyelvvizsgák magas száma, igazolja a közép- és az emelt szintű érettségi vizsgákon nyújtott kimagasló teljesítmény. Igazolják, azok a statisztikák, amelyek az elmúlt években jelentek meg a hazai közoktatási intézmények teljesítményéről.

Az elmúlt évek eredményei önmagukért beszélnek ugyan, mégis a pedagógiai program jogszabályok által előírt átdolgozása előtt az előző tanév végén véleményt kértünk a 11-12. évfolyam diákjaitól is. Milyennek értékelik ők az iskolai oktatást, azon belül is azt, ami igazán „radnótis”, a fakultációs rendszert? Válaszaikból egyértelműen kiderült, hogy jónak, és lényegében nem változtatnának rajta. Vagyis a diákok egyetértésével találkozunk az, hogy a fakultatív tárgyakat csak a 10. évfolyam végén kell kiválasztani, és később is lehet módosítani, változtatni a pályaválasztási szándékok alakulásától függően. Helyesnek tartják, hogy a természettudományos tárgyak oktatása nálunk korábban befejeződik, mint más intézményekben, és a 11-12. évfolyamon már „csak” azok tanulják ezeket a tárgyakat, akik ilyen pályára készülnek (a tavalyi 12. évfolyam 72%-a). A fakultációs tárgyak rendszerét, programját, az órákon folyó munka hatékonyságát a 12. évfolyam

tanulói 6-os skálán átlagosan 5,1-re értékelték, ami kiemelkedően jó eredmény. Az első helyezést a biológia érte el (5,72 – 32 válaszadó), a másodikat a matematika (5,59 – 41 válaszadó), a harmadikat a történelem (5,36 – 18 válaszadó).

Radnóti tantervünk, egyedi fakultációs rendszerünk megtartása érdekében a tantestület úgy határozott, hogy a jogszabályi feltételeknek megfelelően átdolgozza és akkreditáltatja oktatási programunkat és szaktárgyi keret-tanterveinket.

Szeretnénk megőrizni az iskolánk szellemiségéhez szervesen hozzátartozó sokszínűséget, a demokratikus, toleráns, befogadó légkört. Ennek érdekében folytatni kívánjuk azokat a nevelési-oktatási formákat, amelyek mind-mind ezeket a célokat szolgálják: a társadalmi érzékenyítő programot, a közösségi szolgálatot (születési nevén az önkéntes munkát), a tehetséggondozó tábort, az anyanyelvi tábort, a diákcsere programokat, az osztályszínpadok vetélkedőjét, a nomád tábort, a vízitúrákat és még sorolhatnánk.

Szeretnénk megőrizni gyakorlóiskolai szerepünket, továbbra is alkalmazni, kamatoztatni mindazt a tudást, amire az elmúlt 53 évben az ELTE gyakorlóiskolájaként, tanárképző intézményként szert tettünk. Kármán Mór, az 1872-ben alapított első gyakorlóiskola pedagógiai vezetője szerint: „A gyakorlóiskola feladata, hogy oly mintaszerű iskolai életnek adja képét, melyben a tanítványok erkölcsi és értelmi előrehaladása az egész tantestület közös gondjának tárgyát képezi, és mely a tanárjelöltnek buzdító példaul, a tanárnak lelkesítő emlékül szolgáljon. (...) központjává válják a paedagogiai életnek; példája kell, hogy világító fényt vessen tanodáink hiányaira, eredményei viszont irányt fognak adni azok idején való pótlásának. Innen kerüljenek ki az elméletnek, szintúgy mint a gyakorlatnak megfelelő módszeres tankönyvek és vezérfonalak; itt szerezhessenek saját tapasztalatjuk által felvilágosítást a kormány közegei is az országos intézkedések, utasítások és rendeletek tárgyában.” Amikor újraolvastam Kármán Mór gondolatait a gyakorlóiskola feladatairól, végiggondoltam: vajon a Radnóti megfelelne ezeknek a követelményeknek? A válaszom egyértelmű igen, hiszen szakmailag felkészült, magasan képzett, elkötelezett tanítóink, tanáraink vannak, akik a gyerekek tanítása mellett a tanító- és tanárképzést, a tanártovábbképzést, a tankönyvírást, a digitális tananyagfejlesztést, a mód-

szertani és a pedagógiai kutatásokban, a pedagógiai műhelyek munkájában való aktív szerepvállalást is eminens feladatuknak tartják. Mindezt az elmúlt évek nehézségei közepette is bizonyították.

Természetesen ahhoz, hogy hagyományainkat folytatni tudjuk, és megfeleljünk a velünk szemben támasztott új elvárásoknak is, megfelelő finanszírozás szükséges. Szeretném, ha realitássá válna az a kormányzati szándék, mely szerint minden köznevelési intézmény esetében azonos szempontok szerinti, azonos mértékű finanszírozási elv érvényesül az intézmények által vállalt feladatoknak megfelelően. Azt kívánom magunknak, hogy a következő év már ne anyagi gondjainkról szóljon, hanem arról, hogy az info teremben túl gyorsak a gépek, arról, hogy nem fúj át a szél a bezárt folyosói ablakokon, arról, hogy van korszerű sportpályánk és tornatermünk, és végül, de nem utolsósorban a tanulásról és a tanításról közép- és felsőfokon.

Az iskola dolgozói és tanulói 2013/2014

TANÁROK, TANTÁRGYAK, FOGADÓÓRÁK 2013–2014.

Albert Viktor	<i>kémia</i> , ¹ biológia	csütörtök 4. óra
Arató László	<i>magyar</i>	kedd 2. óra
Balassa Lászlóné	tanító	kedd 4. óra
Balázs Katalin	<i>kémia</i>	hétfő 3. óra
Bárth Balázs	történelem, matematika	kedd 5. óra
Berek László	<i>kémia</i> , fizika	szerda 4. óra
Berkiné Böhm Zsuzsanna	testnevelés	hétfő 5. óra
Boncz Dániel	biológia	kedd 4. óra
Boronkai Szabolcs	<i>történelem</i>	kedd 4. óra
Csatár Katalin	matematika	kedd 3. óra
Csekné Szabó Katalin	tanító	hétfő 4. óra
Dancz Péter	<i>orosz</i> , történelem	hétfő 6. óra
Dávid Anna	<i>francia</i>	kedd 5. óra
Drozd Zsuzsanna ig.h.	angol	kedd 6. óra
Etédi Emőke	<i>magyar</i>	kedd 4. óra
Fábián Márton	<i>magyar</i>	péntek 3. óra
Farkas Kristian	testnevelés	szerda 3. óra
Farkas Mária	tanító	hétfő 5. óra
Farkasházi Csilla	tanító	kedd 3. óra
Fenyő D. György	<i>magyar</i>	péntek 2. óra
Ferenczi Kinga	informatika, napközi	kedd 4. óra
Gózonné Adámy Anna	tanító	hétfő 5. óra
Gulyás János	<i>fizika</i> , matematika	kedd 5. óra
Gulyásné Pusztai Réka	<i>angol</i>	hétfő 3. óra
Győrffy Magdolna	tanító	hétfő 5. óra
Győrfi Ágnes	tanító	kedd 3. óra
Győri János	<i>magyar</i>	szerda 2. óra
Hegy Györgyné	<i>matematika</i>	kedd 3. óra
Horváth Beáta	magyar, <i>média</i>	csütörtök 3. óra
Ispánovity Márta	<i>történelem</i>	szerda 3. óra
Iványiné Harró Ágota ig.h.	matematika	kedd 6. óra
J. Tóth Judit	<i>angol</i>	csütörtök 3. óra
Kenéz Anikó	rajz-művészettörténet	hétfő 3. óra
Kováts Zsófia	biológia	kedd 2. óra
Köllő Júlia	könyvtáros tanár	
Köves Katalin	angol	kedd 5. óra

¹ A dőlt betűkkel jelölt tárgyakból az adott vezetőtanárnál egyetemi hallgatók végzik gyakorlatukat.

Kropog Erzsébet	<i>biológia</i>	hétfő 4. óra
Kuruncziné Kapcsándi Katalin	történelem	hétfő 7. óra
Láng György ig.h.	földrajz, biológia	péntek 3. óra
Lángné Erdő Katalin	<i>angol, francia</i>	hétfő 6. óra
Lengyel Zsuzsa	angol	szerda 5. óra
Lenkovics Barnabásné	történelem	kedd 4. óra
Lövey Éva	<i>matematika</i>	szerda 3. óra
Ludmann Mihály	földrajz, művészettörténet	hétfő 5. óra
Major Csongor	testnevelés	szerda 5. óra
Mándics Dezső	<i>biológia</i>	szerda 3. óra
Marcsek Gábor	<i>matematika</i>	hétfő 3. óra
Markovics Tibor	<i>fizika</i>	csütörtök 2. óra
Megyeri Andrea	könyvtáros tanár	
Miklósy Katalin	<i>angol</i>	szerda 7. óra
Molnár Katalin igazgató	biológia	hétfő délután
Morvai Éva	<i>matematika</i>	hétfő 0. óra
Mozer Tamás	<i>magyar, latin</i>	hétfő 5. óra
Munkácsi Tamás	testnevelés	szerda 3. óra
Nagy Albert	testnevelés	péntek 3. óra
Nyakas Tünde	<i>francia</i>	szerda 3. óra
Pálinkó Dániel	földrajz, biológia	szerda 3. óra
Pap Anna	tanító	szerda 5. óra
Patrik-Pirk Zsolt	<i>angol</i>	hétfő 2. óra
Palócné Bársony Katalin	angol	kedd 4. óra
Paulovits Ferenc	<i>kémia</i>	hétfő 4. óra
Petróczki Edit	ének	hétfő 6. óra

Rosenzweigné Pejtsik Júlia	<i>francia, latin</i>	kedd 5. óra
Schiller Mariann	<i>magyar, angol</i>	csütörtök 4. óra
Schubert Mihály	<i>matematika</i>	hétfő 4. óra
Seresné Bayer Éva	dráma, napközi	kedd 2. óra
Solti István	<i>német</i>	hétfő 3. óra
Steller Gábor	matematika	csütörtök 4. óra
Szabó Emese	angol	szerda 3. óra
Szabó Katalin	<i>ének</i>	hétfő 4. óra
Szabóné Rudnai Zsuzsanna	angol	szerda 4. óra
Szalóki Dezső	<i>fizika</i>	kedd 3. óra
Szatmári Kálmán	<i>informatika</i>	péntek 4. óra
Székely Ágnes	<i>német</i>	szerda 2. óra
Szekeresné Nádudvary Ildikó	<i>angol</i>	szerda 3. óra
Sziklai Gábor	<i>angol, matematika</i>	csütörtök 5. óra
Szőcs Máté	történelem	kedd 6. óra
Tomcsányi Péter	<i>fizika</i>	szerda 5. óra
Tóth Erika	<i>német</i>	péntek 1. óra
Török László	matematika, fizika	kedd 7. óra
Törzsök Édua	<i>magyar</i>	péntek 4. óra
Vad Szilvia	matematika, angol	szerda 3. óra
Vég Éva	<i>orosz, történelem</i>	szerda 2. óra
Véryné Pákolitz Éva	<i>angol</i>	szerda 4. óra
Weltner Mariann	angol	szerda 5. óra
Zimmermann Henriette	testnevelés	kedd 4. óra

Segítő munkatársak:

Ferenczi Krisztina	Matskási Emőke
Havadi Nagy Mariann	Maucha Imre
Kiss Dia	Rácz Mihály
Lazáry Fanni	Széplaki Györgyné

OSZTÁLYOK,² OSZTÁLYFŐNÖKÖK, HELYETTESEK ÉS TANTERMEK – 2013–2014.

oszt.	osztályfőnök(ök)	helyettes	terem
1.	Farkas Mária, Gózonné Adámy Anna		I.42.
2.	Győrffy Magdolna, Pap Anna		I.40.
3.	Győrfi Ágnes, Farkasházi Csilla		I.39.
4.	Csekné Szabó Katalin, Balassa Lászlóné		I.43.
5.A	Arató László	Köves Katalin	II.56.
5.B	Vég Éva	Munkácsi Tamás	II.61.
6.A	Fábián Márton	Szabó Emese	fsz.10.

² Az A és B osztályok a 8 évfolyamos képzésű osztályokat jelzik, a C, D és NY jelű osztályok 6 évfolyamos, illetve nyelvi előkészítő év utáni 6 évfolyamos képzést jelentenek.

6.B	Patrik-Pirk Zsolt	Marcsek Gábor	II.62.
7.NY	Dancz Péter		I.41.
7.A	Szekeresné Nádudvari Ildikó	Major Csongor	fsz.23.
7.B	Győri János, Berkiné Böhm Zsuzsa		fsz.19.
7.C	Schiller Mariann	Mándics Dezső	fsz.22.
8.A	J. Tóth Judit	Steller Gábor	II.55.
8.B	Sziklai Gábor	Fenyő D. György	II.58.
9.A	Nagy Piroska	Markovits Tibor	I.37.
9.B	Török László, Törzsök Édua		fsz.12.
9.C	Kropog Erzsébet	Pálinkó Dániel	I.36.
10.A	Lövey Éva	Szabó Katalin	II.63.
10.B	Láng György	Zimmermann Henriette	II.65.
10.C	Mozer Tamás	Boncz Dániel	III.73.
11.A	Gulyásné Pusztai Réka	Nagy Albert	II.60.
11.B	Schubert Mihály	Ispánovity Márta	II.66.
11.C	Berek László	Solti István	III.71.
12.A	Morvai Éva	Ludmann Mihály	II.59.
12.B	Boronkai Szabolcs	Hegyi Györgyné	fsz.14.
12.C	Gulyás János	Csatár Katalin	III.72.
12.D	Iványiné Harró Ágota	Tomcsányi Péter	fsz.9.

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné	Kövesi Károly
Cserey Zsuzsanna	Mészáros Ferencné
Csík Csabáné	Meleg Jánosné
Csík Simonné	Németh Tiborné
Csomor Sándor	Oláh Anikó
Darmos Istvánné	Serfőzőné Kesztyűs Zita
Fazekas Jánosné	Solymosi Györgyné
Fazekas László	Szabó Lászlóné
Farkas Mariann	Szabó Viola
Fedák Csaba	Szmolka Sándor
Gebei Rita	Takács Lászlóné
Hamvainé K. Angelika	Temesi András
Hoffmann Katalin	Vargáné Peresztregi Ibolya
Katona Dóra	Dr. Szende Krisztina
Kesztyűs Andrea	Schmehl János
Kondor Judit	Vazár Anikó

1. osztály

Acsády Júlia
Antal Lénárd Sándor
Beer Balázs
Bohos Marcell
Bui Hoa Lan
Gömöri Bertalan
Hain Li Lan
Horváth Léna
Ivanov-Kégly Míra Judit
Kiss Károly Lajos
Kókai Emma
Kónya Eszter
Kovács Kamilla
Luu Hoang Kimanh
Matskási Péter
Nguyen Hanna
Nguyen Kim Dorka
Ökrös Huba
Répás Dávid Bence
Stefáni Boldizsár Mihály
Surányi Péter Pál
Szabó Anna
Szabó Patrik
Szalay Nóra Ágota
Szentpéteri Marcell
Vajda Eszter Zita
Vajda Noémi Rita
Várszegi Sára Maja

2. osztály

Becker Sára
Bodor Péter Bendegúz
Czakó Csenger
Csuha Miklós
Demetrovics Benjamin
Fejes Bálint Ernő
Gudra Georgina Anna
Halász Lili Anna
Lehmann Milán
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Nádai Lóránt
Osztovits Lili
Palugyai Sára
Penkert Emma
Révész Vilmos
Sári Barnabás
Schuchmann Hanna
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Száday Krisztina Judit
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Tarr Zalán
Urkom Teodóra
Wrobel Katinka Anna
Zakor Zóra

3. osztály

Antal Bálint János
Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bui Kevin
Bukta Balázs Gábor
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Dóczi Réka
Fodor Hédi Virág
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Gróf Hanna
Hulman Tamara Virág
Kónya Zsófia
Kósa Kitti Lilla
Kósa Tamás Norbert
Kuluncsics Bíbor Borbála
Munkácsi Sára
Ökrös Olivér
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Sári Aliz
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Tumbász Noel
Várszegi Vince Emil

4. osztály

Acsády Zsófia
Beer Dominik
Birtalan Zsuzsanna
Cernov Noa Sára
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Földi Tamás
Hársfalvi Máté
Horváth Flóra Janka
Horváth Milán
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Lazur Zsófia
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Pásztor Bianka Dóra
Paulovits Barnabás
Rajnai Júlia
Száday Gergely József
Szijj Zina Róza
Sziklai Nóra
Vajda Hanna Klára
Vastag Eszter Zsófia
Zakor Zsombor
Zsíros Anna

5.A osztály

Demetrovics Hanna
Drahos Botond Bendegúz
Elek Péter
Fóti Neszta
Gasparics Kata
Gazdag-Győri Zétény
Gedeon Anna
Gedeon Áron
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Halász Marcell Dávid
Hevesi Zoltán Máté
Kéki Szonja
Killin Beáta
Komáromi Krisztina Panna
Kórodi Kristóf
Leiner Gergő
Le Viet Dung
Mozér Jolán
Nádori Jakab
Nagymengyi Réka Lili
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Pintér Barnabás
Reisinger Csenge
Ringwald Anna
Sebők Natasa
Sipos Borbála
Surányi Gábor Márk
Szabó Gyula Máté
Szentgyörgyi András
Tóth-Rohonyi Iván
Urbán Luca
Vajda Noémi
Zsíros Tibor Márk

5.B osztály

Bálint Martin Attila
Bejczy Veronika Hanna
Belényesi Bernadett Anna
Berek András
Csefkó-Kis Veronika
Derényi Róbert
Dóczi Maja
Dömötör Hanna
Erbszt Dávid
Fauszt Klára
Fritsch László Erik
Gidály Hanna
Gödöny Krisztián
Győrfi Bálint Zsolt
Hulman Tímea Katalin
Jurenka Csenge Lili
Kelemen Réka
Keleti Domonkos
Kovács Boldizsár
Máthé Ferenc
Nagy Kristóf Csanád
Nagy Tímea
Német Konrád
Nguyen Bich Diep
Nguyen Eszter
Nguyen Phan Binh
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Sáránszki Anna Éva
Schlachtovszky Bora
Schön Márk Attila
Szilágyi Marcell
Turi Hanna Alma
Várkonyi Zalán Vilmos
Vitai Simon

6.A osztály

Adorján Viktória
Benke Balázs
Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Kiss Ráhel Renáta
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Le Thanh Son
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszko Tamás Kristóf
Patkós Anna Sára
Pordán Barnabás
Sándor Bence
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Terjék Ágota
Tiborcz Péter
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

6.B osztály

Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácz Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Nguyen Thac Bach
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Rátónyi Anna
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Timár Ármin
Tóth Dóra Fanni
Tóth Tivadar
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsiros Máté

7.A osztály

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczy Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Ferenczi Bora
Fogarasi Emma Róza
Gáspár Miksa
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kollár Kristóf
Kopacz Fruzsina Karolina
Kubik Emese
Lajtai Levente
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Magyari Bálint
Máth Benedek Huba
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Pákozdi Kinga
Polovitzer Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Szőke-Milinte Botond
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

7.B osztály

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hegyi Csanád Domonkos
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
J. Tóth Edit
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mózer József
Nagy András Márton
Nagy Veronika
Németh Marcell
Papp Borbála
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szij Dorottya Eszter
Szücs Leó Szilárd
Tóth Fruzsina Kitty
Tóth Viktória
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitty
Weisz Csaba

7.C osztály

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron
Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chimin
Novák Bálint Huba
Oláh Flóra
Osváth Eszter
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Tóth Kristóf Gábor
Trencséni Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

7.NY osztály

Abonyi Kíra
Bánhidi Laura
Béres Máté Barnabás
Borsi Anna
Buzafalvi Dénes
Csatári Lilla
Csengery Bernát András
Csóka Milán Benedek
Do Quang Tri
Fatsar Ágoston Máté
Fekete Márk
Gőgh Lili Anna
Győrbíró Kata
Győri Jonatán Kevin
Kovács Eszter Margit
Kovács Gergely Domonkos
Kováts Simon
Lovász Vince Mór
Misley Zoltán Miklós
Nagy Kamilla Nina
Nguyen Anh Minh
Nguyen Duc Viet Péter
Örkény Bence
Siegenthaler Peter
Simon Zsófia Lilla
Surányi Tibor Máté
Szabó Julianna Flóra
Szabó Sámuel
Szentirmai Ákos
Tímár Anna Eszter
Tordai Dorottya
Veczel Máté
Vereckei Péter
Virág Liza Anna
Vizi Laura
Vlasits Eszter

8.A osztály

Almási-Kecskés Konrád
Bagossy Bálint Bendegúz
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabady Ádám Mátyás
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaculin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

8.B osztály

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fórizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kollár Dea
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Tóth Domonkos
Török Emma
Van Der Lek Lilla

9.A osztály

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csortos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Koós István
Li Jessica Amy
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Szalai Zsuzsanna Laura
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Végh Alfonsz
Vidumánszki Máté
Vincze Balázs

9.B osztály

Antal Virág
Bajnai András
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Alíz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Králik Abigél Éva
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

9.C osztály

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bárdos Orsolya
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Eszes Lili
Goldmann Benedek Áron
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Lawson Adrienn Hai-Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nagy Boldizsár
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel
Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Villási Orsolya
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

10.A osztály

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Eisenmann Gergely Márk
Fejes Botond Benjámin
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Gecső Tamás
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Menczer Andor
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Nyerges Norbert André
Orosz Máté
Piovano Laura Katalin
Sós Dániel
Tomon Balázs
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

10.B osztály

Baksa Barnabás
Bene Márton
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence Dániel
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Hamp Anna Mila
Ispánovity Máté
Jarács Mórió
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nagy Máté
Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Pribula Péter
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Veér Sára Eszter
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

10.C osztály

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lidia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Daniel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

11.A osztály

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Brestyánszki Flóra
Bukta Attila
Dán Katalin
Daubek Andrea
Gál István Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Bálint
Kovács Csenge
László Livia
Lé Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Thi Quynh Nga
Nguyen Vi Vien
Nisnánszky Réka
Nyári Enikő
Osváth Réka
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuán
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Vrabély Lilla Zsófia

11.B osztály

Arató Szonja Lilla
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia Adriana
Csörögi András Gábor
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámín Zoltán
Horváth Károly Tamás
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél Krisztina
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám Péter
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Julia
Molnár Veronika Anna
Müller Luca Zsófia
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina Rebeka
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória Emese
Sebők Máté
Stribik Eszter Veronika
Szabó Orsolya Erzsébet
Szafonov Anna Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika Karina
Zsiga Dalma

11.C osztály

Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Do Tú Vy
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegyí Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kertész Fanni Ajna
Kovács Orsolya Nóra
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk

Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Wikmon Balázs Dániel

12.A osztály

Balla Kristóf
Borbély Bálint
Deák Ábel
Egri Zsófia Gizella
Forman Ferenc Sándor
Füredi Máté
Gerlei Anna Eszter
Gyopár András
Honti Sára
Ijjas Mihály
Kerepes Mária
Kósa Áron Tamás
Köles Kata Judit
Kőnig Balázs
Lenkovics Karolina
Majoros Gábor Pál
Malmosi Mira
Nagy Ágnes Nóra
Nguyen Kim Árnika
Őri Eszter Anna
Pásztor Dávid Krisztián
Péter Ágoston
Pham Diem Hang
Pütkösti Noémi Orsolya
Rácz Réka Anita
Reseterics Luca Zsófia
Salga Máté
Stark Attila
Temesvári Fanni
Tihanyi Dániel
Tószegi Eszter
Tran Duy An
Turi Csenge
Vladár Dóra

12.B osztály

Asbóth Júlia Katalin
Balázs Miklós Attila
Bende Borbála
Bukova Kristóf
Demők Attila
Dögei Mátyás
Dutova Anasztaszija
Földvári Márton Roland
Fritz-Ruenes Pablo Antonio
Gintli Tamás Sebestyén
Hajnal Áron
Harmat Kornél
Hobot Péter Bence
Kovács Benjámin Márk
Kovács Zita
Köves Míra
Kuti Petra
Le Thanh Huong
Lóka Luca
Müller Gergő Bence
Nagy Márton István
Pfisztner Sára
Rakonczi Marcell Kristóf
Ruttkay Zoltán Péter
Sajó Henrik Mátyás
Sánta Anna
Sebestény Zoltán Imre
Serényi Zsófia
Szabados Gergely Paszkál
Szamozvancev Dimitrij
Tolnai Judit Éva
Tóth Róbert

12.C osztály

Aranyosy Ádám
Bajnai Zsófia
Bakó Flóra
Bayer Edvárd Róbert
Berei János
Besztercey Anna
Bozsik Márton
Csáky Richárd Krisztián
Farnadi Vendel Tamás
Félegyházi Eszter
Földesy Fanni
Gyenge Anita
Hellinga David
Kanti Vivien
Kelivanov Máté
Klinkó Anna
Knollmayer Kata Villő
Komlódi Zsófia
Kovács Bonifác
Krencz Bálint
Lévai Balázs
Madaras Dániel Márton
Markó Ervin István
Megyes István
Móra István András
Nguyen Viet Huy
Petrányi Ábris
Somogyi Lili
Szabó Orsolya
Szlávik Eszter
Tóth Lili Rebeka
Trombitás Bálint
Várad Balázs Csaba
Varga-Domonkos Dorottya
Varga Zsombor

12.D osztály

Csányi Péter Benedek
Fekete Ábel
Fekete Marcell Richard
Galambos Levente
Gatter Herta
Hammer Zsigmond János
Hortobágyi Csenge Luca
Huszár Borbála Anna
Jaksics Zsolt Gábor
Kántor Bence Tamás
Kapolyi Valentin
Kerékgyártó Anna Írisz
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő Ádám
Lavró Viktória Anita
Lencsés Máté
Magyar Bence
Markó Gitta
Mező Kata
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs
Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjámin Ádám
Szabó Liza Anikó
Szántai Dorina Bianka
Tardos Vera
Tóbiás Ilona Erzsébet
Tordai Dániel
Városi Gergely

2013-ban végzett 12.A

osztályfőnök: *Paulovits Ferenc*

Almádi Gergely
Beregszászi Lilla
Berényi Lili
Chu Thi Thuy Linh
Csillik Kristóf
Dorogi Balázs
Eszes Dorina
Godó Viktor
Gungl Ádám
György Dávid
Imre Bálint János
Kárpáti Bence
Kiss-Pál Anna
Kohári Alexandra
Kovács Ádám
Le Bao Long
Máté Tünde
Nagy Diána
Pirityi Dávid Zoltán
Rácz Ádám Dávid
Romhányi Eszter
Sallai Andrea Szilvia

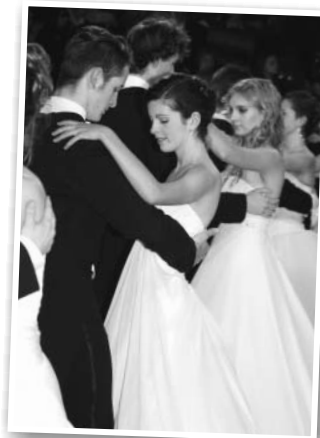
Sári József Christopher
Schmuck Viktor
Sermaul Levente
Sinkovicz Ábel
Soltész Réka
Takács Márton Gábor
Tarba Dorottya Rebeka
Török Balázs Forest
Urbán Márk
Vrabély Márk Tibor
Zanaty Dorottya
Zanaty Krisztina
Zombori Martin

2013-ban végzett 12.B

osztályfőnök: *Horváth Beáta*

Balázs Mihály György
Balogh Marcell András
Bánáti Kende Bálint
Bui Phi Bao
Császáz Andrea Zsuzsanna
Csek Péter
Csorba Dorottya Georgina
Dióssy Anna Vera
Garancsi Annamária
Gunzinám Liza Regina
Illés Erika
Kecskés Márton
Kemény Zsófia
Maruzsa Gréta Gabriella
Meleg Andrea
Müller Réka Dóra
Nagy Domonkos László
Nagyistók Márton Péter
Sándor András
Simonyi Norbert
Szabady Shira Zsófia

Szabó Réka Dominika
Szalontai Dorottya
Székely Áron Zoltán
Szijj Péter Áron
Szili Benjamin
Szojka Zsófia Ágnes
Torma Péter Bálint
Tóth Barnabás Felicián
Túri Eszter
Valovics Áron
Ván Gyöngyvér Janka

2013-ban végzett 12.C

osztályfőnök: *Albert Viktor*

Békefi Bianka Flóra
Chu Hong Son
Elek Boldizsár Frigyes
Faludi Viktória
Fazakas Mátyás
Fóti Kristóf
Gulyás Bálint
Hajnal Áron Gyula
Hoffmann Frida Paula
Hornyai Zsófia
Kalmár Anna
Kövesdy Mihály
Laczkó Fanni Judit
Márik Eszter
Markovits Tibor Gergely
Matei Dániel
Mohácsi Soma Márton
Nagy Olivér
Nisnánszky Dániel
Patkós Bálint
Pilz Olivér
Rendik Zsófia
Rónai Dávid

Somai Vencel
Somogyi Balázs Dániel
Strommer Tamás
Szabó Richárd
Szakács Miklós
Szentirmai Bálint
Szepes Hajnalka
Takács Julianna
Tari Lilián Dorina
Tihanyi Balázs
Tran Dániel Long
Zombori Lilla

Versenyeredményeink 2012–2013. tanév

OKTV HELYEZÉSEK

GODÓ VIKTOR a 12.A osztályból, Vég Éva, Dancz Péter tanítványaként az orosz nyelv OKTV-n 2. helyezést ért el.

GYÖRGY DÁVID a 12.A osztályból, Nyakas Tünde tanítványaként a francia nyelv OKTV-n 3. helyezést ért el.

PIRITYI DÁVID a 12.A osztályból, Vég Éva, Dancz Péter tanítványaként az orosz nyelv OKTV-n 4. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 11.A osztályból, Balázs Katalin, Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 6. helyezést ért el.

SINKOVICZ ÁBEL a 12.A osztályból, Hegedűs Sándor tanítványaként a filozófia OKTV-n 6. helyezést ért el.

PIRITYI DÁVID a 12.A osztályból, Paulovits Ferenc, Csányi Csilla, Berek László tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 10. helyezést ért el.

KEMÉNY ZSÓFIA a 12.B osztályból, Nagy Piroska tanítványaként a latin nyelv OKTV-n 11. helyezést ért el.

SZILI BENJÁMIN a 12.B osztályból, Nagy Piroska tanítványaként a latin nyelv OKTV-n 16. helyezést ért el.

TÖRÖK BALÁZS FOREST 12.A osztályból, Csányi Csilla, Berek László, Albert Viktor, Paulovits Ferenc tanítványaként a kémia OKTV I. kategóriájában 19. helyezést ért el.

GYÖRGY DÁVID a 12.A osztályból, Megyeri Andrea, Sztankovics Adrien, Miklósy Katalin tanítványaként az angol nyelv OKTV-n 22. helyezést ért el.

SOMAI VENCEL a 12.C osztályból, Honyek Gyula, Tomcsányi Péter tanítványaként a fizika OKTV II. kategóriájában 22. helyezést ért el.

KAPPANYOS MÁRIA a 10.B osztályból, Drozd Zsuzsanna tanítványaként az angol nyelv OKTV-n 23. helyezést ért el.

BÉKEFI BIANKA FLÓRA a 12.C osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV-n 26. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 11.A osztályból, Szalóki Dezső, Markovits Tibor tanítványaként a fizika OKTV I. kategóriájában 27. helyezést ért el.

SOMAI VENCEL a 12.C osztályból, Dávid Anna tanítványaként a francia nyelv OKTV-n 27. helyezést ért el.

IMRE BÁLINT a 12.A osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az angol nyelv OKTV-n 28. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 11.A osztályból, Matskási Istvánné, Mándics Dezső tanítványaként a biológia OKTV-n 31. helyezést ért el.

ELEK BOLDIZSÁR FRIGYES a 12.C osztályból, Albert Viktor tanítványaként a biológia OKTV-n 33. helyezést ért el.

SZOJKA ZSÓFIA a 12.B osztályból, Weltner Mariann tanítványaként az angol nyelv OKTV-n 41. helyezést ért el.

EGYÉB VERSENYEK HELYEZETTJEI

GÁL MARCELL a 10.A osztályból, Csátár Katalin és Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KÁDÁR ISTVÁN a 9.B osztályból, Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Fizika Versenyen 1. helyezést ért el.

KÁDÁR ISTVÁN a 9.B osztályból, Török László és Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KÖLES KATA a 11.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné és Markovits Tibor tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

LENKOVICS KAROLINA a 11.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 8.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

MÓCSY MÁRK a 10.C osztályból, Vad Szilvia tanítványaként az Arany Dániel Matematika Versenyen 1. dícséretet kapott.

NGUYEN THAC BACH a 5.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 1. helyezést ért el.

PARRAGI BÁLINT a 8.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

PHAM DIEM HANG a 11.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

RESETERICS LUCA a 11.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

SOMOGYI PÉTER a 10.A osztályból, Honyek Gyula tanítványaként a Szilárd Leó Fizika Versenyen 1. helyezést ért el.

STADLER BENEDEK a 8.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

TARDOS TAMÁS a 8.B osztályból, Törzsök Édua tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

TEMESVÁRI FANNI a 11.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

TÓTH MARCELL a 9.A osztályból, Lövey Éva tanítványaként az Arany Dániel Matematika Versenyen 1. dicséretet kapott.

TÓTH MARCELL a 9.A osztályból, Lövey Éva és Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 1. helyezést ért el.

GYENGE ÁKOS a 9.B osztályból, Schubert Mihály tanítványaként az Arany Dániel Matematika Versenyen 2. dicséretet kapott.

KÁDÁR ISTVÁN a 9.B osztályból, Török László és Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Összetett Versenyen 2. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként az Öveges József Matematika Versenyen 2. helyezést ért el.

KURDI BARNABÁS a 7.B osztályból, Sziklai Gábor tanítványaként az OÁTV Angol Versenyen 2. helyezést ért el.

PIRITYI DÁVID a 12.A osztályból, Arató László tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

SALLAI ANDREA a 12.A osztályból, Arató László tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

SCHMUCK VIKTOR a 12.A osztályból, Arató László tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

SOLTÉSZ RÉKA a 12.A osztályból, Arató László tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

TÓTH DOROTTYA a 10.C osztályból, Fenyő D. György tanítványaként az Arany János Irodalom Versenyen ezüst diplomát kapott.

KUBITSCH ÁRON a 10.C osztályból, Fenyő D. György tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

LO THANH VAN a 10.C osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Varga Tamás Matematika Versenyen 3. helyezést ért el.

NGUYEN VI VIEN a 10.A osztályból, Csátár Katalin tanítványaként az Arany Dániel Matematika Versenyen 3. helyezést ért el.

PIRITYI DÁVID a 12.A osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

SZOKOLAI PÉTER a 10.C osztályból, Fenyő D. György tanítványaként a Szabó Ervin Könyvtár Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

TRAN DUY AN a 11.A osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

BENYOVSZKI LILI a 6.B osztályból, Vad Szilvia tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

BENYOVSZKI LILI a 6.B osztályból, Győri János tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

BUTKAI FRUZZINA a 9.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az „Országos” Angol Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

FÖLSZ HANNA a 9.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az „Országos” Angol Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

FORMAN FERENC a 11.A osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

GÁSPÁR ZSÓFIA a 9.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az „Ország-h-os” Angol Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 9.A osztályból, Lángné Erdős Katalin tanítványaként az „Ország-h-os” Angol Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

MALMO SI MIRA a 11.A osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 4. helyezést ért el.

MÓCSY MÁRK a 10.C osztályból, a Dürer Kémia Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

NAGY VERONIKA a 6.B osztályból, Török László tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

NAGY VERONIKA a 6.B osztályból, Győri János tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

NGUYEN THAC BACH a 5.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 4. helyezést ért el.

PHAN TUAN a 10.A osztályból, Albert Viktor és Berek László tanítványaként az Irinyi János Kémia Versenyen 4. helyezést ért el.

REVICZKY MARCELL a 6.B osztályból, Győri János tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

REVICZKY MARCELL a 6.B osztályból, Török László tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

SZABÓ MÁTÉ a 4. osztályból, Gózonné Adámy Anna tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 4. helyezést ért el.

TA DIEU MY a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

TÓTH MARCELL a 9.A osztályból, Szalóki Dezső tanítványaként a Mikola Sándor Fizika Versenyen 4. helyezést ért el.

TRAN BACH KHOA a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

WEISZ CSABA a 6.B osztályból, Győri János tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

WEISZ CSABA a 6.B osztályból, Török László tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 4. helyezést ért el.

GÁL MARCELL a 10.A osztályból, Szalóki Dezső és Honyek Gyula tanítványaként a Szilárd Leó Fizika Versenyen 5. helyezést ért el.

GYENGE ÁKOS a 9.B osztályból, Schubert Mihály és Török László tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 5. helyezést ért el.

KOVÁCS BALÁZS a 10.B osztályból, Schubert Mihály és Gulyás János tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 5. helyezést ért el.

MERNYEI PÉTER a 8.B osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az OÁTV Angol Versenyen 5. helyezést ért el.

MÓCSY MÁRK a 10.C osztályból, Vad Szilvia és Berek László tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 5. helyezést ért el.

PHAN TUAN a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné és Markovits Tibor tanítványaként az Öveges József Összetett Csapatversenyen 5. helyezést ért el.

DÖGEI MÁTYÁS a 11.B osztályból, az Ottlik Géza Irodalom Csapatversenyen 6. helyezést ért el.

NAGY MÁRTON a 11.B osztályból, az Ottlik Géza Irodalom Csapatversenyen 6. helyezést ért el.

SOMOGYI PÉTER a 10.A osztályból, Albert Viktor tanítványaként az Irinyi János Kémia Versenyen 6. helyezést ért el.

SZABÓ ROZINA a 7.A osztályból, J. Tóth Judit tanítványaként az OÁTV Angol Versenyen 6. helyezést ért el.

KOVÁCS BALINT a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné és Markovits Tibor tanítványaként az Öveges József Összetett Versenyen 7. helyezést ért el.

NGUYEN THUY AN a 8.B osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az OÁTV Angol Versenyen 7. helyezést ért el.

FÖLSZ HANNA a 9.A osztályból, Szőcs Máté tanítványaként a Horváth Mihály Történelem Versenyen 8. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 8. helyezést ért el.

NGUYEN MI LAN a 4. osztályból, Gózonné Adámy Anna tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 8. helyezést ért el.

HÁBERMAN DÁVID a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 9. helyezést ért el.

KOÓS ISTVÁN a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 9. helyezést ért el.

LAZUR ZSÓFIA a 3. osztályból, Farkasházi Csilla tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 9. helyezést ért el.

SCHULTZ NÓRA a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 9. helyezést ért el.

ÜRMÖSSY ANNA a 8.A osztályból, Etédi Emőke tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 9. helyezést ért el.

GÁL MARCELL a 10.A osztályból, Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Fizika Versenyen 10. helyezést ért el.

TÍMÁR ÁRMIN a 5.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként a Bátaszéki Matematika Versenyen 10. helyezést ért el.

LUU HOANG KIM NGAN a 9.A osztályból, Albert Viktor tanítványaként az Irinyi János Kémia Versenyen 11. helyezést ért el.

MÓCSY MÁRK a 10.C osztályból, Vad Szilvia és Berek László tanítványaként az Öveges József Összetett Versenyen 11. helyezést ért el.

TÓTH MARCELL a 9.A osztályból, Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Fizika Versenyen 11. helyezést ért el.

BELÉNYESI BERNADETT a 4. osztályból, Farkas Mária tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

DÓCZI MAJA a 4. osztályból, Farkas Mária tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

KEREPES MÁRIA a 11.A osztályból, a Dürer Matematika Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

LENKOVICS KAROLINA a 11.A osztályból, a Dürer Matematika Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

NEUHEUSER LILLA a 4. osztályból, Farkas Mária tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

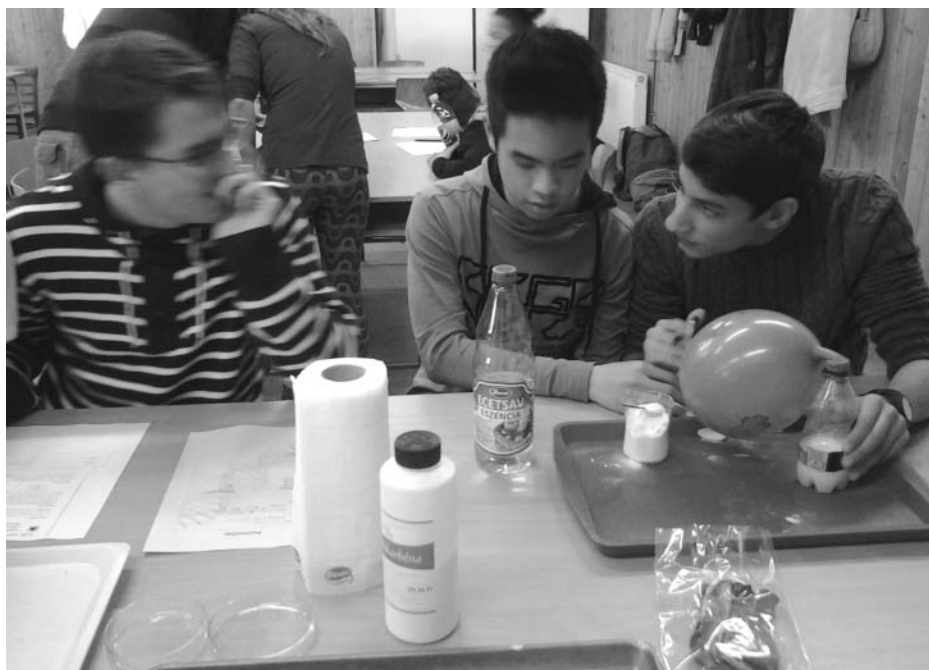
PHAN TUAN a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné tanítványaként az Öveges József Matematika Versenyen 12. helyezést ért el.

PHAN TUAN a 10.A osztályból, Hegyi Györgyné és Markovits Tibor tanítványaként az Öveges József Összetett Versenyen 12. helyezést ért el.

SZABÓ GYULA MÁTÉ a 4. osztályból, Farkas Mária tanítványaként a Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

TEMESVÁRI FANNI a 11.A osztályból, a Dürer Matematika Csapatversenyen 12. helyezést ért el.

SZÜCS LEÓ a 6.B osztályból, Török László tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 13. helyezést ért el.

FÖLDES ANDRÁS OTTÓ az 5.B osztályból, Marcsek Gábor tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 14. helyezést ért el.

GÁL MARCELL a 10.A osztályból, Csatár Katalin és Szalóki Dezső tanítványaként az Öveges József Összetett Versenyen 14. helyezést ért el.

ALMÁSI-KECSKÉS KONRÁD a 7.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 15. helyezést ért el.

FÓTI ADORJÁN a 7.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 15. helyezést ért el.

KÓRODI BALÁZS a 7.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 15. helyezést ért el.

TARDOS TAMÁS a 8.B osztályból, Véryné Pákolitz Éva tanítványaként az OÁTV Angol Versenyen 15. helyezést ért el.

TRAN THANH BINH a 7.A osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Bolyai Matematika Csapatversenyen 15. helyezést ért el.

FEKETE MARCELL a 11.D osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként az Ábel Jenő Latin Versenyen 16. helyezést ért el.

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 16. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 10.A osztályból, Albert Viktor tanítványaként az Irinyi János Kémia Versenyen 19. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 19. helyezést ért el.

TRAN BACH KHOA a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 20. helyezést ért el.

REVICZKY MARCELL a 6.B osztályból, Török László tanítványaként a Kalmár László Matematika Versenyen 21. helyezést ért el.

TAMÁS GERGELY a 10.A osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként az Ábel Jenő Latin Versenyen dicséretet kapott.

TARJÁN DOROTTYA a 10.A osztályból, Rosenzweigné Pejtsik Júlia tanítványaként az Ábel Jenő Latin Versenyen dicséretet kapott.

TRAN BACH KHOA a 8.B osztályból, Steller Gábor tanítványaként a Varga Tamás Matematika Versenyen dicséretet kapott.

A 2012–2013. tanév díjai

Radnóti versenyek legjobbjai 2012–2013. tanév

Radnóti versenyek az 1–4. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
NÉPDALVERSENY			
1–2. évfolyam			
Gudra Georgina Anna 1.			
Széll Kata 2.			
3–4. évfolyam			
Acsády Zsófia 3.			
Vajda Hanna Klára 3.			
MESEMONDÓVERSENY			
1–2. évfolyam			
Gudra Georgina Anna 1.			
3–4. évfolyam			
Száday Gergely József 3.			

Radnóti versenyek az 5–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR IRODALOM			
REJTŐ JENŐ CSAPATVERSENY – 5–8. évfolyam			
Kohári Laura Kamilla 5.B	J. Tóth Tamás 8.A	Koós István 8.A	
Gróf Dávid 6.B	Tóth Petra Réka 8.A	Panyi Róbert 8.A	
Szűcs Leó Szilárd 6.B	Gintli Fruzsina Anna 6.A	Demők Dóra 6.A	
Földes András Ottó 5.B	Nemes Anna Zsófia 6.A	Gáspár Miksa 6.A	
VERSMONDÓ VERSENY			
5–6. évfolyam			
Tóth Fruzsina Kitti 6.B	Gáspár Miksa 6.A	Szőke-Milinte Botond 6.A	
Wolf Sára 5.B			
7–8. évfolyam			
Berényi Péter 7.B	Széles Márk 7.B	Szilágyi Lili Zsófia 7.B	
		Bender Jonathan Andrzej 7.C	

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
PRÓZAMONDÓ VERSENY			
5–6. évfolyam			
Lukács Réka	5.B	Nguyen Zsófia Ly	5.B
7–8. évfolyam			
Bogdán Gergő	7.B	Szabó Sára	8.C Kollár Dea 7.B
SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT			
Gáspár Miksa			6.A
ANGOL			
5. évfolyam csapatverseny			
Kiss Ráhel Renáta	5.A	Benke Balázs	5.A Maczik Laura Míra 5.B
Máté Réka Dorottya	5.A	Máthé Kristóf Attila	5.A Hatfaludi Péter 5.B
Patkós Anna Sára	5.A	Le Thanh Son	5.A Szarvas Balázs 5.B
Sólymos Dóra	5.A		Nguyen Thac Bach 5.B
			Do Hoang Anh 5.B
6. évfolyam csapatverseny			
Gróf Dávid	6.B	Király Márton	6.B
Kerényi Péter	6.B	Németh Marcell	6.B
Loyola Elio	6.B	Jékely Boldizsár	6.B
Patrik-Pirk Domonkos	6.B		
		Reviczky Marcell	6.B
		Maróti Zsombor	6.B
		Jánosi Máté Attila	6.B
7–8. évfolyam csapatverseny			
Bárdos Orsolya	8.C	Csortos Csaba Zoltán	8.A Csonka Zsolt 7.C
Both Márton Benedek	8.C	Koós István	8.A Pór Dániel Endre 7.C
Kepes Kata Mária	8.C	Panyi Róbert	8.A Stevens Dániel 7.C
Lawson Adrienn	8.C		Tóth Kristóf Gábor 7.C
		Kurdi Barnabás	7.B
		Nguyen Ha Anh	7.B
		Smátrola Eszter	7.B
		Stabb Hannah Natalie	7.B
		Török Emma	7.B
NOVELLAFORDÍTÁSI PÁLYÁZAT			
Both Márton Benedek	8.C		
HALLÁS UTÁNI SZÖVEGÉRTÉS VERSENY			
Udvarvölgyi András	9.C	Gräff Ádám Tamás	9.C
MATEMATIKA CSAPATVERSENY			
Balla Olivér	6.A	Benyovszki Lili Anna	6.B Csonka Zsolt 7.C
Kalocsai Kornél Viktor	6.A	Reviczky Marcell	6.B Szabó Borbála Sára 7.C
Nguyen Hai Yen	8.B	Weisz Csaba	6.B Valent Veronika 7.C
Ta Dieu My	8.B	Pór Dániel Endre	7.C Vizkeleti Péter 7.C
		Stevens Dániel Jonathán	7.C
		Tóth Kristóf Gábor	7.C
TERMÉSZETISMERETI KALANDTÚRA			
Kaló Zsófia Dóra	5.A	Fejér Anna Júlia	5.A Németh Marcell 6.B
Nguyen Florence	5.A	Köbli Anna	5.A Nagy András Márton 6.B
Shemesh Sára	5.A	Kuklis Hanna	5.A Loyola Elio 6.B
Sólymos Dóra	5.A	Kiss Ráhel Renáta	5.A Jékely Boldizsár 6.B

I. díj	II. díj		III. díj		Dicséret	
BIOLÓGIA CSAPATVERSENY – 7–8. évfolyam + 9.C (posztertkészítés)						
Bárdos Orsolya	8.C	Hadarics Eszter	8.B	Ijjas Katalin	8.A	
Kepes Kata Mária	8.C	Papp Borbála Sára	8.B	Hajnal Natália Abigél	8.A	
Lawson Adrienn	8.C	Petrik Flóra Virág	8.B	Nguyen Thuy Ha	8.A	
Soós Hanna Mirtill	8.C	Somogyi Flóra Borbála	8.B	Tóth Petra Réka	8.A	
FIZIKA CSAPATVERSENY (mérési jegyzőkönyv) – 8. évfolyam						
		Biró Adrienn	8.B	Nguyen Hai Yen	8.B	Csortos Csaba 8.A
		Mándoki László	8.B	Nguyen Thuy An	8.B	Maczik Dominik Martin 8.A
		Rajnai Zsuzsanna	8.B	Ta Dieu My	8.B	Temesvári Bence 8.A
		Mernyei Péter	8.B			
		Stadler Benedek	8.B			
		Tran Bach Khoa	8.B			
KÉMIA ZÁRTHELYI VERSENY						
7. évfolyam						
Burlacu Péter Dániel	7.B	Várkonyi Kornél	7.A	Fölsz Orsolya	7.B	
Tran Thanh Binh	7.A			Ormay Mihály Tamás	7.B	
8. évfolyam						
Gräff Ádám Tamás	9.C	Rokolya Kornél	9.C	Stadler Benedek	8.B	
FÖLDRAJZ CSAPATVERSENYEN – Utazás a földtörténei időben						
Beke Sámuel	8.A	Almási-Kecskés Konrád	7.A			
Klein Ambrus István	7.A	Csortos Csaba Zoltán	8.A			
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT						
ÉPÍTMÉNYTERV						
5–6. évfolyam						
Markovits Tamás	6.B	Kerényi Péter	6.B	Tószegi Ádám	6.A	
7–8. évfolyam						
Fori Dániel	7.C	Hunyady Márton	8.A	Ormay Mihály	7.B	Ujlaki Anna 7.A
				Karakas Kolina Zorka	7.B	
ANIMÁCIÓ						
5–6. évfolyam						
Vitai Kitti	6.B	Maczik Laura Míra	5.B	Berek Sára	6.B	
7–8. évfolyam						
Almássy Anna Mirtill	9.C					
TÖRTÉNELEM CSAPATVERSENY						
CÍMER – PECSÉT – CSALÁDFA – 5–6. évfolyam						
Benyovszki Lili Anna	6.B	Rátonyi Anna	5.B	Sólymos Dóra	5.A	
Reviczky Marcell	6.B	Széplaki Anna	5.B	Kiss Ráhel Renáta	5.A	
Száday Boglárka	6.B	Reszegi Márton József	5.B	Yao Yu He	5.A	
Weisz Csaba	6.B	Sziklai András	5.B	Kaló Zsófia	5.A	
GELLÉRT PÜSPÖK ÉLETE – 7–8. évfolyam						
Hunyady Márton	8.A	Papp Borbála Sára	8.B			
Koós István	8.A	Parragi Bálint Márk	8.B			
Vincze Balázs	8.A	Somogyi Flóra Borbála	8.B			

Radnóti versenyek a 9–12. évfolyam számára

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret	
MAGYAR IRODALOM SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT							
Godó Viktor	12.A	Schmuck Viktor	12.A	Piovano Laura Katalin	9.A	Kappanyos Mária	10.B
TÖRTÉNELEM CSAPATVERSENY – Zugló helytörténete – 9–10. évfolyam							
Majer Viktória Luca	10.A	Scholz Anna	11.D	Fölsz Hanna	9.A		
László Livia	10.A	Tordai Dániel	11.D	Luu Hoang Kim Ngan	9.A		
Molnár Nikolett	10.A	Kapolyi Valentin	11.D	Békési Anna	9.A		
ANGOL							
HALLÁS UTÁNI SZÖVEGÉRTÉS VERSENY							
9. évfolyam							
Luu Hoang Kim Ngan 9.A							
10. évfolyam							
Kovács Bálint	10.A	Balázs Dénes Róbert	10.B	Sztán-Kovács Barnabás	10.A		
TÖRTÉNETÍRÁSI PÁLYÁZAT							
Bernát Borbála	9.A						
NÉMET							
MŰFORDÍTÁS PÁLYÁZAT							
10. évfolyam							
Osváth Réka	10.A	Patrik-Pirk Zsombor	10.B				
11–12. évfolyam							
Serényi Zsófia	11.B						
FRANCIA MŰVELTSÉGI VERSENY							
Gerlei Anna Eszter	11.A	Do Tú Vy	10.C	Lenkovics Karolina	11.A		
Pünkösti Noémi	11.A	Horváth Eszter Borbála	10.C	Pham Diem Hang	11.A		
Turi Csenge	11.A	Havasi Márton	10.C	Temesvári Fanni	11.A		
LATIN							
KULTÚRTÖRTÉNETI VETÉLKEDŐ – 9. évfolyam							
Szokolai Péter	10.C	Molnár Milán Jeromos	9.A				
		Juhász Kornél	9.B				
ZÁRTHELYI FORDÍTÁS							
10. évfolyam							
Fekete Marcell Richárd	11.D	Jurcza Virág	10.A				
		Tamás Gergely	10.B				
11–12. évfolyam							
Kemény Zsófia	12.B	Kuti Petra	11.B	Szili Benjámin	12.B		
OROSZ KULTÚRTÖRTÉNETI CSAPATVERSENY							
Godó Viktor	12.A	Reseterics Luca Zsófia	11.A	Móra István András	11.C		
Pirityi Dávid Zoltán	12.A	Nagy Ágnes Nóra	11.A	Nguyen Viet Huy	11.C		
Nagy Diána	12.A	Borbély Bálint	11.A	Dutova Anasztászia	11.B		
MATEMATIKA CSAPATVERSENY							
Bozsik Márton	11.C	Balogh Marcell András	12.B	Sári József	12.A		
Lévai Balázs	11.C			Christopher			

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret	
FIZIKA CSAPATVERSENY							
Békefi Bálint	10.A	Almási Bence Ákos	10.A			Somogyi Péter	10.A
Bukta Attila	10.A	Mong Balázs	10.A			Gál István Marcell	10.A
Moszkovics Péter	10.A	Sztán-Kovács Barnabás	10.A			Phan Tuan	10.A
		Fekete Zsolt	10.B				
		Patrik-Pirk Zsombor	10.B				
		Sebők Máté	10.B				
BIOLÓGIA PREZENTÁCIÓS VERSENY							
Daubek Andrea	10.A	Le Hoang Anh	10.A	Scholcz Anna	11.D		
László Livia	10.A	Gál István Marcell	10.A	Tardos Vera	11.D		
		Sztán-Kovács Barnabás	10.A				
FÖLDRAJZ CSAPATVERSENY							
Dénes Bence	9.B	Strábel Tamara Erzsébet	9.B				
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT							
TANULMÁNYRAJZ							
Tóth Lili Rebeka	11.C						
TÜKRÖZŐDÉS (FOTÓ)							
Nagy Diána	12.A						

Radnóti Hálózat

Pulcsi, bolhapiac, művészet vagy amit akartok

Tavalyelőtt tavasszal igen nehéz helyzetbe került a Radnóti, de a kétségbeesés hangját, az összefogásért való felhívást sokfelé meghallották. Nem voltunk profik, nem volt tapasztalatunk, de szülők és öregdiákok egy emberként fogtak össze, hogy támogassák az ország egyik leghíresebb, legsikereesebb tanintézményét.

Az azonnali tűzoltás után megalakult a Radnóti Hálózat, amelynek célja, hogy segítse az iskolát a szó szerinti talpon maradásban. Hozzákezdünk.

Szerveztük bolhapiacot, elkészültek a pólók és pulóverek, kínáljuk a radnóti kegytárgyakat, útjára indítottuk a téglajegyet és a termék örökbefogadását. Hol papírt gyűjtünk, hol az akciós pontokat.

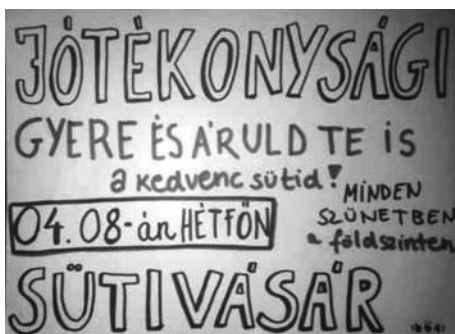
Az összefogásból születtek a *Messzeringő*-estek is – a Colossal hathatós támogatásával –, felejtethetetlen élményt nyújtva minden résztvevőnek. Vendégeink között üdvözölhettünk kortárs költőket, írókat, zenészeket, és folytatjuk idén is.

A rendezvények bevétele (*Messzeringő* és Bolhapiac) eddig több millió forinttal gyarapította az alapítvány vagyonát.

Felemelő és megindító tapasztalni, hogy olyan művészek is segítő kezet nyújtanak, akik közvetlenül, saját személyükben nem érintettek a Radnóti megmaradásában, működtetésének biztosításában. Ilyen Parti Nagy Lajos. És a közönség sorai között is egyre többen vannak, akik nemcsak az iskolát megsegítendő jönnek el hozzánk, hanem mert híre ment, milyen nagyszerű programokkal várjuk a nagyérdeműt.

Az események egyikéről-másikáról a jelen Évkönyv is beszámol.

Köszönjük mindenki: diákok, szülők, öregdiákok, tanárok segítségét.

Egressy Kata
SZMK elnök, RH

„A napszemüvegemtől színes a táj”

– Messzeringő est 2012. november 23-án

Megint zsúfolásig megtelt a díszterem, ezen már nem is csodálkozunk. Minden meghívott művész megérkezett, természetesnek vesszük. Van jegy, büfé, fogas – hát persze. Kifogástalanul működik a technika, naná, Colossal.

A *Messzeringő*, a Radnóti segítő jótékonyági események kulturális sorozata 2012. november 23-án, pénteken nagykorú lett. Nem csak a műsor okán. Egy tartalmas, nehéz – bár sokszor szórakoztató –, kifinomult füleket igénylő estet a Díszterem összes lakója végig figyelt. Ilyen egy iskola? Igen, ez egy ilyen egy iskola: volt diákjai közt sok a művész, akik örömmel jönnek. A mostani diákok szülei közt is sok a művész, akik örömmel jönnek. És a mostani diákok közt is, akik szintén örömmel. (No és akad, akik ezt kitalálják, megszervezik, összehozzák: műsor, plakát, jegy, fogas, régi évkönyvek, étel-ital...)

És a volt és jelenlegi diákok, tanárok, szülők pedig mind remek befogadók. Akik hajlandók egy pár órára a fogason hagyni gondot, idegességet, rohanást, hogy a magyar irodalom legjavából élőben halljanak; akiknek

ugyan meglehet, nem mindennapi betevőjük a vers vagy a komolynak mondott zene, de nyitott szívvel és füllel ülnek be egy estre, aminek a bevétele az iskola alapítványáé, de amiből jócskán kap a néző-hallgató is: élményt, szépséget, az együttlét örömét.

Az élmények közt biztosan van, ami mélyebb, maradandóbb. Kinek ez, kinek az. Az *Attraction* látványszínház, az árnyjáték, balett és mozgásművészet keveréke fergeteges kezdet volt. És hiába bakizott rendre a műsorvezető Fiala János – idővel önironikusan reflektálva erre a tényre –, a hangulat egyszerre volt áhítatos és oldott, családias és ünnepélyes.

Kemény István érettségi találkozásos verse a helyhez, az alkalomhoz is illett.

A *Kisszínes*, Kemény Zsófi és Kemény Lili együttese, kiegészülve Závada Péterrel finom, halk, határozott és – merjük kimondani – szép szövegeket és zenét hozott a színpadra.

Kovács Benjámin (még diák) saját szerzeményei jól példázzák, hogy a hagyomány ismerete, az elődökkel való együttélés nélkül nincs kortársiség.

Biber, a 16. századi zeneszerző állathangokat és muskétásokat megjelenítő szonátája a klasszikus zenéhez kevésbé szokott fülnek is örömet okozott Pilz János és Varga Judit szellemes előadásában. (Ők még szóval is segítették a befogadást a mű keletkezéséről mesélve és a tételek címének ismertetésével.)

Mesterházi Mónika *Error* című verse biztosan sokakban maradandó nyomot hagyott.

Schein Gábor remek novellája, a *Malacka*, szülőt is, gyereket is szíven ütött – a szerző remek előadása még fájdalmasabbá tette az óvodás Péter történetét. Így keletkezhetek hajdan a mítoszok?

Szalóki Ági ezúttal kortárs magyar költők verseit hozta el Juhász Gábor megzenésítésében. A Háy János- és Jónás Tamás-szövegek Ági hangján igen közről szóltak.

A Kemény-lányok megénekelte napszemüveg, ami színessé teszi a tájat, mindnyájunk orrán szépen ott csücsült végig. Talán otthonra is maradt még belőle.

Nagy siker – bármiben is mérjük a 2. bolhapiacról

Megint tele voltak a folyosók, az aula; kicsik és nagyok, szülők és tanárok árusítottak és vásároltak, ettek-ittak, téglajegyet és Zorán-koncertjegyet vettek, ámulnak és örültek egymásnak meg a portékáknak.

Itt-ott felbukkant egy csapat egész kicsi gyerek: dalra fakadtak, kitettek egy dobozt adományoknak, majd mentek tovább, hogy egy másik sarkon újra kezdjék. Egy kivetítőn a kopottságában is szép és szerethető épület felújítási terveit láthatta az arra járó.

Számszerűen? 1 201 600 Ft, igen: több, mint egymillió forint volt a tiszta bevétel az iskola javára.

Mitől is megy ez így? Mert van Egressy Kata, a szülői munkaközösség elnöke, aki hihetetlen energiával magát és szülőtársait az iskola megsegítésének érdekében munkára fogja – és derűsen, határozottan, de kedvesen, ne-

hézséget nem ismerve alakítja e programokat. Van iskolavezetés és tantestület, aki örül ennek. És vannak a volt és jelenlegi diákok, akik közül sokan aktívan is beszállnak: a résztvevő diákok névsora a honlapon olvasható.

Csomagot kaptunk!

Május 31-én, pénteken délután 4-től – a gyereknapi kapcsán, illetve az iskola megsegítése érdekében – a Pa-Dö-Dő, azaz Lang Györgyi, Falusi Mariann és zenésztársai léptek fel az iskola dísztermében.

A plakáton azt olvastuk, hogy interaktív családi koncert lesz a pénteki. Jól hangzik. Az interaktív szó azért, mert ez azt jelenti, hogy nem kell feszes testtartásban végighallgatni a koncertet. Mondjuk a Pa-Dö-Dő műsorát nehéz is lenne mozdulatlanul és csendben figyelni... A gyerek közönség a harmadik szám után már a színpadon ült, táncolt, sikított vagy éppen válaszolt mindenféle keresztkérdésre. Előkerült egy flip chart tábla, továbbá mágneses mesefigurák is, amelyek persze összekeveredtek! Mi felnőttek a nézőtéren maradtunk: szerencsére nem túl fejelegően hiszen a két énekes folyamatosan tapsoltatott, dúdoltatott, énekeltettek bennünket.

Tényleg családi volt. Volt frissen ballagott óvodás, alsó tagozatos, gimnazista, anyuka, apuka és talán még pár vágány nagymama is. A dalok eszünkbe juttatták fiatal(abb) korunkat, a Nyugati pályaudvar melletti szilveszteri koncerteket, és magunk is meglepődtünk azon, hogy még mindig kívülről fújuk a régebbi „Padödös” slágereket, sőt ugyanolyan boldogsághormonokkal látnak el az énekesek és a táncosok, mint akkor. Néhány teljesen elvárásolt néző még sikított, csápolt vagy Bye-bye Szása dalt is követelt...

Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola Messzeringő című kulturális jótékonyági sorozatának következő estje:

Csomagot kaptam - címmel a PA-DÖ-DÖ együttes interaktív családi koncertje. 2013. május 31-én 16 órakor az iskola udvarán

A PA-DÖ-DÖ művészei a bevételt a nehéz helyzetbe került iskola megsegítésére ajánlják fel.

Támogatási jegyek (családi változatban is) az iskola portáján, vagy előadás előtt a helyszínen igényelhetők.

Szeretettel várunk mindenkit, óvodást, iskolást, felnőttet egyaránt: az RH+-os nagyjai.

ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola • 1146 Cházár A. u. 10.

Mi kívülről fújtuk a nemrég megjelent gyereklemezről elhangzó dalokat is. A Csomagot kaptam és a Pók a fürdőkádban a kedvencünk. Az autóban sokszor hallgatjuk és énekeljük maximum hangerőn. Mert a Pa-Dö-Döt csak így lehet. Mert őket hallgatva elmúlik minden gátlásosság, stressz, méreg. Mert ők ketten, Mariann és Györgyi annyira természetesen, hogy aki őket hallgatja az elhiszi, hogy minden a legnagyobb rendben van és még azt is elfelejti, hogy azért léptek fel a suliszínpadán és azért ajánlották fel a bevételüket, mert a sulis – amelynek padjait valaha Lang Györgyi is koptatta – nehéz anyagi helyzetben van.

Kedves, nemes gesztus volt tőlük. Nem tudom lesz-e legközelebb. Csak annyit mondhatok, sajnálhatja, aki kihagyta.

Frankó Ágnes
(3 radnótis gyerek mamája)

Ez az első alkalom, hogy a kortárs irodalom művelője önálló estet tart a sorozatban, és ez az első alkalom, hogy az iskolához szorosabban nem kötődő híresség segít oly módon, hogy az iskola javára lemond az anyagi ellenszolgáltatásról, és a bevételt teljes egészében az iskola céljaira engedi át. Parti Nagy Lajos sosem volt a Radnóti diákja, tanárjelöltje vagy tanára, szülőként sem érintett, gyermekei nem ide járnak. Prózákat tehát innen-onnan, ahogy az este címe ígéri, a gyülekező közönség soraiból leggyakrabban a *Magyar mesék* összetett hallani, de abból a sorozatból ma nem hangzik el darab. Írásokat olvas fel két, nagyjából ötven perces félidőben, leginkább *Mi történt avagy sem* című, tárcákat, „civilprózákat” összegyűjtő frissen megjelent kötetéből, néhány írás pedig kéziratból hangzik fel, ugyanennek a könyvnek a környékéről.

És az első felolvasás harmadik mondatánál kívül érezzük magunkat a színpadon jelzett polgári lakás terén, kint vagyunk az utcán, Magyarországot halljuk, 2013 októberében. Vértfagyasztó, lélegzetelállító, egy-

[illegible]

szerre rettenetesen vicces és kétségbeejtően szomorú, amilyen plasztikusan megjelenik előttünk az éppen így talán soha nem tapasztalt, mégis minden apró mozzanatában tűpontosan megrajzolt, tomboló magyar valóság. A buszon, a villamoson, a metróban, az utcán, a közös tereinkben játszódó jelenetek túlföntül ismerősek,

pedig ez szépirodalom, rövid tárcanovellák sora, ahogy mondani szokás, a képzelet szülötte. Parti Nagy krónikása lett a 2000-es évek Magyarországnak, nyelvének, gesztusainak, viselkedésének értelmezője és megörökítője, és ha harminc-negyven év múlva az akkor élők tudomást akarnak szerezni a mi mostani világunk mibenlétéről, az ő írásai bizonyosan azok közé fognak tartozni, amelyeket fel kell majd lapozniuk.

Ennek a művészetnek, ennek a szépírásnak a nagyszabású ünneplése, író és közönség tökéletes egymásra találása lett az este a zsúfolásig megtelt díszteremben – a szomorú és a vicces, a tragikus és az ironikus, a komoly és a humoros furcsa, különleges irodalmi együttállása jegyében. Mindez előben, az író saját, a hangulatba egyre jobban belemelegedő felolvasásában, a fentiek szerint segítséget nyújtva az iskolának, egyúttal megerősítve minden jelen lévőt, hogy ha egyetlen valaki világosan közvetíteni tudja a bennük felmerülő legfontosabb vagy legnyugtalanítóbb aggályokat, akkor még talán nincsen minden egészen veszve.

Csubai István

Ahol nem volt idén vakáció: az alagsor

A segítő szándék, a jótett, a munka nem ismer nyári szünetet. Igaz, a tervezés, az ötlet még a tanévre datálódik: Rudas Gábor, aki 1994-ben érettségizett, az alagsor állapotával szembesülve fölhívást tett közzé radnóti barátai, ismerősei körében Legyen szebb a Radnóti alagsora! címen. Egy osztálynyi régi diák hallotta a hívó szót, és rövid idő alatt mintegy 1 000 000 Ft-ot dobtak össze a célra. Gábor nemcsak kezelte a pénzt, hanem tárgyalt, munkásokat szerzett, dokumentálta fotón az eredeti állapotokat, a munka fázisait – és persze a végeredményt. Innen származik a mellékelt néhány kép.

Újjászületett az alagsor összes festett falfelülete, a teljes csempézet és minden teremajtó. Mostantól kellemesebb lesz a könyvtárba vagy a büfébe látogatni, nem pokoli alászállás lesz egy 8-assal kezdődő számú terembe menni órára.

Tantermek

Folyamatosan egyre több tanterem szépül, csinosodik, lelkes, szorgalmas és nagyvonalú szülői közösségeknek köszönhetően.

Így például az I. 40. (tavalyi 1. osztály) világításkorszerűsítésen esett át.

Az I. 36.-ban (tavalyi 8.C) szülők és gyerekek az osztályfőnökkel együtt festették-szépítették termüket.

A fsz. 10. (tavalyi 5.A) szintén új festést kapott.

Márciusban az I. 43. (tavalyi 3. osztály) táblavilágítása cserélődött ki.

A szeptemberi kezdést megelőzően az új 5.A (II. 55.) terme csinosodott.

Mivel más lehetőség nem adódik a nem elengedhetetlen munkák elvégzésére, az iskola – és persze a gyerekek – köszönettel fogadja az efféle felajánlásokat.

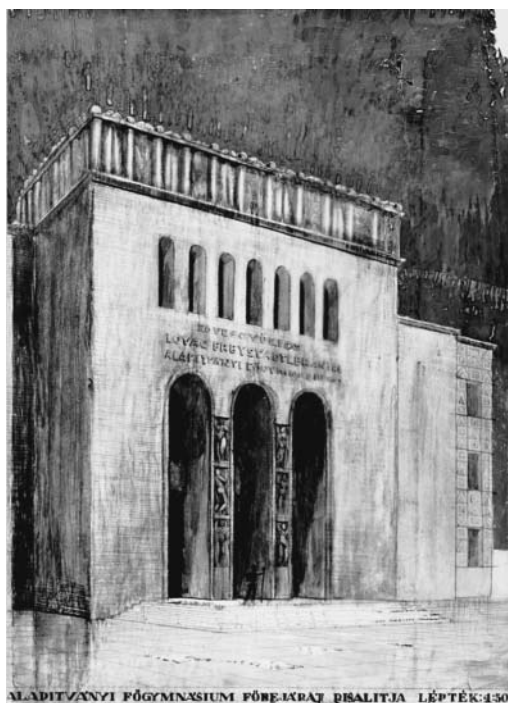
Kulturális Örökség Napja az iskolában is

– épületbejárás

Szeptember 21-én délelőtt megnyíltak a kapuk az időben regisztráló érdeklődők előtt. Az épület – és a 20. század – történetét, a mai iskola rejtett zugait, ismerősen ismeretlen tájait lehetett megismerni, barangolni, kérdezni, csodálkozni.

A *Hosszúlépés. Járunk?* szervezésében, két volt diák, Merker Dávid (2002) és Kovács Tamás György (2012) vezetésével a sikeres séta folytatásért kiáltott – és folytatták. Séták tanároknak, érdeklődő szülőknek, érdeklődő kívülállóknak. és persze – ingyenesen – diákoknak. A séták bevételéből is téglajegy lett.

Lajta Béla eredeti terve.

Forrás: <http://lajtaarchiv.hu>

Téglajegy, örökbefogadás

Az RH +-, a Radnóti Hálózat (az iskola alapítványával karöltve) a következő évekre kibocsát 15 000 db téglajegyet egyenként 10 000 Ft-os névértéken.

Ezekből a téglákból épülhet-szépülhet kívül-belül a sokunk szívéhez nőtt vöröstégla épület.

Téglánként, apránként; öregdiákkal, szülővel, támogatóval – de biztosan!

Minden egyes téglajegy vásárlóját egy „papírtéglával” köszöntjük. 10 „papírtégláért” pedig már egy „igazi” is jár.

Az épület felújításához az ELTE is hozzájárul, ebben az évben 21 000 000 Ft-tal. Így a felajánlásokkal együtt még az idén megkezdődhet a homlokzat felújítása és a tető szigetelése.

A felújítási lépések becsült „téglajegy” értékei:

- Homlokzatok felújítása – 4500 téglajegy
- Lapos tetők felújítása – 550 téglajegy
- Elektromos rendszer felújítása – 3050–3550 téglajegy
- Nyílászárók cseréje – 4000 téglajegy
- Víz-csatorna rendszer és a WC-blokk felújítása – 1300–1900 téglajegy
- Fűtési rendszer felújítása – 2000–2250 téglajegy
- Belső szakipari munkák – 2500 téglajegy

Az 1. számú téglajegyet dr. Mezey Barna, az ELTE rektora ünnepélyes keretek között vette meg.

Azóta még 4 155 000 forint értékben kelt el téglajegy; ebből a mosdók javítására 883 800 Ft-ot költött az iskola. A testnevelési munkaközösség 669 000 Ft-ért újíthatta meg a felszerelést.

„Kedves érdeklődő zeneszerető barátom!

Öregecske is vagyok, ütött-kopott is, kicsit szomorkás is, de van valamim, ami igazi kincs: aki belép a kislépcsőből nyíló ajtómon, szívét-lelkét melengető harmóniára lel, muzsikát és énekszót hall a másutt uralkodó zsvaj helyett.

Csak túl régi a bútor, kevés a lemez, hiányzik egy számítógép, pereg a festék...

Kérlek, fogadj egy évre örökbe!

AZ ÉNEKTEREM”

Örökbefogadási akcióból 270 000 Ft gyűlt össze. Az énekkerem multimédiás felszerelést kapott 250 000 Ft értékben.

Az akciók – szükségszerűen – folytatódnak.

A Radnóti Zuglóban van

Ezt ugyan eddig is lehetett tudni, de az elméleti tudás felelevenítésénél októberben több is történt: a kerület polgármestere, dr. Papcsák Ferenc meglátogatta az iskolát. Dr. Molnár Katalin igazgatónő mellett a Radnóti hálózat képviselői (Egressy Katalin, az SZMK elnöke, Zoboki Gábor építész, öregdiák, Schiller Mariann tanár, öregdiák) és a fenn-tartó ELTE képviselőjében Vásárhelyi Tibor műszaki és üzemeltetési főigazgató-helyettes fogadta a vendéget. A kerület és az ELTE közti megállapodás tervezete már készül. A zuglói sajtó több fórumon is tett közzé beszámolót a sikeres kapcsolatfelvételtől.

Köszönjük!

2013. április 30-án töltötték utolsó munkanapjukat az iskolában azok, akik egy kormányhatározat értelmében nem dolgozhatnak tovább: *Brigi* néni (Környei Brigitta) és *János* bácsi (Gutyina János) a portáról, Grodekne Szalai *Ibolya* gondnok és *Pannika* (Szőke Józsefné) takarító.

A portásoktól sokan külön is búcsúztak; diákok, tanárok, szülők, tanárjelöltek, vendégek, felvételizők meghatározó élménye gyakran hozzájuk kapcsolódik. Egy ballagó néhány éve azt mondta, Brigi néni reggeli mosolyával a nap is jobban indult.

Köszönjük mindnyájuknak az együtt töltött éveket!

Már megint...

Már megint búcsúzunk egy szeretett embertől. Ijesztő az elmúlt évek veszteséglistája, ahova most Szinyákovics Györgyné, Inci (néni) is feliratkozott.

Pályáját magyar-orszós tanárként a Kunszentmiklósi Gimnáziumban kezdte, innen került az Országos Széchényi Könyvtárba, ekkor

végezte el a könyvtár szakot, de a tanítás nagyon hiányzott neki. A Radnótiba kerülve – ahol közel 30 évig dolgozott –, sokáig tanított is, és ez nagyon fontos volt számára. Tanítványai nemcsak tisztelték és becsülték, de szerették is, visszajártak hozzá. Sokakat juttatott el a nyelvvizsgáig, és több tanítványa is követte őt a pályán.

Az igazi nagy tette azonban a Radnóti könyvtárának létrehozása volt. Diribácsi (Lukács Sándor) érdeme – sok más mellett –, hogy felismerte: egy ekkora és ilyen szerteágazó feladatrendszerű iskola nem létezhet igazi könyvtár nélkül, Majoros Jóska bácsié, hogy erre megfelelő szakembert tudott ajánlani: Incit. 1976-ban kapta a megbízást, hogy „csináljon egy szép, jó könyvtárat”, addig a könyvek – egy rövid időszakot kivéve – nem szakirányú végzettségű kollégák kezelésére voltak bízva. Inci óriási lelkesedéssel látott neki a feladatnak, és nem egészen négy hónap múlva megnyílt a mai raktár helyén egy most már valódi könyvtár. Összeszedte az iskola legkülönbözőbb szegleteiben

kallódó könyveket, összevonta az ifjúsági és tanári könyvtári részlegeket, rendbe tette a leltárakat, négyféle katalógusban rendszerezte az állományt, nagy szakértelemmel szerzeményezett. Mai napig sok elismerést kap a könyvtár, amikor egy-egy kérés kapcsán azt lehet mondani: „*természetesen megvan*”, és ez bizony sokszor őt dicséri. Nemzedékek nőttek fel a Radnóti-ban, akik számára a méretében és állományában bővülő könyvtár egyet jelentett „Inci néni”-vel. Szigorú volt, ha a könyvtári rend – csend vagy kölcsönzési fegyelem – megtartásáról volt szó, sokan talán tartottak is egy kicsit tőle, miközben persze tudták, igaza van. Szakértelmét nemcsak házon belül ismerték el, 1989-ben az általa működtetett könyvtárunk elnyerte a MINTA-KÖNYVTÁR címet.

Emberi kapcsolataiban rendkívül figyelmes volt. Nem múlhatott el névnap vagy más ünnepi alkalom úgy, hogy meg ne jelentek volna saját készítésű üdvözlőlapjai a kollégák asztalán vagy a tanári táblán. Sokakkal ápolt a kollegiális viszonyon túlmenő, baráti kapcsolatot. Nyugdíjba vonulása után is éltek e kapcsolatok; s a legutóbbi üdvözlőlap e tanév végén még megérkezett. Már tudjuk: az utolsó volt.

Búcsúzunk Csákány Antalné, Jutka

80 éves korában eltávozott Csákány Jutka, aki 1958 és 1987 között volt a Radnóti fizikatanára, 64-től vezetőtanára. Számtalan tankönyv, munkafüzet, újféle szemlélet őrizi emlékét. És őrizi a tanítványok és kollégák emlékezetét.

A 2008. évi Ericsson-díjasok

Simon Bálint (1931–2013)

Meghalt az iskola régi, legendás földrajztanára. 1973-tól 1995-ig volt a Radnóti vezetőtanára. Aki csak egyszer is ült óráján, nem felejtí hangját, lelkesedését, humorát, olykor szarkasztikus megjegyzéseit. Széles látókörű, szakmájában hívő tanár volt. Jóval a korszerű oktatás hivatalossá emelése előtt tudta, hogy tantárgyát nem elszigetelten, hanem mindenféle más tudáselemmel együtt tudja közel hozni tanítványaihoz. Nem volt még „tantárgyi integráció”, de ő már csinálta: például kiszámoltatta az olajvezetékben az olaj sebességét; az USA természetföldrajza a jazz történetével egészült ki a 70-es (!) években, a Közel-Kelet földrajzához hozzá-

tartozott Csontváry festészete. Lépést tartva a szakma hazai és nemzetközi eredményeivel, korszerű ismeretekhez jutottak diákjai.

Emlékét sokan őrzik.

A Beke Manó díj második fokozatában részesült Széplaki Györgyné tanárnő

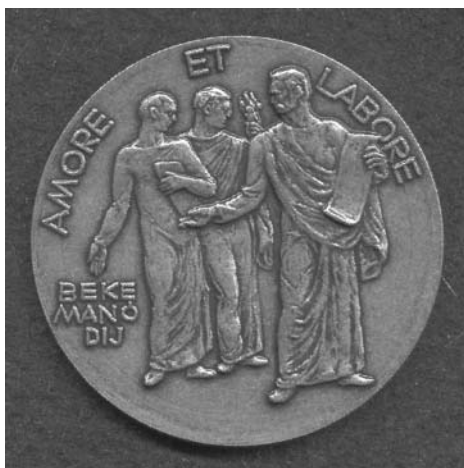

Az Emlékdíjat a Bolyai János Matematikai Társulat alapította. Beke Manóról, a magyar matematikaoktatás egyik mesteréről és úttörőjéről nevezte el, aki tankönyveivel és munkásságával is jelentősen hozzájárult a matematikai tudomány fejlesztéséhez és a matematikai ismeretek hazánkban való elterjesztéséhez.

A Zugló lapok így írt kiváló kollégánkról:

„Széplaki Györgyné, Ancsa néni számára a tavalyi esztendő egy hosszú és gazdag tanári pályafutás végét jelentette. A kiváló pedagógus 42 évet töltött el az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnázium katedráján, az elmúlt tanítási év végén azonban nyugdíjba vonult.

– Már régóta készültem erre – mondta már az új tanévben, amikor néhány matematikaórát helyettesített a zuglói iskolában. – Az öt unokámnak nagy szüksége van a nagyszülői segítségre, amelynek végre eleget tehetek. Nem tagadom, hiányzik a tanítás, az, hogy magyarázhassak a diákjaimnak, de

ennek az időnek is el kellett jönnie. Széplaki Györgyné nem „üres kézzel” távozott a Cházár András utcából. Nyáron ugyanis a Bolyai János Matematikai Társulat a békéscsabai vándorgyűlésén Ancsa nénit a Beke Manó-díj 2. fokozata elismerésben részesítette. A rangos díj nemcsak a több mint négy évtizedes oktatómunkáért, hanem a matematika népszerűsítéséért – a sok tankönyv és publicisztika megírásáért, előadásai megtartásáért és a tanárjelöltek mentorálásáért – is kijárt neki.

– Mindig is azt vallottam, hogy elsősorban tanár vagyok, és csak másodszorban matematikus. Az emberi kapcsolatokra épülő tanítás volt az életem, mindig is tiszteltem, szerettem a tanítványaimat, akikért felelősséget is vállaltam. Ezt tanultam Sain Márton vezetőtanáromtól, és én is ezt az értékrendet képviseltem. Sok matematikus került ki a kezeim közül, de én arra voltam a legbüszkébb, ha egy tanítványom több évtized távlatában is emlékezett arra, amit „a Széplaki tanárnőtől megtanult”.

A díjazott pedagógusnak a Radnóti volt a második otthona, amely intézménytől az elmúlt 42 évben rengeteg jót és szépet kapott.

– Az első osztályom egyik diákja, Iványiné Harró Ágota ma jelenleg a Radnóti matematika tanára és az iskola igazgatóhelyettese, akit nagyon tisztelek és szeretek. Az élet úgy hozta, hogy az utódom, Vad Szilvia, az utolsó egyetemistáim közül került ki. Remélem, ezzel a két emberrel sikerült valamit törlesztenem az iskolának azért a sok jóért, amit a pályafutásom alatt kaptam!”

Kitüntetések tehetséggondozásért

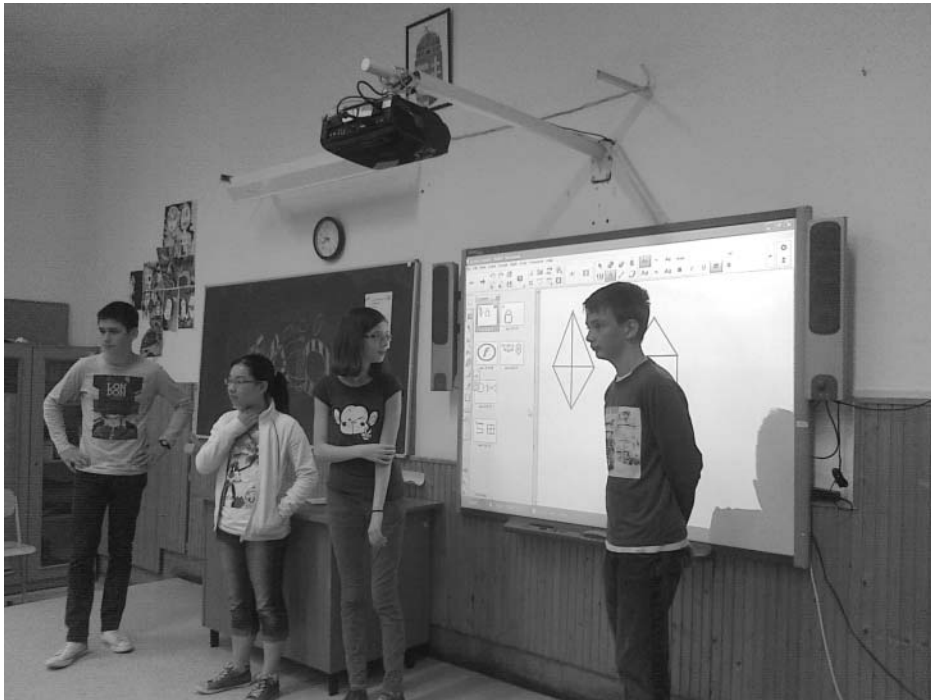

2013. május 31-én a Nemzeti Tehetség Program által alapított, „Bonis Bona – A Nemzet Tehetségeiért” díjat kapott Dávid Anna és Weltner Mariann. A díjat sokéves eredményes tehetséggondozó munkájuk elismeréseként, az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken kiváló teljesítményt nyújtó diákok felkészítő tanáraiként érdemelték ki.

Örökös tagság

Lezárult egy korszak a matematika munkaközösség életében. Három emblematikus személyiség, Karamán Ferencné Gaal Katalin, Papp Györgyné Fedák Judit és Széplaki Györgyné Herczeg Anikó egyszerre mentek nyugdíjba. Bensőséges keretek között búcsúztunk tőlük, és a matematika munkaközösség örökös tagjaivá nyilvánítottuk őket.

Jó volt velük matekosnak lenni a Radnótiban!

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓISKOLA

 Ábrányi András	 Harri Ágota	 Csáti Katalin	 Hegyi Györgyné	 Cserephal József	 Kádár Lászlóné	 Dékány Józsefné	 Kis Lászlóné	 Fazakas Ágnes	 Kormai Jella	 Gábor Adél	 Kovács Bertalané	 Gavallér Csaba	 Lami Rudolf	 Gulyás János
 Lövecs Éva	 Major Imréné	 Paulovits Ferenc	 Karamán Ferencné örökös tag	 Schwenner Katalin	 Papp Györgyné örökös tag	 Széplaki Györgyné örökös tag	 Stiller Gábor	 Peller József	 Marcsák Gábor	 Racz Mihály	 Markovits Tibor	 Székely Dezs	 Varga Antal	 Vadi Szilvia
 Radványi András	 Szelecz Dávid	 Sári Márton	 Székely Gábor	 Schubert Mihály	 Tomcsányi Péter	 Solti Gyula	 Török László	 Székely Dezs	 Sugár György	 Varga Antal	 Markovits Tibor	 Székely Dezs	 Varga Antal	 Vadi Szilvia

MATEKOSOK 1971 - 2013

Kurdi Benedek¹

A hallgatás ára

– sztereotípiák, előítéletek, diszkrimináció²

A *Scandal* című rendkívül sikeres tévésorozat³ főszereplője a Kerry Washington által játszott Olivia Pope, aki kezdetben az amerikai elnök kommunikációs stábjának vezetőjeként dolgozik, majd saját válságkezelő cégének élén segít a washingtoni politikai és gazdasági elit tagjainak a leghajmeresztőbb helyzetek megoldásában. Olivia Pope mindeközben – mintegy mellékesen – nő és fekete. A sorozat elsősorban azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy ezt a tényt nem tematizálja folyamatosan, sőt inkább azzal járul hozzá a nőkkel, és különösen a fekete nőkkel kapcsolatos sztereotípiák fokozatos lebontásához, hogy úgy tesz, mintha ez a helyzet a világ legtermészetesebb dolga volna.

Az egyik részben azonban valami szokatlan történik. Olivia új ügyfele egy nagyvállalat vezérigazgatója, akit azzal vádolnak meg, hogy házasság szeretői viszonyt folytatott az éppen a Legfelsőbb Bíróságra jelölt jogásszal, aki az egyetemen tanára volt. Olivia két beosztottja, a fekete Harrison Wright (Columbus Short) és az európai külsejű Abby Wheelan (Darby Stanchfield) társaságában érkezik meg a nő otthonába. Az ügyfél kezét nyújt a fehér bőrű, vörös hajú Abbynek, és azt mondja: „Üdvözlöm, ezek szerint Ön Olivia Pope”.

MIVEL IS ÁLLUNK SZEMBEN?

A fenti történetben szereplő ügyfél abban a tizedmásodpercnél időben, amikor eldöntötte, kinek nyújtson kezét, *sztereotípiákban* gondolkodott. Automatikusan észlelte a két nő bőrszínét, ez alapján kategóriákba sorolta őket, majd aktiválódtak a kategóriákhoz tartozó kulturális asszociációk, jelen esetben a fehérek gazdasági és politikai hatalomhoz való társítása és ezzel együtt a feketék gazdasági és politikai alárendeltségének gondolata. A sztereotípiák tehát alapvetően kognitív természetűek, és működésük lényege, hogy egyénekhez bizonyos tulajdonságokat társítanak vélt vagy valós társadalmi hovatartozásuk alapján.

¹ Kurdi Benedek 2006-ban végzett a Radnótiiban. Kutatási területei a politikai pszichológia és a szociálpszichológia. Az írással kapcsolatos kérdésekre szívesen válaszol a KurdiB@ceu.hu e-mail címen.

² Ez az írás a 2013 nyarán Ósütkösdön megtartott szociálpszichológia sáv legfontosabb következtetéseit foglalja össze.

³ A tippet ezúton is köszönöm Arató Lászlónak.

Sokkal kevésbé egyértelmű a válasz arra a kérdésre, hogy vajon rasszista-e (azaz *előítéletes-e*) az ügyfél csak azért, mert feltételezi, hogy egy fehér és egy fekete nő közül az előbbi az utóbbi főnöke és nem fordítva, vagy egyszerűen csak tisztában van a feketék helyzetével az amerikai társadalomban. A sztereotípiák és az előítéletek között legalább három

fontos különbség van. Ezek közül az első, hogy míg a sztereotípiák nagy része egy-egy társadalmon belül – sőt sokszor társadalmakon átívelő módon is – konszenzuális, a társadalom tagjai között óriási egyéni különbségek lehetnek az előítéletesség mértékének tekintetében. A fenti példánál maradván aligha van olyan ember Amerikában, aki a gondolkodási mintáiban a gazdasági siker képzetéhez a feketék csoportját társítja, míg a gazdasági alávetettségéhez a fehérekét, aminek természetesen nagyon konkrét társadalomtörténeti okai vannak. Ez azonban semmiképp nem jelenti azt, hogy minden fehér amerikai nyílt elutasítással viszonyulna a feketékhez (például zavarná, ha a szomszédja vagy a gyereke osztálytársa fekete lenne). A második fontos különbség tehát az, hogy míg a sztereotípiák alapvetően kognitív – azaz gondolkodásbeli – társítások, az előítéletesség negatív attitűdöt – azaz érzelmi elutasítást – feltételez. A harmadik fontos különbség, amelyre később részletesebben is kitérek, a sztereotípiák és az előítéletek valenciáját – azaz értéktöltetét – érinti. Míg a pozitív előítélet nyilvánvaló fogalmi ellentmondás, a sztereotípiák számos esetben pozitívak, vagy legalábbis első pillantásra annak tűnnek: az általánosan elterjedt nézet szerint az ázsiaiak szorgalmasak, az anyák gondoskodóak, az idős emberek pedig melegszívűek.

A történet harmadik szintje mind a gondolkodáson, mind az érzelmeken túlmutat, és a probléma magatartásbeli komponensére (azaz a *diszkriminációra*) világít rá. Egy dolog rendelkezni azzal a kulturális tudással, hogy az amerikai társadalom gazdaságilag nem tartja különösebben sikeresnek a feketéket. Másik dolog titkon a feketéket hibáztatni saját helyzetükért, és emiatt – vagy más okokból – negatívan viszonyulni hozzájuk. Sem a sztereotíp gondolkodásból, sem pedig az előítéletességből nem következik azonban egyenesen a diszkriminatív (azaz megkülönböztető) viselkedés. Ahelyett, hogy automatikusan a fehér nőnek nyújtja a kezét, az ügyfél dönthetett volna úgy, hogy felteszi a kérdést, a két nő közül vajon melyik is Olivia Pope. A diszkriminációnak ennél a kézfogásnál természetesen sokkal súlyosabb eseteit is el tudjuk képzelni. Az ügyfél mondhatta volna – és nem mondta – például azt, hogy fekete cégvezetőre márpedig nem hajlandó bízni a problé-

máját. A diszkrimináció emellett ráadásul sok esetben intézményesül is. Ha Olivia Pope százötven évvel korábban születik, teljes értékű állampolgár helyett egy fehér rabszolgatartó tulajdonának számított volna, 1920-ig pedig nőként nem vehetett volna részt a választásokon.

MINDIG NEGATÍVAK-E A SZTEREOTÍPIÁK?

A szociálpszichológiában évtizedekig tartotta magát az a Gordon Allport által az 1950-es években megfogalmazott klasszikus nézet, hogy a sztereotípiák olyan negatív túláltalánosítások, amelyek bizonyos lenézett társadalmi csoportok tagjaival történő találkozás és kommunikáció során automatikusan aktiválódnak, és befolyásolják a személyközi interakció menetét [1]. A fenti példa jól érzékelteti azonban, hogy a dolog nem ennyire egyszerű. Az elmúlt években számos kutatás mutatott rá arra, hogy bár a sztereotípiák közös kulturális tudásként mindenki számára ismertek, a sztereotip gondolkodás és annak a viselkedésben való megjelenése semmiképpen nem teljesen automatikus. Nagyon fontos tényező ebben az összefüggésben a motiváció: ha például együtt kell dolgoznunk valakivel egy feladat megoldásán – ahogy az ügyfél a sorozatban együtt dolgozott Olivia Pope-pal azon, hogy a botrány következtében ne veszítse el az állását –, érdekeltté válunk abban, hogy közelebbről is megismerjük az erősségeit és a gyengeségeit, és ne sztereotípiák alapján ítéljük meg a számunkra fontos tulajdonságait.

Susan Fiske amerikai szociálpszichológus és kollégái a klasszikus sztereotípiafelfogás másik elemét kérdőjelezték meg azzal, hogy kétségbe vonták a sztereotípiák egyértelműen negatív voltát. Ezek a kutatások eleinte a nőkkel kapcsolatos sztereotípiákból indultak ki. Fiske és kollégái arra mutattak rá, hogy a szexizmus alapvetően két formában jelenhet meg, és a szexizmus két formája általában nők különböző csoportjai, illetve különböző női szerepek ellen irányul [2]. Az anyaszerephez és a nőhöz mint a háztartás működtetőjéhez az úgynevezett *jóindulatú szexizmus* kapcsolódik, amely esetében az elnevezésben is szereplő jóindulat lenézéssel párosul. Eszerint a háziasszonyok kedves és gondoskodó, ámde nem túl intelligens teremtetések. Ezzel a sztereotípiával állítható szembe az úgynevezett *rosszindulatú szexizmus*, amely

azokat a nőket érinti, akik kilépnek a történelmileg elfogadott anya- és házi-asszonyszerepből, és aktív szerepet vállalnak a munkaerőpiacon vagy a politikai életben (lásd Olivia Pope példáját fent). Ezeket a nőket gyakran intelligensnek, ám hataloméhesnek és erőszakosnak tartják.

Ebből a felismerésből kiindulva született meg a Sztereotípiatartalmak Modellje [*Stereotype Content Model*], amely először az amerikai társadalom összefüggésében [3], majd számos más kultúra kontextusában is [4] rámutatott arra, hogy a társadalmi csoportokkal kapcsolatos sztereotípiák két dimenzió – a barátságosság [*warmth*] és a kompetencia [*competence*] – mentén mérhetők. Eszerint bizonyos társadalmi csoportok megítélése egyértelmű. Az úgynevezett referenciacsoportokat (így például a keresztényeket vagy a középosztályt) mind barátságosnak, mind pedig kompetensnek, míg a megvetett csoportokat (így például a hajléktalanokat) barátságtalannak és egyben inkompetensnek tartja a társadalom. A modellel végzett kutatások legérdekesebb eredménye azonban az, hogy a sztereotípiatartalmak lehetnek vegyesek is, mégpedig abban az esetben, ha a barátságosság és a kompetencia alapján történő megítélés nem egyezik meg egymással. Vannak egyrészt irigyelt csoportok (mint például a zsidók vagy Amerikában az ázsiai bevándorlók), amelyeket rendkívül kompetensnek, de barátságtalannak tartanak. Más csoportoknál (például az időseknél vagy a háziasszonyoknál) éppen fordított a helyzet: a társadalomban barátságosnak, de kevésbé kompetensnek tartják, így „jóindulatúan” lenézik őket.

HONNAN TUDJUK MINDEZT?

Az őszüköndi sávon többször felmerült az a nagyon jogos kérdés, hogy miért az amerikai társadalomban élő sztereotípiákkal és a különböző európai népek egymással kapcsolatos sztereotípiáival foglalkozunk, amikor a probléma nyilvánvalóan Magyarországon is jelen van. A válasz nagyon egyszerű: kissé megmagyarázhatatlan módon egyetlen magyarországi szociálpszichológusnak sem jutott eszébe magyar mintán felvenni a Sztereotípiatartalmak Modelljét, így egyelőre sajnos csak sejtéseket tudunk megfogalmazni azzal kapcsolatban, hogy mindez a magyar társadalomban hogyan működhet.⁴

Ez a hiány egyben rávilágította a figyelmet a Sztereotípiatartalmak Modelljének módszertani oldalára, azaz arra a problémára, hogy pontosan honnan is tudjuk mindazt, amit az amerikai sztereotípiákról tudunk. A modell egy kérdőíves felmérésre épül, amelynek keretében négy-négy kérdéssel méri a barátságosság és a kompetencia dimenzióját az egyes társadalmi csoportok esetében. Ennek a mérési módszernek a hátterében az az elképzelés áll, hogy a többszörös mérés segítségével csökkenthetők a kérdések sorrendjé-

⁴ Azoknak, akik hallották az ígéretemet Őszüköndön: már leveleztem Susan Fiske-vel a magyarországi Sztereotípiatartalmak Modelljéről.

ből, valamint a megfogalmazás esetlegességeiből adódó mérési hibák. A modellel végzett kutatásokban feltett kérdések fontos tulajdonsága emellett, hogy tudatosan nem a válaszadók saját sztereotípiáira, hanem a társadalomban uralkodó általános nézetekre kérdeznek rá.

Kimutatható, hogy a válaszadók képesek különbséget tenni a saját nézeteik és az uralkodó társadalmi nézetek között, és az instrukciótól függően vagy az egyiknek, vagy a másiknak megfelelően válaszolni a feltett kérdésekre. A modell tehát helyesen világít rá arra, hogy a sztereotípiák konszenzuálisak abban az értelemben, hogy egy-egy társadalmon belül mindenki hasonló elképzeléssel rendelkezik a társadalmi csoportok általános megítéléséről. Másrészt azonban kérdés, hogy amennyiben a társadalmi sztereotípiákra és a saját sztereotípiákra adott válaszok különböznek egymástól, ez mennyiben vezethető vissza a *társadalmi kíváncsiság* jelenségére, azaz arra, hogy a válaszadók eltitkolják bizonyos társadalmi csoportokkal szembeni negatív attitűdjeiket azért, hogy ne vétsenek a negatív megkülönböztetést tiltó szociális illemszabályokkal szemben.

HOGYAN MÉRHETŐEK A VALÓDI ATTITŰDÖK?

A Sztereotípiatartalmak Modellje *explicit* módszernek tekinthető, hiszen direkt módon feltett kérdések formájában méri a résztvevők attitűdjeit. Ilyen explicit módszerekkel végzett felmérések alapján az 1990-es évek elején bizonyos amerikai politológusok, szociológusok és pszichológusok azt állították, hogy a rasszizmus problémája már a múlté, hiszen az ilyen módon mérhető nyíltan rasszista attitűdök szinte teljesen eltűntek az amerikai közbeszédéből. Ez természetesen önmagában is pozitív fejleménynek tekinthető; kérdés viszont, hogy a nyíltan kifejezett ellenségesség szintjének nagymértékű csökkenéséből levonható-e az a következtetés, hogy a feketékkel kapcsolatos mindenfajta előítéletesség megszűnt.

Egyes politológusok és szociálpszichológusok – így például James Kuklinski, Mahzarin Banaji és Anthony Greenwald – úgy gondolták, hogy mivel a válaszadók gyakran tudatosan eltitkolják valódi véleményüket, illetve adott esetben egyáltalán nincsenek tisztában az egyes társadalmi csoportokat érintő negatív attitűdjeikkel, az explicit módszerek helyett új, *implicit* mérési módszereket lenne érdemes alkalmazni. Az implicit módszerek lényege, hogy a közvetlen rákérdezés helyett a résztvevők magatartását figyelik meg bizonyos helyzetekben – például egyes feladatok megoldása közben –, és ebből vonnak le következtetéseket az attitűdjeikre nézve.

A sávon két ilyen implicit módszerrel ismerkedtünk meg. Az első a Kuklinski és munkatársai által kifejlesztett listás kísérlet [*list experiment*], amelynek a lényege, hogy az instrukció nem közvetlenül kérdez rá a válaszadók attitűdjeire [5]. A kérdés csupán arra vonatkozik, hogy a listában szereplő dolgok közül *mennyit* kedvel (vagy nem kedvel) a válaszadó; arra nem kérdeznek rá, hogy ezek a dolgok pontosan *melyek* (lásd az 1. táblázatot). A

Az alábbi fagyaltok közül hány fajtát szeretsz?

kísérleti csoport	kontrollcsoport
pisztácia	pisztácia
vanília	vanília
eper	eper
csokoládé [kritikus elem]	

1. táblázat: A listás kísérlet felépítése

résztevők tehát joggal gondolhatják, hogy soha nem fog kiderülni, a lista mely elemeire gondoltak, amikor megadták a megfelelő számot.

A válaszadók nem tudják azonban, hogy valójában két csoportra osztották őket, a kísérleti csoportra és a kontrollcsoportra. Amennyiben a felosztás véletlenszerűen történik (tehát a kísérleti és a kontrollcsoport nem különbözik szisztematikus módon egymástól), a két csoport által megadott válaszok átlagos számának különbsége kizárólag a kísérleti csoportnál megjelenő, de a kontrollcsoportnál nem szereplő kritikus elemre vezethető vissza. Ez alapján a két átlag különbségéből egyszerű statisztikai módszerekkel következtethetünk arra, hogy a résztvevők hány százaléka viszonyul pozitívan vagy negatívan a kritikus elemhez (Ősükdön a csokifagyihoz, az eredeti kutatásban ahhoz, ha fekete lakók költöznének a szomszédba).

A második implicit módszer, az úgynevezett Implicit Asszociációs Teszt [*Implicit Association Test – IAT*] még távolabb lép a hagyományos kérdőíves felmérésektől, hiszen reakcióidőket használ az implicit attitűdök megállapítására [6]. Ahogy a 2. táblázat mutatja, az IAT öt részből áll. A feladat leginkább egy kártyapakli fekete és piros lapokra történő szétválasztásához hasonlítható. Az első lépésben a résztvevők a célkategóriák felosztását gyakorolják be. A képernyőn a kategóriákat jellemző képek vagy szavak (Ősükdön csokoládé-, illetve eperfagyaltot ábrázoló képek) jelennek meg, és a résztvevők feladata, hogy minél gyorsabban a helyes kategóriába sorolják a képeket az „E” vagy az „I” billentyű megnyomásával. A második részben a feladat ugyanez: pozitív és negatív tulajdonságokat jelentő mellékneveket kell a megfelelő billentyű megnyomásával a helyes kategóriába sorolni.

Az első igazán fontos rész a harmadik, amely során a célkategóriák (jelen esetben csoki- és eperfagyalt), valamint a pozitív és negatív melléknevek azonos feladatban jelennek meg, és az egyik célkategória a pozitív, a másik célkategória pedig a negatív melléknevekhez társul. A negyedik rész a fordított billentyűkiosztás begyakorlására szolgál. Az ötödik részben pedig ismét egyszerre szerepelnek a célkategóriák, valamint a pozitív és negatív melléknevek, azzal a különbséggel, hogy a kategóriák pozitív és negatív melléknevekhez való hozzárendelése megfordul. Az IAT eredményeként kapott pontszám az ötödik és a harmadik kombinált feladatban mutatott reakcióidő

lépés	feladat
1. Célkategóriák megkülönböztetése	E CSOKI
	EPER I
2. Társított tulajdonságok megkülönböztetése	E jó
	rossz I
3. Kombinált feladat	E CSOKI
	jó
	EPER I
4. Célkategóriák megkülönböztetése (fordított)	rossz
	E CSOKI I
5. Kombinált feladat (fordított)	EPER
	CSOKI I
	rossz
	E EPER
	jó

2. táblázat: Az implicit Asszociációs Teszt (IAT) felépítése

különbségén alapszik. A módszer mögött meghúzódó feltételezés az, hogy a válaszadók gyorsabban tudják elvégezni a feladatot akkor, ha az adott célkategória-értéktípus páros egyébként is összekapcsolódik a gondolkodásmódjukban, mint akkor, ha nem.

A listás kísérlet és az IAT tagadhatatlan előnye, hogy az eredményeket szinte lehetetlen tudatosan manipulálni, így biztosak lehetünk abban, hogy a szociális kíváncsiság nem befolyásolja azokat. Nem szabad megfeledkezni azonban a hátrányokról sem. Mivel a listás kísérlet eredménye a két csoport közötti különbségen alapul, semmit nem tudunk mondani arról, hogy a válaszokat egyéni szinten milyen tényezők befolyásolják. Mint ahogy Ósükdön is tapasztalhattuk, az IAT gyakran más eredményt hoz ki, mint az attitűdmérésre szolgáló explicit módszerek. Mivel az ottani IAT témájával (azaz a csokoládé- és a eperfagylalttal) kapcsolatos válaszadást aligha érinti a szociális kíváncsiság jelensége, érdemes feltenni a kérdést, hogy az explicit és az implicit attitűd közötti különbségek ezen felül még miből adódhatnak.

Emellett természetesen jogos kérdés az is, hogy ha valaki tudatosan igyekszik tenni a saját előítéletessége ellen, és szándékosan soha nem tenne különbséget két ember között a bőrszínük alapján, de az IAT azt mutatja, hogy erősen preferálja a fehér embereket a feketékkel szemben, akkor ennek az

eredménynek van-e bármiféle relevanciája. Szociálpszichológusok tömegei folytattak éveken keresztül meddő vitákat arról, hogy az explicit és az implicit módon mért attitűdök közül vajon melyik a valódi. Tagadhatatlan a különbség egy olyan társadalom között, amelyben a nyíltan rasszista nézetek hangoztatása teljesen elfogadott – gondolhatunk itt például az 1950-es évek Amerikájára –, és egy olyan társadalom között, amelyben ilyen nézetek a szinte mindenki által elfogadott társadalmi konszenzus szerint nem jelenhetnek meg. Az implicit eszközök alkalmazásának nagy tanulsága azonban az, hogy az ember nem feltétlenül lát bele a saját fejébe, és implicit viselkedését (például a szemkontaktus felvételének mértékét vagy a fizikai távolság megtartását) befolyásolhatják olyan implicit attitűdök, amelyeknek egyáltalán nincsen tudatában.

HALLGATNI ARANY?

Az idei ősükdí szociálpszichológia sáv nem pusztán azért szólt a sztereotípiákról, az előítéletekről és diszkriminációról, mert intellektuálisan nagyon érdekes és sokat kutatott témákról van szó, hanem azért is, mert ezek a problémák az iskolai környezetben is előfordulhatnak, és adott esetben rányomhatják bélyegüket diákok társasági életére és iskolai teljesítményére, valamint a diákok és a tanárok közös munkájára is.

Az Implicit Asszociációs Teszt irodalmának egyik legfontosabb, az iskolai életre nézve közvetlenül is releváns eredménye a humán tudományokat és a természettudományokat választók közötti nemi egyenlőtlenségekre vonatkozik. Kristin Lane amerikai szociálpszichológus és kollégái kimutatták ugyanis, hogy minél erősebb az adott egyén gondolkodásmódjában a sztereotip (azaz a férfiak–természettudomány és nők–humán tudományok) társítás, annál valószínűbb, hogy saját továbbtanulására vonatkozó döntései is a sztereotip képnek fognak megfelelni, mégpedig korábbi iskolai teljesítményétől függetlenül [7]. Természetesen önmagában semmi probléma nincs azzal, ha

egy fiú vegyész, egy lány pedig esztéta lesz. A kérdés az, hogy a választás mennyiben tudatos döntés, és mennyiben – sok esetben tudat alatt működő – implicit attitűdök eredménye.

A második fontos eredmény Margaret Shih amerikai szociálpszichológustól valamint munkatársaitól származik, akik kutatásaikban azt vizsgálták, hogy a diákok saját társadalmi csoportjával

kapcsolatos sztereotípiák aktivációja milyen hatással van az iskolai teljesítményre [8]. A vonatkozó kísérleteket ázsiai lányok részvételével végezték el, mégpedig azért, mert az ázsiai származású emberek és a lányok iskolai teljesítményére vonatkozó sztereotípiák egymás szöges ellentétei. A sztereotípia szerint az ázsiaiak jók matematikából, de gyengék a nyelvi feladatokból, a lányok pedig éppen fordítva. A kísérletben a résztvevőknek vagy matematikai, vagy verbális feladatokat kellett megoldaniuk egy kérdőív kitöltését követően. A résztvevőket három csoportra osztották, és a három csoport három különböző kérdőívet kapott. A „nemi identitás” csoportban a kérdőív kérdései (például a résztvevő, illetve a kollégiumi szobatársa nemére vonatkozó kérdések) a nemi sztereotípiákat aktiválták, míg az „etnikai identitás” csoportban feltett kérdések (például hagyományos ázsiai ételek fogyasztása, a család származási helye) az ázsiaiakra vonatkozó sztereotípiákat. A harmadik csoport kontrollcsoportként szolgált; az általuk kapott kérdések semleges témákra vonatkoztak. A kutatások eredményei azt mutatják, hogy míg a nemi identitás aktivációja rontotta a lányok matematikai teljesítményét és javította verbális teljesítményüket a kontrollcsoportéhoz képest, addig az etnikai identitás aktivációja a matematikai teljesítményt javította, a verbális teljesítményt pedig rontotta.

Az iskolai teljesítményre vonatkozó kutatások egy másik csoportja azt a kérdést vizsgálta, hogy a diszkriminációtól való szorongás hogyan befolyásolja az iskolai teljesítményt [9]. A kísérletben lányokat kértek meg egy két-körös felvételi folyamatban való részvételre, amelynek az első része írásbeli feladatokból, a második része pedig szóbeli elbeszélgetésből állt. Amikor a kutatás résztvevői megérkeztek a helyszínre, a kísérletvezető azt mondta nekik, hogy a szóbeli elbeszélgetést vezető tanár még nem érkezett meg, és bekísérte őket a (kitalált) férfi tanár irodájába, ahol a résztvevők megkapták az írásbeli feladatokat. A kísérlet azt vizsgálta, hogy az irodában elhelyezett, a tanár nőkkel szembeni pozitív vagy negatív attitűdjeire utaló tárgyak hogyan javítják vagy rontják a résztvevők teljesítményét.

A kutatásban háromféle irodát használtak: az első irodában elhelyezett tárgyak erősen diszkriminatív, a második irodában elhelyezett tárgyak erősen elfogadó attitűdre engedtek következtetni, a harmadik irodában elhelyezett tárgyak pedig semmiféle információval nem szolgáltak a tanár attitűdjeivel kapcsolatban. Az egyes irodák hatása különböző volt annak függvényében, hogy az adott résztvevő egy előzetes felmérés szerint mennyire érzékeny a nemi diszkriminációra. Az irodában elhelyezett tárgyaknak semmiféle mérhető hatásuk nem volt azoknak a résztvevőknek a teljesítményére, akiknek a nemi diszkriminációtól való félelme alacsony volt. Azok, akik az előzetes eredmények alapján tartottak a nemi diszkriminációtól, meglepő módon a legrosszabbul abban az irodában teljesítettek, ahol a tárgyakból nem tudtak következtetni a tanár attitűdjeire. A jelenséget nagy valószínűséggel az magyarázza, hogy míg a nyílt diszkrimináció legalább egyértelmű helyzetet teremt, addig az információhiány következtében a szorongó részt-

vevők a kognitív erőforrásaik jelentős részét arra fordították, hogy azon aggódtak, vajon fogja-e hátrányos megkülönböztetés érni őket. A fekete [10] és meleg [11] résztvevőkkel készült hasonló kutatások ugyanezt az eredményt hozták.

Ezek a kutatási eredmények együttesen arra mutatnak rá, hogy mind tanárként, mind diákként rendkívül fontos a saját – sokszor akaratlan – gondolkodási mintáinkkal való tudatos szembenézés. A sztereotipizálás, az előítéletesség és a diszkrimináció ugyanis olyan esetekben is működésbe léphet, amikor ennek egyáltalán nem is vagyunk tudatában – legyen szó akár feleltetésről vagy dolgozatjavításról, akár egy baráti beszélgetésről, akár a felvételi jelentkezések beadásáról. Sajnos egy rossz felé kinyújtott kéz, egy ártalmatlannak tűnő vicc vagy egy futólag odavetett megjegyzés is óriási károkat tud okozni. Hallgatni sokszor arany; ezekről a problémákról hallgatni beleegyezés.

Hivatkozások

Az Implicit Asszociációs Teszt körülbelül tíz percet vesz igénybe, és ingyenesen elvégezhető az interneten magyarul (<https://implicit.harvard.edu/implicit/hungary/>) és angolul (<https://implicit.harvard.edu/implicit/takeatest.html>).

1. Allport, G. W. (1954/1958). *The Nature of Prejudice*. Garden City, NY: Doubleday.
2. Glick, P., & Fiske, S. T. (2001). An ambivalent alliance: Hostile and benevolent sexism as complementary justifications for gender inequality. *American Psychologist*, 56(2), 109–118.
3. Fiske, S. T., Cuddy, A. J., Glick, P., & Xu, J. (2002). A model of (often mixed) stereotype content: competence and warmth respectively follow from perceived status and competition. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6), 878–902.
4. Cuddy, A. J., Fiske, S. T., Kwan, V. S., Glick, P., Demoulin, S., & Leyens, J.-P. (2009). Stereotype content model across cultures: Towards universal similarities and some differences. *British Journal of Social Psychology*, 48(1), 1–33.
5. Kuklinski, J. H., Cobb, M. D., & Gilens, M. (1997). Racial Attitudes and the „New South”. *The Journal of Politics*, 59(2), 323–349.
6. Greenwald, A. G., McGhee, D. E., & Schwartz, J. L. (1998). Measuring individual differences in implicit cognition: The Implicit Association Test. *Journal of Personality and Social Psychology*, 74(6), 1464–1480.
7. Lane, K. A., Goh, J. X., & Driver-Linn, E. (2011). Implicit Science Stereotypes Mediate the Relationship between Gender and Academic Participation. *Sex Roles*, 66(3–4), 220–234.
8. Shih, M., Pittinsky, T. L., & Trahan, A. (2005). Domain Specific Effects of Stereotypes on Performance. *Self and Identity*, 5(1), 1–14.
9. Mendoza-Denton, R., Shaw-Taylor, L., Chen, S., & Chang, E. (2009). Ironic effects of explicit gender prejudice on women's test performance. *Journal of Experimental Social Psychology*, 45(1), 275–278.
10. Mendoza-Denton, R., Downey, G., Purdie, V. J., Davis, A., & Pietrzak, J. (2002). Sensitivity to status-based rejection: Implications for African American students' college experience. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83(4), 896–918.
11. Pachankis, J. E., Goldfried, M. R., & Ramrattan, M. E. (2008). Extension of the rejection sensitivity construct to the interpersonal functioning of gay men. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 76(2), 306–317.

Sárvár – diákírók, diákköltők

36. alkalommal rendezték meg a sárvári diákírók, -költők, -irodalmárok találkozóját.

Mint minden évben, idén is válogattak a szervezők, előre is dolgozott a zsűri: a beérkező mintegy 300 pályamű szerzői közül csak alig 50-en vehettek részt a műhelymunkán. A Radnótiból egyébként nem ritka a meghívott: az elmúlt években Kemény Lili (akinek kötetéről a tavalyi Évkönyvben is lehet olvasni vagy említhető például a 90-es évekből Szűcs Teri (vers), Bencze Ágnes (műfordítás), Ferenczi Kristóf (tanulmány).

2013-ban *Fekete Marcell* 11.D és *Kemény Zsófi* 12.B kapott meghívást beküldött verseik alapján. Ezek a következőkben olvashatók.

Kemény Zsófi ezüst oklevelet kapott.

Kemény Zsófi

Responsabilité

Vasárnap reggel van,
elindulunk a templomba hárman,
te meg én sietnénk,
de a gyerek félúton megáll.
Már látszik a torony.
Azt mondja, hogy otthonhagyta az istent,
forduljunk vissza.
Erre dühös leszek.
Megmutattuk a templomot messziről,
de az nem volt neki elég, erre most mégis megáll.
Betehte volna az istent könyvjelzőnek
a bibliába, amit a kezébeadtál, és akkor
nem felejtette volna el.
Ha dohányzik majd, furán fog lehamuzni.
Tanult szokás lesz,
amit nem tőled, hanem
valami Mestertől vesz át,
attól, akit évekig keres, hogy aztán
látványos jelenetben a mesterévé fogadja.
Nem fogja beismerni, hogy
elég lett volna hozzád fordulnia.
Te magasabb templomot mutattál volna
neki, aminek a tornya tényleg az égig ér.
És megtanítottad volna a jazz szeretetére is,
amiben sok munka van.
Nekem nehéz volt elindulni
a misére, nehezebb, mint neked,
én először jövök,
a gyerek pedig már induláskor eldöntötte,
hogy sosem érkezik meg.
Felelősségteljesen és jól átgondolva
indult el mégis, én nem erőltettem.
És most mégis megállt,
és az isten nélkül nem megy tovább,
de vissza se fordul mégsem.
Visszaadja neked a bibliát,
de mégis veled megy, akárhova.
A misére egyedül érkezem meg,
de azért örülök, hogy eljöttem.

Szilva

Szilvát aszalok neked.
Nem szeretem az aszaltszilvát,
csak a rendeset, de
úgy te nem eszed meg.
Hiába aszalom, mert
egyikünk se szereti így se igazából.

Lobogás

Amíg jó volt, addig nem csináltam semmit,
csak a jószágot elemeztem.
Most majd apránként siratok el mindent,
ami eltűnt veled.
Kezdem magammal.
Aztán jön a házad, a kutyád, a családot.
Most viszont még nem tudom elkülöníteni,
hogyan miért sírok.
Talán, hogy zászlóként a szívedre tűztél,
és meghagytad, hogy lobogjak; legyek feltűnő.
És én lobogtam és feltűntem,
nem hoztam rád szégyent,
de te csak tartottál engem, a zászlót,
és a zászlórúd takarásában ásitottál.

Újhold

Én pont odanéztem, mikor leesett.
Egy kicsit gurult még, de a
repedés végigért addigra,
így mikor megállt, szétesett.
Apró holddarabok lettek belőle,
gyerekek szórták, dobálták
egymásnak és holdvárakat építettek.
Elküldtelek, hogy szerezz
nekem egy nagyobb darabot,
de mikor odamentél, inkább
hagytad, hogy örökre várjak, és
te lettél az új Hold.
Nem hiba volt, amit elkövettél,
hanem gyilkosság.

Hagyjál

Itt vagyok, teszem a dolgom,
ne szőlj bele „az érdekemben”,
nekem itt most valakinek
növelnem kell az önbizalmát,
a feladatom, az egyetlen, most ez.
Azonnal menni, ha mondja,
azonnal ugrani, ha menne.
Mindent, amit csinál megdicsérni,
nagyon akarni őt.
El kell érnem, hogy ő ne akarjon,
hogy csak alig kavargojon a fejében
minden velem kapcsolatos gondolata,
aztán lassan megálljanak ezek a gondolatok,
és egyáltalán soha ne gondoljon rám.
Lefoglal, hogy ezt elintézzem,
rád most nincs időm,
szóval hagyjál szépen békén
a megaláztatás szó ismételtetésével,
ezzel csak azt mutatod, hogy nem értesz,
és végülis te magad alázol meg,
hagyjál.

Emlék

Ez most ilyen. Elviselhetetlen és
reménytelen, és én mégis remélem,
hogy ez a rész lesz az, ami most belémragad,
és majd öregasszonyként, ha belenyúlok
felkavarni, akkor ráragad a kezemre,
és remélem, hogy a végefele ezzel
a ragacsos kezemmel fogom simogatni
a családom egyre kétségbeesettebb arcait,
hogy ők is ragacsosak legyenek tőle.
Hogy az utolsó hetekben minden kérdésre
ez lesz a válaszom, és ha megörülök egy
hirtelen emléknek, mindig ugyanaz lesz: ez a rész.
Kívülről fogják tudni, és azt hiszik majd,
hogy jobban tudják már, hogy volt, mint én,
és elégük lesz abból, hogy nem tudok mást mesélni.
Én pedig örülni fogok, hogy nem is jut eszembe más,
és annak, hogy eljött az a pont, amittől kezdve

már soha többet nem is fogok másra gondolni,
és nem keresek benne semmi felemelőt,
de ha mégis meghat, akkor egy perccel
tovább tartanak az utolsó hetek. Remélem,
hogy ez a reménytelenség lesz az az emlék.

Lennie kell

Pár éve azt mondták a statisztikák,
hogy lennie kell valahol tíz pár hollónak.
Önálló holló márpedig nincs,
és, ha születik egy hollópár,
egy másik elhagyja Magyarországot.
De hol van az a tíz pár holló?
A városba kéne terelni őket,
csak mert én itt lakom,
és mert te is itt laksz.
Minden varjúba hollót látok bele,
pedig a holló csak azért értékesebb,
mert az a tíz pár nem jön elő,
hiába akarom, nem jön elő,
és bújdosik, és menekül,
és szerinted szép.

Naprendszer

Minden beteljesületlen szerelmem
felugrott egy bolygóra, és most
ellipszis-pályán kering körülöttem.
Elszédít, ha sokáig nézem a keringésüket,
de akárhova nézek, ott vannak.
Egymással jól kijönnek,
néha az egyik közelebb ér,
mert a fókuszpont én vagyok,
de el sosem érhet.
Halkul a hang, ami közli,
hogy mikor milyen érzésből mennyi legyen nekem,
aztán végül elhal az űrben.
Ha megszólít, mostmár csak jelekkel teszi.
Nemsokára már én kiabálok a hangnak,
hogy „érzés, most azért legyenek egy kicsit én is”!
De az űrben nincs hang,

az előbb is csak akartam hallani.
Mint ahogy csak gondolni akartam,
hogy a bolygókon körülöttem azok vannak, akik,
meg, hogy bolygók vannak körülöttem,
meg, hogy én vagyok a Nap.

Tücsök

Él a szobámban egy tücsök.
Reggelre mindig elfelejtem,
este mindig meglepődöm újra.
Elalvás előtt meghallom a ciripelést,
csak úgy veszem észre, addig
a belső zaj kirekeszti.
Sosem láttam még,
de elfogadom a létét,
és megnyugtat, hogy ott van.
Minden ciripre jut két szívdobbanás.
Furcsa, hogy téged meglátni,
az egy másodperc alatt
három cirip.

A világvégén

Sötét van, Picim, és hideg,
de ne kapcsold fel a lámpát,
mert akkor elhallgatnak a rigók.
Ne akarj látni engem, most nem
magadat látnád rajtam,
képzeld el inkább!
Képzeld az arcomra magad,
képzeld azt, hogy téged nézlek,
és az orrom a derekaddá válik,
a homlokomon a ránc a kinyújtott karod,
és a szemed belőlem néz rád, de közben
engem is lát a belsőszervekig.
Amíg ezt elképezeled, addig én eltűnök.
De te ne tűnj el!
Vagy tűnj el, de akkor én előkerülök,
hogy ne legyünk együtt ott, ahova tűntünk.
Én nem akarlak látni, ahogy elképzelsz;
Bűntudatom lenne, hogy én nem képzellek el.

Fekete Marcell

Redisztribúció

Beütött a krach.
Királykék felhők gyűlnek az égen
S elveszik mi szabad.
(Legalábbis ezt mondták és ők tudják.)
De csitt! Épp csak egy pillanat.
Egy perc, egy momentum.
Túl sok a mozzanat.
Pergő mozdulat.

Palika román.
Sőt, roma. Román roma román *church*
Udvarában szotyizik.
(Új nevelőapja gárdatag.)
De csitt! Épp csak egy pillanat.
Egy perc, egy momentum.
Túl sok a mozzanat.
Pergő mozdulat.

Pált összeverték.
Román vértől veres-fehér a
Horthy Miklós kormányzó úr szobra.
(Mellékállásban ellentengernagy.)
De csitt! Épp csak egy pillanat.
Egy perc, egy momentum.
Túl sok a mozzanat.
Pergő mozdulat.

Égő csillagok.
Temetésre gyűlnek a *vörösök*.
Románok, cigányok ők...
(Vagy csak együttérző szenvedők.)

December 29 margójára

Miért történik az velem, hogy találtam egy remek költőt,
(amerikai az istenadta),
És persze sehol, de tényleg sehol nem találom a verseskötetét?
Pedig az ember azt hinné, hogy manapság, az interneten
könnyedén megtalál mindent, amit keres.

De persze ez nincs így.
Már rég meg kellett volna tanulnom. Ez az átka annak,
ha valaki olyan zenéket hallgat például, amik nagyon
kívül esnek a méjnsztrímen.
Azért néha jó lehet amerikainak lenni.
Ha másért nem, David Bermanért.
Ha példának okáért most amerikai lennék,
mondjuk Portlandből, vagy várjatok csak, mi is volt a neve
annak a kisvárosnak, ahonnan rendelni próbáltam egy CD-t
a húgomnak karácsonyra?
Csak egy börtön volt ott, de kerestem utcacímet, irányítószámot,
telefonszámot is.
Mégse fogadták el.
Franc.
Na szóval, ha az USÁban laknék, elutazhatnék egy nagyobb városba, ahol
egy könyvkereskedésben biztosan lenne Actual Air.
(Tudniillik ez a neve a verseskötetnek.
Amit Berman írt.
Igen, az a Berman, a Silver Jews-ból.)
Na jó, mondjunk más okot, amiért jó lenne amerikainak lenni.
(Komolyabban persze nem vágyom rá, de vannak dolgok, amiért egy hétre
én is Jenki lennék.)
Például... rengeteg jó zenekaruk van.
És onnan könnyű más zenekarok zenéit, pólóit is beszerezni.
Lenne fasza Pavement-pólóm.
Mondjuk.
Meg persze más is, de ez volna a legmenőbb.
De valljuk be, ezzel azért sokkal közelebb nem jutottam a céloimhoz.
Amikor olvastam a wikipédián, hogy azt mondja:
„David Berman született január 4,
amerikai poéta, rajzfilmkészítő/karikaturista
(nem részletezik, pontosan melyik, árgyliusul egy a kettő),
énekes-zeneszerző-dalszövegíró, Silver Jews...”,
nos ebből a „poéta” jelzőt túlzásnak vettem.
Tudjátok, van olyan, hogy a kedvenc énekes/dalszövegíróját az ember
szinte már költőnek tartja.
Például nézzetek rá Billy Corgan wikipédia-oldalára.
Imádom a fickót, remek zenész, de költő...
No az azért nem.
Persze ez abszolút és elképesztően szubjektív.
Nyilván olyan is van, akinek nem jön be Bermanunk költészete.
Mert hosszú.
Mert nem rímel.
Mert nincsenek egységes versszakok.

Mert angolul ír.
 (Hiszen az az ördög nyelve, nem?
 És egyébként is szanszkrit-francia korspanyelv.)
 Mert amerikai.
 Mert nem emelkedett dolgokról ír.
 Legalábbis nem elég emelkedett dolgokról.
 Hiszen leírta, ahogy a kuttyáját figyeli, ahogy az rémálmodik.
 Ez költészet?!
 Ja.
 Ez az.
 Szerintem.
 Persze ez is abszolút és elképesztően szubjektív.
 (Bevallhatom most már, tetszik ez a sor.
 Ha hosszabban írok még, ez visszatér még legalább egyszer.)
 Egyébként meg:
 Az ember sok meggondolatlan dolgot tesz.
 Aztán izgul.
 1a. Nehogy kiderüljön.
 2a. Ha kiderül, ne legyen belőle gond.
 3a. Ha már gond van, az ne legyen akkora.
 Vagy derüljön ki, hogy nem is gond.
 Et cetera, lehetne folytatni a végtelenségig.
 1b. Ne legyen belőle gond.
 Et cetera, mint az előbb.
 (Ez a másik lehetőség, amikor magatokkal, vagy a saját
 tulajdonotokkal/érzelmetekkel szemben vagytok meggondolatlanok.)
 Nagyon izgalmas belegondolni, hogy mások hogyan fogják
 megítélni egy alkotásokat.
 Egyesek mondani fogják, hogy ez tök jó, Marcell.
 Remélem.
 Szeretem a dicséretet, mint minden ember.
 Nem vagyok olyan, mint sokak, akik aszkéta módon megvonják
 maguktól mások elismerését.
 Már ha jutna.
 Olyanok is lesznek, akik szerint az egész egy hülyeség.
 Én nem leszek sértett.
 Miért is lennék?
 És a legtöbben pedig leszárják majd.
 Mint valószínűleg ti is.
 (Nem, ezt felejtétek el, ez olyan hatást kelt, mintha
 olyanokat várnék el, hogy:
 Nem is így van, Marcell.
 Ez tökre érdekel.
 Ügyes vagy.)

Codaként:

Ha az ember alkot, vagy alkotni próbál, nagy kockázatot vállal.

Legalábbis én így látom.

Persze, hogy ez is abszolút és elképesztően szubjektív.

(Sikerült beleillesztenem, büszke vagyok magamra.

Komolyan.)

Hiszen valamilyen úton-módon így közli a világgal,

éppen mit érez.

Mit gondol.

Hogyan is látja őt.

(A világot,

vagy szerelmesét,

vagy ellenségét,

vagy barátját,

vagy szülőjét.)

(Érdekes sorrend, nem igaz?)

És a világ megnézi

(meghallgatja, et cetera),

és megjegyzi, hogy:

Te nem vagy normális.

És az ember kicsit elhiszi.

Pedig nagyon igyekszik, hogy ne, de hát ilyenek vagyunk.

Legalábbis én ilyen vagyok.

Hát ti?

Tudományos előadások

Február 19-én 14 órakor Dr. Falus András tartott előadást a 11-12. évfolyam biológia fakultációs tanulóinak a Kerpel-Fronius tehetséggondozó program keretében. Az előadás címe: *Genomikai ismeretek felhasználása a medicinában*.

Dr. Falus András biológus, egyetemi tanár, az MTA tagja, a Semmelweis Egyetem Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézetének igazgatója. A Magyar Immunológiai Társaság és az MTA Immunológiai Bizottságának korábbi elnöke. A Semmelweis Genomikai Hálózat szervezője, vezetőségi tagja számos egyéb hazai és nemzetközi társaságnak.

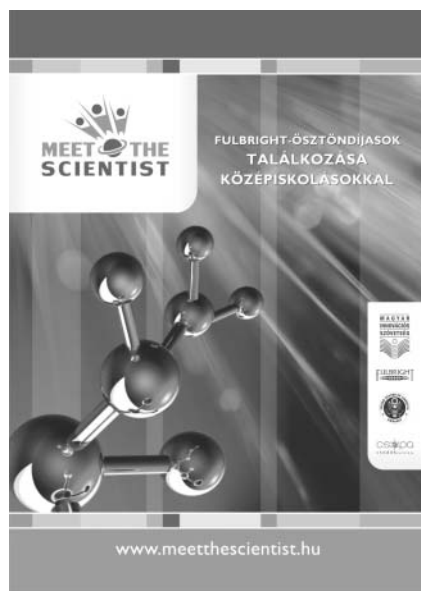

Február 20-án 14 órakor Dr. Dinnyés András, az MTA doktora, egyetemi tanár, a Szent István Egyetem, Molekuláris Állatbiotechnológiai Laboratórium kutatócsoport-vezetője tartott előadást a Magyar Innovációs Szövetség „Meet the scientist” projekt keretében, amely a Magyar Fulbright Bizottsággal és az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetségével együttműködve valósul meg.

„A biotechnológia gyors fejlődése egyszerre tölti el reménnyel és félelemmel az embereket. Ez különösen igaz a »klónozás« és az összejtudományok területeire, ahol a média és a politika egyaránt »mindig mindent jobban tud«. Nagyon

fontos tehát, hogy a kutatók minél több fórumon közérthetően kommunikáljanak a szűk szakmai területen túli többséggel, és mutassák be a reális lehetőségeket, reménykeltő eredményeket és a korlátokat is. Csak így érhető el a társadalmi elfogadása az új módszereknek, és ha kell a szükséges, de nem túlzó mértékű törvényi szabályozása a kutatásoknak és alkalmazásoknak.”

A világhírű Budapesti Fesztiválzenekar idén egyik partneriskolájának minket választott.

Ennek keretében október 11-én a kisgimnáziumi osztályok a Díszteremben élőben tekinthették meg a születése körülményeit tekintve egészen kivételes gyerekoperát, a *Brundibárt*, Hans Krása 1943-ban írt meseoperáját a Fesztiválzenekar és a Budapesti Énekes Iskola előadásában, Szennai Kálmán vezényletével.

Brundibár egy gonosz verklis, aki meg akarja akadályozni, hogy két szegény kisgyerek segítsen beteg anyjukon. Az operában – szemben a mű szerzőinek, előadóinak sorsával – van csoda: győz a jószág és igazság.

A mű keletkezéséről a zenekar vezető karmestere, Fischer Iván mesélt egy korabeli fényképekkel illusztrált kisfilmben.

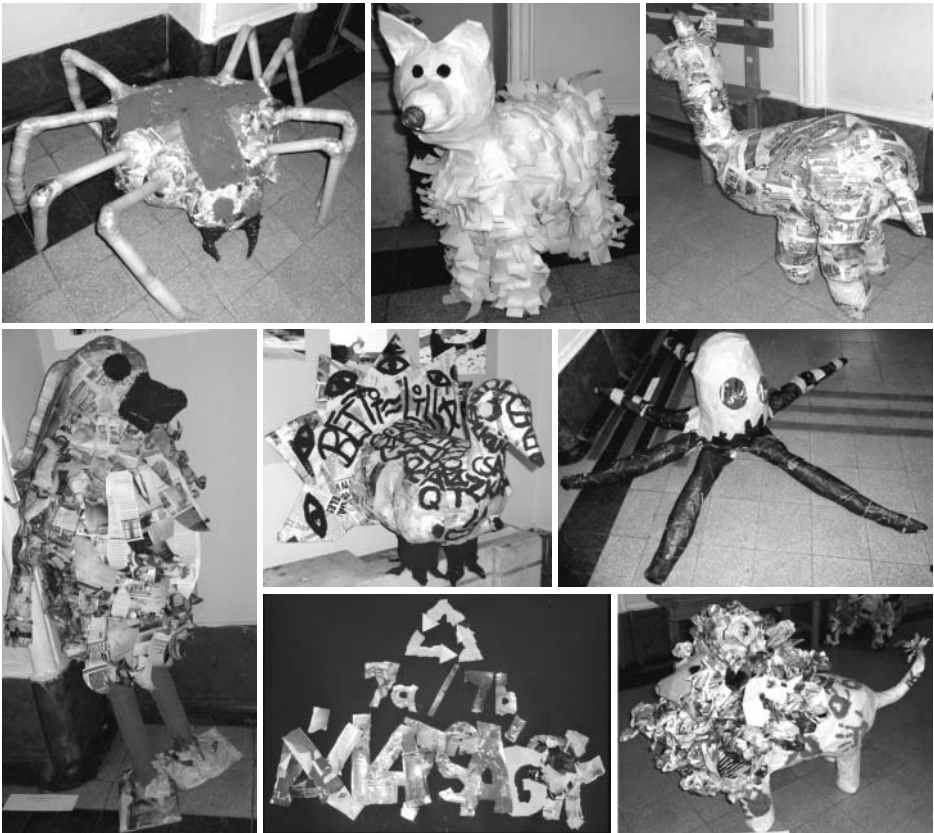

Állatságok: a 7.A és 7.B projektje

Az újrahasznosítás témakörön belül *Papírállatszobrok* címmel készültek a földszinti aulában kiállított művek Domonkos Bernadett tanárnő vezetésével.

A kivitelezést végiggondolt tervezési feladat előzte meg.

A belső szerkezet hulladékokból, tulajdonképpen szemétből épült (PET palack, tojástartó doboz, gyümölcsös doboz stb.), majd ez papírmásé burkolatot kapott, végül felületet, illetve festést.

Mesemondóverseny

Idén az alsó tagozatos projekt keretén belül rendeztük meg az osztályok közötti mesemondóversenyt. Február utolsó hetében zajlottak az elődöntők, minden osztályból 3-3 kismesemondó jutott tovább. Március 7-én a döntőben tanárjelöltek segítségével döntöttük el, hogy kik legyenek a győztesek. Nehéz dolga volt a zsűrinek, mert minden versenyző a legjobb formáját hozta, és a mesék is nagyon élvezetesek voltak. Mégis született eredmény.

Az 1-2.osztályosok közül *Gudra Georgina* (1. o.),

a 3-4.osztályosok közül *Száday Gergely* (3. o.) nyerte el leginkább a zsűri tetszését.

Ezúton is gratulálunk a nyerteseknek és a résztvevőknek egyaránt.

Időutazás, másképpen

Az osztályszínpadok vetélkedőjéről a zsűri egy tagja,
a volt diák Gács Anna

10 évig jártam a Radnótiba, meg sem tudom számolni, hány osztályszínpadok vetélkedőjében vettem részt valahogy – színészként, rendezőként, íróként, nézőként, drukkerként, vetélytársként, testvérként. Ezért aztán amikor Sziklai Gábor megkérdezte, nem akarok-e zsűrizni idén, arra számítottam, hogy jó húsz évvel azután, hogy utoljára ott izgultam a díszteremben, könnyes-nosztalgikus élmény lesz újra leülni és előadásokat nézni. Így is volt, meg nem is volt így.

Egy pillanat alatt megelevenedett bennem egy csomó minden, a legerősebben talán az előadás előtti izgalom, az az érzés, hogy semmi más nem számít a világon, csak ez, itt és most. Aztán a díszterem esetlensége – hiába van most már hátul és oldalt fekete függöny, amiért a fél életünket odaadtuk volna akkoriban, azért ez most is inkább ünnepségek rendezésére való tér, nem pedig színházi, mindig vagy túl világos van, vagy túl sötét, a nézőtér hátából többet hallani, mint a színpadról, ami különben is olyan magas, hogy az ember nyaka kitörik, ha végignézi egy előadást. Nemhogy tízet. De hamar eszembe jutott az is, amit régen pontosan tudtunk, még ha nem is fogalmaztuk meg, hogy minden színház, még a legprofibb, legcélszerűbb is ilyen: le kell küzdenie a saját fizikai adottságait ahhoz, hogy tényleg elkezdődjön az előadás, rá kell vennie a nézőt, hogy feledkezzen el arról a térről és időről ahol ül, és hagyja magát átrepíteni egy másikba. Pontosabban legyen egyszerre két helyen és két időben, hiszen pont arra van szükség, hogy folyamatosan összehasonlítsuk a saját tapasztalatainkat mindazzal, ami a színpadon élénk tárul és amit nézőként átélünk. Nekem ehhez az átlépéshez most talán egy perc sem kellett, amiben biztosan oroszlánrésze volt annak, hogy *A rettentő görög vitéz* nagyon erős kezdés volt. Éppen olyan színház, ami megkönnyíti ezt a kettős életet, és ezért én nagyon szeretem: át is élem és nevetek is rajta. Így hát rögtön az első előadás alatt világossá vált, hogy tényleg időutazás ez a két délután a számomra, de kevésbé a saját múltamba, mint inkább Minotaurusz labirintusába, a mozgalmas döbrögi vásárba, egy szerelemtől kicsattanó almáskertbe, a hóban elakadt vonatkocsikba, egy kozmikus

óvodába, egy fél évszázaddal ezelőtti, de olyan ismerős iskolába, a hamisított videófelvételek korába, a világmegváltó erekleveőrzők életveszélyes birodalmába, egy farmra, melynek esendő és ijesztő lakói egy perce még mellettem ültek, és persze Sohaországba, tündérporos szárnyakkal. A *Pán Péter* épp olyan találó befejezés

volt, mint amilyen kezdetnek az első előadás: varázslatos mese, ami azért néha-néha figyelmeztetett rá, hogy minden varázslat egy kicsit csalás is.

A két délután tele volt igazi, erőteljes színházi pillanatokkal és élményekkel. Lenyűgözött például a szinte egyetlen lényként – tömegként, díszletként, hangulati elemként mozgó csapat *A rettentő görög vitéz*ben és *Az emberke tragédiájában*; a szellemes adaptáció kifogyhatatlan humorforrásnak bizonyult a *Sok hűbő*ban; az oly igazságtalan technikai problémák sem akadályozhatták meg, hogy a Power Point prezentáció beiktatása a *Gyilkosság az Orient Expresszen* előadásába valami nagyon lényegeset mondjon el az Agatha Christie-krimik logikájáról; a *Columbo* visszapörgetett videója, a tévés és a színházi nyelv végtelenül elegáns összevetése a legprofibb színházaknak is dicsőségére válna; a *Három ereklevét* nagyon izgalmassá tette, hogy magába sűrített egy csomóféle forrást: mesét, krimi, fantázyt; *A kis Nicolas* bizonyította,

hogy az osztáncnak nem csak a musicalekben van helye; a *Lúdas Matyi* és a *Pán Péter* pedig azt, hogy egy jó előadásban egy közismert mese talán még erősebben hat, mint egy új történet. Többek között ez lehetett az első helyezett *Állatfarm* titka is. Orwell kissé talán poros könyvét színpadra vinni nagy kockázat, önmagában sem egy dramaturgiai ügyes adaptáció, sem az aktualizálás nem garancia a sikerre. De a 8.C-nek valahogy minden összejött: az ésszerűen rövidített szöveggönyv, a színpad és nézőtér viszonyát egyszerű gesztusokkal előtérbe állító rendezés, jó egyéni alakítások, de főleg rendkívül precíz és átélt összjáték, és végül, de nem utolsó sorban markáns személyes viszony a történethez. Megrázó előadás volt, az a fajta, ami után körül kell néznie az embernek, mintha álmából ébredne az ittre és a mostra.

osztály és cím	Oklevél (és az egész osztálynak torta, közös, de nem egész osztályos alakításért csoki vagy ital, egyéni alakításért póló) járt	Dicséretet kapott
5.A A kis Nicolas	Az osztálynak legátéltebb darabért. Az osztálynak a legjobb ösztáncért. Szojka Tamásnak, a legfalánkabb színésznek.	
5.B A három ereklye	Johácz Krisztinának, aki az egyetlen eredeti forgatókönyv írója. Az osztálynak a kiemelkedő csapatmunkáért. A darab 3 legemlékezetesebb mellékszereplőjének: Rátónyi Ancsinak, Rátkai Roxinak és Szabó Bendegúznak.	
6.A Lúdas Matyi	Belai Alexnek, a legélethűbb gonosznek. Gintli Fruzsínának és Fogarasi Emmának, a leglibább libáknak.	az osztály a térhasználatért és a díszletért
6.B Gyilkosság az Orient expresszen	Jékely Boldizsárnak, a legbeszédeesebb kéz tulajdonosának. Az osztálynak a kísérletező színházi eszközért (a PPT használatáért). Bundula Klárinak, a legjobb pincér-Poirot-nak.	
7.A Pán Péter	Az osztálynak a legmagávalragadóbb meséért. Jordán Bibiánának, a legjobb néma szereplőnek.	az osztály a párhuzamos cselekmény előadásáért és az osztály a legjobb narrációért
7.B Az emberke tragédiája	Az osztálynak a legjobb ritmusú előadásért. Az osztálynak a legszebb szövegmondásért. A legangyalibb karnak Van der Lek Lilla, Fórizs Virág, és Kollár Dea számára.	az előadással legnagyobb harmóniában játszó zenész
7.C Sok hűhó semmiért	Lucza Mátyásnak a legvagányabb színpadi csókért. Az osztálynak a legzamatósabb almázásért. A legjobb zenekari produkcióért.	
8.A Columbo: A fekete arany	Panyi Róbert és Beke Sámuelnek a legjobb színpadi adaptációért. Az osztálynak a legszellemesebb slusszpoénért. A legeredetibb színpadi megoldásért (a videó-bejátszásért). A legjobb mellékszereplőnek.	
8.B Rettentő görög vitéz	Gulyás Misinek, a legrettentőbb vitéznek. Az osztálynak az élő díszletért.	az osztály a leghívogatóbb plakátokért
8.C Állatfarm	Az osztálynak a leggyomrosabb darabért. Az osztálynak a legátgondoltabb térhasználatért. Kepes Katának, a legbölcsebb csacsinak.	

Helyezések:

- helyezett: 8.C (*Állatfarm*)
 - helyezett: 7.A (*Pán Péter*) és 8.B (*Rettentő görög vitéz*)
 - helyezett: 5.A (*A kis Nicolas*) és 6.A (*Lúdas Matyi*)
- ifjú díja: 7.B (*Az emberke tragédiája*)

Ne gondold, óh, ne...
...hogy nincs semmi sportélet az iskolában! Mert van.

Ha nem is óriási, de a lehetőségeinkhez képest évről évre benevezünk és el is indulunk a kerületi Zugló-kupákon.

Leginkább a fiú labdarúgó- és kosárlabda-, valamint az utóbbi három évben a lány röplabdacsapatok mérkőzésein tudjuk összemérni ügyességünket, gyorsaságunkat a kerületi iskolák diákjaival.

Ez hol jobban, hol kevésbé sikerül...

Minden évben eredménylista készül a résztvevő iskolák között, a részvételi arányokban (hány csapat, hány sportágban indult), illetve az elért helyezések alapján.

Ez a tavalyi évben a következőt mutatta:

Középiskolák között a fiú mezőnyben a 12. a Radnóti Miklós Gyakorlóiskola.

Két, igen szép eredmény született tavaly, amit a fiú kosarasok értek el, mindkét korosztályban a 2. helyen végeztünk a 9-10. évfolyamosok és a 7-8. osztályosok között is. Mindkétszer szoros döntőben kaptunk ki az 1. helyezett Szt. István csapattól..., de majd idén!!!

A fiú foci csapatok is helyt álltak, 4-5. helyen végeztek.

Lányok eredményei a középiskolások között: 9. az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola.

Idén is várunk minden röplabdázni szerető lányt a szerdai edzésekre!

Nyáron is van alkalom sportolásra, az alsó tagozatosoknak 3 éve van szervezett, egy hetes sport- és napközis tábor, itt az iskolában, 20-25 kisdíák részvételével. A mindennapi úszást a KSI-ben történik.

Színes, változatos programokkal teltek a napok az idén is: sok labdajáték, különböző versenyek, cselgáncs óra Berni nénivel☺, zenés, angol nyelvű

foglalkozás Steve bácsival, játszóházi ugrálások, falmászás, sport-totó kitöltése, városligeti KRESZ-parkban elméleti és ügyességi feladatokkal. Így a nap végére mindenki fizikailag és szellemileg is feltöltődve vagy kissé lemerülve(?) ☺ mehetett haza.

Zimmermann Henriette
testnevelő tanár

A MINDENNAPOS TESTNEVELÉS RŐL NÉHÁNY GONDOLAT...

Iskolánkban második éve van lehetőségünk néhány évfolyamon heti öt testnevelésóra tartására.

Kihasználva az iskola közelében lévő KSI uszoda szabad kapacitását, az alsós évfolyamok (2., 3., 4. osztály) és az 5., 6. évfolyam heti egy alkalommal testnevelésóra keretein belül tanulhatja és gyakorolhatja ezt a vizes sportágot. Nagy örömmel vettük tudomásul, hogy a testnevelés ilyen fontos tantárggyá lépett elő, ezért mindent elkövetve próbáljuk kihasználni a feltételeket a minél színvonalasabb órák tartására. Ehhez az iskolavezetéstől ebben az évben sok támogatást kaptunk.

Munkácsi Tamás
testnevelés munkaközösség vezető

Egy „reneszánsz hokis” kitüntetése: Köles Kata 12.A

Köles Kata „Élen a tanulásban élen a sportban” fővárosi kitüntető címet kapott.

„Ötéves koromban, 2001 karácsonyán a bátyámmal együtt korcsolyát kaptunk, a városligeti műjégpályán tanultunk korcsolyázni. Sok emlékem nincs arról, hogyan kezdtem a hokit, mióta az eszemet tudom, jégkorongozok...”

Kata jégkorongozó, az U18-as ifjúsági válogatott tagjaként 2012-ben az A csoportba jutott, és 2013-ban sikerült a csapatnak bennmaradnia. Ugyanebben az évben a felnőtt női jégkorong válogatottal a divízió II.A csoportban világbajnok lett, s feljutott az I.A csoportba.

Ha felkészülési vagy versenyidőszakban hetekig hiányzik is, utána napra-készen jön az órákra; emellett írogat, fest, építészmérnöknek készül.

Köles Kata az iskolában kitűnő tanuló, a pályán kemény hátvéd.

Tardos Zsófiénak köszönhetően a Radnótiiban több éves hagyománya van a strukturált önkéntes munkának, ami nagyon megkönnyíti a kötelező közösségi szolgálat szervezését. A diákoknak most már kötelező részt venni a mun-

Az év folyamán figyelemmel kísérjük, támogatjuk a diákokat, segítünk megoldani a felmerülő problémákat, felkészítő foglalkozásokat tartunk.

99

A feladatok nagy része heti rendszerességgel volt, de akadtak kampány jellegű munkák is (Mikulásgyár, Duna–Ipoly Nemzeti park, táborok).

A legnépszerűbb az idősök segítése (Schweitzer Idősök otthona), oktatása (Délután Alapítvány, Kattints rá, nagy!), illetve a hátrányos helyzetű fiatalok korrepetálása (Terézvárosi Családsegítő, Fióka, Református Menekült Miskolc) volt.

Idén összesen 170 diákunk jelentkezett közösségi szolgálatra, közülük jó néhányra (10-15) nem vonatkozik még az új szabály, ők önkéntes munkát végeznek. 2013-ban a régiek mellett további 10 munkahellyel kötöttünk szerződést. Kapcsolatban állunk szeretetotthonokkal, családsegítő intézménnyel, gyermekkorházal, továbbá menekültekkel, sérült vagy hátrányos helyzetű gyerekekkel, gazdátlan állatokkal, madárvédelemmel, külföldi diákokkal foglalkozó szervezetekkel is. Diákcsoportok segítenek határon túli magyar falvakban, ifik vesznek részt a kisgimnazistáknak szervezett táborokban. A nagygimnázium diákjai korrepetálják a segítséget igénylő kisgimnazistákat, mások pedig egyéni foglalkozást tartanak a tehetséges kisebbeknek. Idénre is tervezünk adománygyűjtést, ünnepi műsort a sérült gyerekeknek, illetve az idősöknek, erdőtisztítást és egyéb környezetvédelmi munkákat.

Pejtsik Júlia és Lengyel Zsuzsa

Az alábbiakban a résztvevő diákok beszámolóiból következnek részletek.
Válogatta, lejegyezte Lazáry Fanni.

Nagyon kedves volt mindenki

Szeretetet tudtam adni

Változatosságot hoztunk a napjaikba

Lelki támasztadtunk

Nem kell azért sokat tenni, hogy valakit boldoggá tegyek

Nyitottabb lettem az emberek felé

Láttam a köszönetet a néni szemében

Új dolgokat próbálhatok ki

Segítettem tanulni a gyerekeknek

SOKKAL TÜRELMESEBB, MEGÉRTŐBB VAGYOK A HÁTRÁNYOS HELYZETŰ EMBEREKKEL

Erzekényebb vagyok a társadalmi nehézségekre, mint eddig

A saját türelmetlenségemet kellett legyőzőm

Nőtt a tanítványom önbizalma

Tudást adtam

Lelki segítséget, tanácsot adtam

Jó látni, hogy tudok segíteni

Helyes gyerek a tanítványom, feldobta a napjaimat

Fejődték a verbális képességeim

Látom, milyen nehéz egy tanárnak felkészülni

Megtanultam segíteni, adni

Türelmesebb lettem

Megszűnt a büntudatom

Szélesebb lett a látóköröm, új társadalmi rétegről nyertem tapasztalatot

Lazábban viselkedem

Jobb jegyet kapott, akit tanítottam

Szebb karácsonyuk lehet a rászorulóknak

Ne ítéljek külső alapján

Jó látni, mennyien adakoznak

Szívesen fogadnak, játszanak velem

Mindig személy lettem a gyerekek életében

Rájöttem, hogy az életük hasonlít a miénkre, de más is, mint a miénk

Láttam, hogy a társadalmi különbség ellenére milyen rendesek, és a nehéz élet ellenére szerető, derűs emberek ők

Képes voltam valami hasznosat tanítani valakinek

Jól éreztem magam

Szeretetet kaptam

Aktív Európai Emlékezet

Iskolánk 2012-ben bekapcsolódott az Aktív Európai Emlékezet nevű nemzetközi szervezet munkájába. A szervezet céljáról így ír a honlapjuk: „Az Európai Unió alapvető értékei közé tartozik a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása. Annak érdekében, hogy valóban értékelnünk tudjuk e fogalmak jelentését, emlékeznünk kell rá, hogyan sértette meg a náciizmus és a sztálinizmus ezeket az elveket. Az áldozatokra való megemlékezéssel, a deportálásokhoz kapcsolódó helyszínek és dokumentumok megőrzésével Európa megőrzi a múlt emlékét, sötét oldalaival együtt. Ez különösen fontos most, hogy azok, akik mindezt megélték, egyre kevesebben vannak. A fiatal generációk bevonása teszi lehetővé, hogy a második világháború és tragikus következményei ne merüljenek feledésbe. Fontos, hogy a polgároknak képe és véleménye legyen az Európai Unió eredetéről, ötven évvel ezelőtt, az európai integráció folyamatáról, amely biztosítja a békét a tagok között, és nem utolsósorban a mai Európáról, túllépve a múlton, a jövőt építve.”

Néhány diák és egy tanár külföldi utakon is részt vettek. Az ő beszámolóik következnek.

Az Aktív Európai Emlékezet rendezvénysorozat keretében májusban három napra Ausztriába utaztam 12 tizenegyedikes gyerekekkel. Augusztus végén 14 végzős diákkal Lengyelországban jártam. A program célja a holokausztról való gondolkodás formálása,

az emlékezet ébrentartása, a lelkiismeret-vizsgálat elmélyítése, a megkövetés, és a zsidó–keresztény megbékélés elősegítése. A programon részt vesznek magyarok, szlovákok és lengyelek, osztrákok, németek, felnőttek, diákok, keresztények, zsidók és nem-hívők egyaránt. Magyar részről Simonyi Andrea és Bánki Miklós, a Radnótiból Schiller Mariann hatalmas elkötelezettséggel és rengeteg munkával szervezi az utakat, programokat.

Az ausztriai út Bécs zsidó emlékeinek bejárásával kezdődött. Tátongó úrt, hiányt láttunk Bécsben, romot, emléktáblát, botlókövet, a rettenetes és üldözöttség szobrait, az elpusztított milliókért állított emlékművet, a Gestapo szociális lakóházzá alakított épületeit – és egyetlen épen maradt zsinagógát.

Másnap egy linzi konferencián vettünk részt, ahol két előadás rendítette meg leginkább a gyerekeket: egy német származású történész asszony személyes, gyermeki története, megmenekülése, a családjától való elszakadása; és egy kanadai származású izraeli szobrásznak, Rick Wienecke-nek a Krisztus kereszthalálát és a holokausztot párhuzamba állító, megrendítő szoborcsoportjáról készített (a világhálón is megtekinthető) filmje.

A harmadik napon részt vettünk Mauthausenben a tábor felszabadításának évfordulóján rendezett hivatalos megemlékezésen, de a rendezvénytől némiképp elszakadva a saját utunkat jártuk. Végignéztük a múzeummá alakított barakkokat, gázkamrát, krematóriumot, és elmentünk a kényszermunka valahai színhelyére. Rettenetes volt, hogy kipihenten, jóllakottan, boldogan és egészségesen is kifulladásig járták végig a már kiépített lépcsősort, amelyen a háború alatt kiéhezett, megalázott, megkínzott emberek húszkilós kötömböket hordtak, s ha elvették a lépést, halálra zúzták magukat a köveken, és társaikat is elsodorták.

A lengyel út legnehezebb pontja az auschwitzi tábor megtekintése volt. A gázkamrák falán látható körömnnyomok, a tábor felszabadítása után készült, felfoghatatlanul sovány, szenvedőknek és a kísérletek gyermekáldozatainak fényképe rázta meg leginkább a diákokat.

Több vallási szertartáson is részt vettünk. A birkenaui tábor rámpáján, a szelekció helyszínén keresztény lelkész beszélt és osztott úrvacsorát, és zsidó rabbi énekelt kaddist az áldozatok emlékére. Péntek este a rabbi velünk együtt köszöntötte a szombat eljövetelét. A gyerekek számára talán még érthetetlen jelenet zajlott le a rámpán: mintegy húsz zsidó származású résztvevőtől kért bocsánatot kétszer annyi keresztény, akit személyes felelősség nem terhel, de szembe akar nézni családjá, országa, egyháza bűneivel, és itt megköveti a holokauszt áldozatait. Húsz percen át ölelkeztek össze az áldozatok leszármazottai és az elkövetők honfitársai, családtagjai, hitsorsosai.

A diákokról nagyon jó véleménye alakult ki a résztvevő felnőtteknek. Figyelmesebbek, udvariasabbak, érdeklődőbbek, okosabbak voltak. Különösen sokat jelent a gyerekek jelenléte a már igen idős túlélők számára, akik attól tartanak, hogy ha ők már nem élnek, senki nem emlékszik majd meg a lágerek szenvedőiről, a meggyilkolt milliókról.

A birkenauai táborban emléktábla áll a négyszázharmincezer magyar áldozat tiszteletére. Mindannyian mécses gyújtottunk, ki-ki tízet-tizenötöt, hogy minden mécses 10.000 magyar áldozatért égjen. A szél folyton elfújta őket, de a gyerekek sziszifuszi munkával őrizték, élesztgették a lángot. Azt remélem, hogy ez a láng továbbég, és bár a program ilyen formában nem folyik tovább, kapcsolatban maradunk az itt megismert emberekkel és gondolattal. Szeretném, ha a közösségi szolgálat keretében zsidó öregek otthonában is dolgozhatnának a diákjaink. Az Alma utcai otthon szívesen fogadja a radnóti gyerekeket.

Lengyel Zsuzsa

- Ha azt mondom, a történelmi helyek gyakran megérintenek, akkor mondhatom, hogy az auschwitzi táborok alig engedtek el. Talán mert egyszerűen felfoghatatlan az egész, még a tudat is, nemhogy megtapasztalás. Talán mert ilyen kevéssel ezelőtt történt, és ilyen közel. Talán mert 3-4 közvetéssel gyakorlatilag nekem is járt ott ismerősöm. Talán mert olyan sokat foglalkoznak ma a témával. Mindenesetre én elsősorban ezért az élményért utaztam oda. Nem járt ott rokonom, a dolog vallási vonzatai sem érintenek és foglalkoztatnak különösebben, de ha az embernek van lehetősége ezt átélni és újra megdöbbenni, azt meg kell ragadnia szerintem.

Salga Máté

- Jómagam semmilyen formában nem vagyok érintett a kérdéses témában, se családtagjaim, se származásom, de még csak ismeretségi köreim révén sem. Az események, és az azt övező kérések azonban a mi fiatal világunk köztudatában is időről időre, talán már egyre gyakrabban merülnek fel. Engem személy szerint, mint liberális gondolkodó-palántát kifejezetten érdekel, és stabil álláspontot képviselek, aminek, ha lehetőségem van rá, hangot is adok. Amint megtudtam, hogy szervezett kirándulás indul, pláne ilyen áron alul, természetesen azonnal jelentkeztem. Gondoltam végre többet megtudhatok, élesebb képet kaphatok erről a számomra már távoli, inkább jelképes helyről, és az itt lezajlott nagyon is valódi eseményekről. Nem csalódtam, a látottak hatással voltak rám is. Ma már nem csak pusztán egy hibás ideológia végzetes terméke, hanem az áldozatok szenvedése, és a pusztítás megdöbbentő mértéke és embertelensége is eszembe ötlük, mikor azt mondom, Auschwitz. A túra után gyakran kerestem fel ezzel a témával foglalkozó internetes portálokat, fórumokat, különös tekintettel az általam látottak tagadását, manipuláltságát hirdető írásokra, kommentekre. Bámulatba ejt az a fáradtságot nélkülöző precizitás, amivel képesek figyelmen kívül hagyni bármely alapvető logikai összefüggést, és gyakorlatilag bármely racionális ok nélkül általuk ismeretlen, arctalan embereket magukban bűnbakként kiállíthatatlan szenvedésre, és halálra ítélni. Egyre inkább él bennem a kíváncsiság, hogy megértsem ezeknek az embereknek a gondolkodását, milyen módon lehet őket meggyőzni, gondolkodásukra hatni, és végső soron hogyan lehet

megoldani ezt a szerintem hazánkban egyre aktuálisabb társadalmi problémát, elkerülni egy esetleges újabb holocaustot.

Tihanyi Dani

- Bármilyen botrányos is, Oświęcimben számomra értelmet nyert a neonácizmus kedvelt kifejezése, a *Holokauszt-turizmus*. Én ugyanis olyan középiskolásként jutottam el az Auschwitz-táborokba, akinek számos rokona lelte halálát ugyanazon szögesdrótok között, és nem kirándulni indultam Budapestről. Más látogatók annál inkább. Kínos belátni, de az egyik legélénkebb emlékem ez – a „turisták” jelenlétének tökéletes értelmetlensége. Láttam családokat mosolyogva fotózkodni más családok hamudombján, láttam fiatalokat viccelődni mások körmeinek fájdalmas nyomain – láttam Auschwitzot turisztikai látványosságként.

Auschwitz látványa viszont számomra utólag nyugalmat adott. Nyugalmat, mert érteni, hogy igen, ez a lengyel városka volt kénytelen az értelmetlenség központjává válni, és igen, itt történt a magyarok történetének egyik legnagyobb katasztrófája – ezt hittem, ezt gondoltam, most pedig már ezt tudom. Nyugalom, hogy látom a rendszertelenséget a rendszerükben, a vakvezetést a tiszta érvelésükben – Auschwitzban egész egyszerűen felfogtam a felfoghatatlant: több millió ember tervszerű halálát.

A mi látogató csoportunk két részből állt, egy idősebb, felnőtt, főként keresztény társaságból, akik a saját vallásuk felelősségével néztek szembe, és egy középiskolás csapatból, akik nemhogy Holokausztot, de egypártrendszert sem éltek meg. Nem tudtuk, milyen az, amikor valakit nem kezelnek emberként, amikor minden este éhesen, betegen kell lefeküdnie, amikor csak úgy fordulhat meg az ágyban, ha az egész szoba mozdul. Megtutuk. Még ha legtöbbünk nem is mondaná ki, képesek vagyunk értékelni a saját szabadságunkat és működő racionalitásunkat, azt, hogy nem mindent az ösztöni remény(telenség)ünk irányít, és nem vagyunk alárendelve a szervezett káosznak.

Ez a képesség, hogy értékelni tudjuk azt, ami manapság evidens, talán egyfajta páncél is – védelem a demagóg, tudatlan, önkéntesen irracionális emberek sulykolásai ellen, de ami ennél sokkal fontosabb: ez az, ami lehetővé teheti a jövő holokausztjainak meggátolását.

König Balázs

VISSZAEMLEKEZÉSEM

Történelmi érdeklődésem folytán, bár személyesen nem vagyok érintett, mégis kötelességemnek éreztem tiszteletemet leróni a Holokauszt áldozatai előtt. Úgy vélem, ez mindannyiunk közös társadalmi felelőssége is, nemcsak az egyes embereké. Bár természetesen egyetértek a konferencia azon gyakran hangoztatott állításával is, hogy a személyes felelősséget ily módon elmosni nem szabad.

Az első, az ELTE Radnótiban rendezett előadássorozat előtt nehéz lett volna bármire számítanom. Nálunk a családban soha nem számítottak tabunak a világégés borzalmai – azonban, mint utólag rájöttem, az érzelmi feldolgozása történeteknek mindezekek ellenére is elmaradt. Az előadásokon elhangzott történelmi részletek így számomra nem a megismerést szolgálták (a tényekkel tisztában voltam), hanem a múltnak ha nem is átélését, de felidézést segítették elő, ily módon váltak szerves részeivé az egyébként néha elvont előadásoknak: azok nem egy távoli elmélkedésnek tündek, hanem a múlt feldolgozásának kézzel-fogható értelmeként csapódtak le.

Megrázó, már-már feldolgozhatatlan élmény volt zsidó imádságot hallgatni egy gázkamrában, végigjárni a mauthauseni munkatábor után az auschwitzi halálgyárat is, szembesülni nem csak a kínnal, hanem a véggel is. Ahogy tükröződni láttam magam a barakkok üvegén kiállításainak üvegén, felmerült bennem a kérdés: és min múltott, hogy én nem voltam ott? Véleményem szerint ezt lenne fontos megértetni a mai diáksággal, kik ezeket már csak könyvből ismerjük, hiszen:

„És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik –
Ők, akik örökségbe kapták –:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?”¹

Ne feledjük, hogy az első világháborút tömegek fogadták ujjongva, hiszen az a generáció nem élt még meg háborút. A veszély létezik, hiszen már a konferencián is többször megtapasztaltam, hogy a nemzeti szembenállás, a politika legyűrűzött az emberi kapcsolatokba. Ne hagyjuk, hogy ismét gyűlöletet ébresszen.

Forman Feri

KEDVES RADNÓTISOK, AKIK VELÜNK UTAZTATOK!

El szeretnék még valamit mondani nektek az útról. Az első este körülnéztünk Oświęcimben, és mi felnőttek el-, sőt bejutottunk a még ma is működő, gyönyörű zsinagógába. Az épület egyik ablakában 30-as évekbeli fényképek láthatók zsidó gyerekekről, fiatalokról. Az egyik kislány olyan idős lehet, mint az én lányom most, vastag fekete hajfonatot hord, és boldogan, bizakodóan tekint a világba. Szívszorító a derűje. Az ő arcát azóta is magam előtt látom, sőt talán ez marad velem legtovább az egész útból. Hiszen a számok felfoghatatlanok. A négyszázharmincezer vagy a hatmillió érthetetlen számomra. De egy-egy arc, név vagy sors közelivé válik.

Mégis van, amikor a milliós számok megszólalnak. Az Auschwitz-I-es tábor bejárásakor feltétlenül el szerettem volna jutni a magyar barakkba, nagyrészt azért, hogy a falra írt névsorban megkeressem a soha meg nem

¹ Márai Sándor: *Mennyből az angyal*, részlet

ismert rokonaimat. De a barakkot átalakították, a névsor eltűnt. A vezetőnk tanácsára átmentem a 27-es blokkba, ahova egy könyvet helyeztek el az azonosított áldozatok nevével. Félbehajtott lepedőnyi lapok sorakoznak egymás mellett vékony fémkeretben métereken át oda-vissza. A lapokon ábécérendben nevek állnak normál betűmérettel vastagon szedve, mellettük vékony betűvel a származási ország és a halál időpontja. Keresni kezdtem a könyvben, és amikor egy egy méter szélességű papírhalmot átlapoztam, még mindig csak a b betűnél tartottam. Azután megtaláltam a keresett neveket: ötöt a négymillió között.

Arra gondoltam ott, hogy azért fáj minden arc, minden név annyira, mert egytől egyik hiányzik mindegyikük. És hiányoznak az ő meg nem született gyerekeik, unokáik, dédunokáik, akik nem laknak a szomszédunkban, nem jártak velünk egy egyetemre, és most nem tanítjuk őket. Ők azok, akik nem lehetnek az osztálytársaitok, nem készülhetnek veletek együtt az érettségire, nem járhatnak bulizni, vagy eshetnek szerelembe, mert mielőtt megszülethettek volna, meggyilkolták a szüleiket, nagyszüleiket.

Ha hozzáadjuk a hatmillióhoz a következő generációkat, igazabb adatot kapunk arról, hogy hány ember veszett oda a holokausztban.

Lengyel Zsuzsa

Tavaly került be iskolánk egy nemzetközi projektbe. A projekt neve Young European Entrepreneurs of the Future¹ (azaz A jövő fiatal európai vállalkozói), és célja, hogy megismertesse a középiskolásokat azzal a vállalkozói környezettel, amelybe európaiakként belenövünk. Diákok prezentálják diákoknak, hogy is van az náluk a vállalatalapítással, hogy

működnek kisebb és nagyobb cégek, szó van az országok gazdasági helyzetéről, és az egész meg van spékelve olyan valóban kreatív és ügyes feladatokkal, amik arra építenek, hogy megpróbálják kihozni a résztvevőkből a vállalkozót, a kreatív alkotót/tervezőt/marketingest. Eddig nem is hangzik rosszul, nem igaz?

De akkor itt a lényeg: az egész projekt találkozókra épít. Egy találkozó alkalomával a hét résztvevő ország (spanyolok, lengyelek, svédek, olaszok, finnek, osztrákok és mi magyarok) valamelyike, konkrétan most először 2012. novemberben Magyarország, majd 2013 májusában Olaszország, pontosabban az ottani résztvevő iskola meghívta a delikvenseket. Ők meghívójukra szerte Európából ugyanúgy válaszoltak: három-öt diák repülőre ült egy-két tanár kíséretében, elmentek a helyszínre, ott egyrészt a tanárok igen fontos dolgokról tárgyaltak, másrészt mi diákok prezentáltunk, ahogy tettük Budapesten is.

Bár én Budapesten személyesen nem vettem részt a prezentációban, én is fogadtam egy diákot, pontosabban egy lengyel hölgyeményt, aki a sok programjuk (városnézés, cukrászdalátogatás, készülődés a saját előadásukra, bulizgatás, szuvenírok vásárlása) miatt szinte csak aludni járt haza hozzánk.

Mindhárom reggel bekísértem a suliba, onnan ment a csapattal, majd este találkoztunk újra. A záró esten pedig egy hatalmas buli volt, amit Rosi szervezett, és bizonyára mindenki szép emlékekkel vált el vendéglátójától/vendégétől.

¹ A projektet az Európai Unió Comenius programja támogatja.

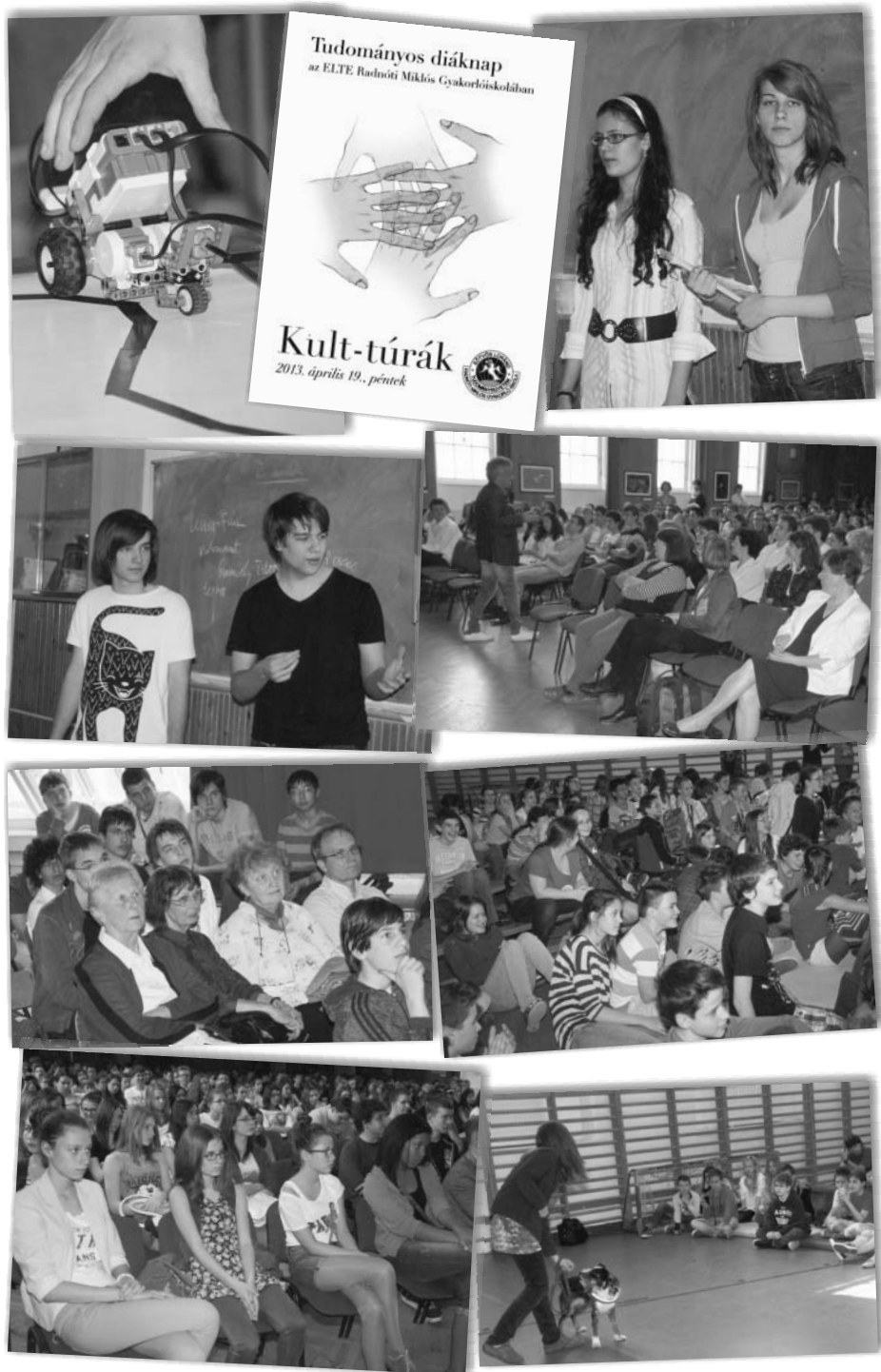
Mantovában hasonlóan töltöttük az időt, bár ott egy másik szemszögből láttam rá az egészszre. Itt a magyarországi három hivatalos napjával ellentétben mindenki legalább öt napot töltött, ezalatt végig voltak programjaink.

Az előadásokból megtudhattuk többek között, hogyan működik egy katalóniai jótékonyági vállalkozás, ahol értelmi sérültek készítenek joghurtot, rácsodálkozhattunk egy igazi nagyvállalat, a svéd Ikea helyzetére és Ausztria gazdaságára, míg a többi ország bemutatót kapott egy egri borvállalkozásról és a Prezről.

Az érdemi munka napjai alatt a nyitott olasz légkörben szépen mindenki felengedett, és kiderült, hogy nagyon jó csapat gyűlt össze a tavasz végső sugarainál, a szennyezett mantovai tavak partján. Ezek az emberek aztán pedig lejárták a lábukat a hamisítatlan észak-olasz városban, belekóstoltak a négyszögletes olasz kifőzde-pizzákba és kevésbé négyszögletes olasz otthonokba, partiztak a Mantovai Színházban, és ez alatt az öt nap alatt szívták magukba az OLASZ HANGULATOT, ami megérdemli a csupa nagybetűt. Barátságok születtek, remek emlékeket szereztünk, satöbbi, satöbbi... csak hazajönni volt rossz.

És még van két helyszín, Svédország és Lengyelország! Na, ezért is jó ez az egész YEEF projekt!

Fekete Marcell 12.D

Bemutatkozik az 1. osztály

Kedves elsősök!

Betűország népe már nagyon vár benneteket.

Szeretnénk segíteni nektek a betűvetésben és a szépírás megtanulásában. Ez nem könnyű tudomány, de nélkülözhetetlen.

Fogadjátok el mindenkitől a segítséget, aki mellétek áll, mert egy év múlva ti is tudtok már mindent a betűk titkairól!

Betűország népe

Bemutakozik az 5.A

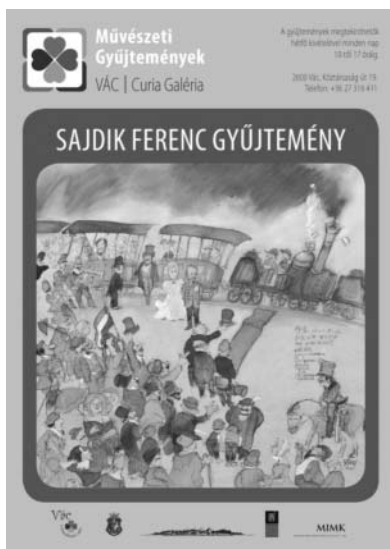
Bemutatkozik az 5.B

Szeptember 12-én, csütörtökön Vácra, pénteken pedig Húvösvölgybe mentünk osztálykirándulásra. A teljes új 5.B részt vett ezen az eseményen. Az alábbiakban elmeséljük, hogyan is telt ez a kiruccanás:

Az első napon meglátogattuk Vácot. Az iskolától busszal mentünk a Nyugati-pályaudvarig, ott felszálltunk egy vonatra és hosszú percekig keresztül vágattunk a síneken. Hallottuk, hogy a sántalpak hogyan rezdültek meg a több tonna gyerek együttes mozgására. Amikor kiszálltunk, váci levegő csapta meg az orcánkat. Elindultunk városnéző túránkra.

Megnéztük többek között a Rókus kápolnát, egy gyönyörű zsinagógát, a Siketnémák Országos Intézetét, az ország egyetlen diadalívét, majd a dómot. A Sajdik Ferenc Gyűjtemény meglátogatása alkalmával a folyosói képek egyikét kissé tönkre tettük, aminek pontos okát még nem derítettük ki. A meglátogatott nevezetességekről az osztály néhány tagja előadást

tartott. Miután hódoltunk a tudomány ol-tárán, elmentünk kulturáltan fagyaltoz-ni, és nagyon nagy gombócokat fogyasztottunk el. Majd fáradtságos séta után eljutottunk a vasútállomásig, ahol fel-szálltunk egy vasparipára. Újabb har-

minc perc után eljutottunk a Nyugatiig. Amikor leszálltunk a vonatról, a szüleink karjaiba borultunk.

Pénteken, 13-án elmentünk Hűvösvölgybe. A baljós előjelre tekintettel eldöntöttük, hogy elővigyázatosak leszünk, nem feledve a „Sajdik Ferenc katasztrófát” sem. Busszal mentünk a fogaskerekű megállójához. Ezzel a járművel egészen a Széchenyi-hegyig utaztunk, ahol egy játszótéren töltöttük el az időt, amíg nem érkezett meg a Gyermekvasút. Ezzel a közlekedési eszközzel egy rendkívül izgalmas utazáson vettünk részt a budai hegyekben. Végül megérkeztünk a Hűvösvölgybe, ahol számháborúztunk egy jót. A roppant izgalmas csata után egy ötös osztályzatért meg futhattunk is 800 métert. Miután kipihentük a fizikai megrázkódtatást, villamoson tértünk vissza a Széll Kálmán térre (a volt Moszkva térre). Egymástól elköszönve már a hétvége izgalmaira koncentráltunk.

Egyértelműen állíthatjuk, hogy nagyon jól sikerült ez az első közös osztálykirándulás.

Erbszt Dávid és Győrfi Bálint

Fotó: *Rajkó Kata* 5.B

Bemutatkozik a 6.A

A 6.A 36+1 főből áll: 20 lány és 16 fiú. Az osztályközösségben kicsit sincs fiú–lány ellenségeskedés! Ááá, dehogy. (Közös témánk maximum, hogy utáljuk a mindennapos tesit és az úszást. Pedig az hasznos: építi a közösséget.) És olyan csendesek vagyunk! (Eddig a szomszédos termekben tanító tanárokkal együtt mindössze a fél tanári kar panaszkodott ránk két hónap alatt.) Az órákon általában kellemes klubhangulat uralkodik, de néha tanulunk. A +1 személy Béla. Hivatalosan is osztályunk tagjává lett, meg tavaly, valamikor II. félévben. Főleg magyar irodalom órákon tevékenykedik aktívan, de minden órán részt vesz. (Nem úgy, mint egyesek...) Hát körülbelül ez a 6.A. Egy szóval jellemezhető: khm... ööö... aranyos?

Széles Borka

Immár hatodikosként lép be a 62-es ajtón az osztályunk.

A fiúk fele a szivacshoz rohan, dobálják egymásnak, a másik szájába tömik. A másik sereg gyülekezik egy asztal körül „Gól!” és „Meghaltam!” felkiáltásokkal. Úgy tűnik, ők semmit sem változtak.

És a lányok? Neem, ők normálisak! Csak még mindig csoportosan járnak ki a mosdóba, visítanak, mindenféle „cuki” állatokat rajzolnak a táblára.

A növények nem virulnak, pedig a virágfelelős van, hogy kéthavonta meglocsolja őket...

ARANYKÖPÉSEK

Patrik tanár úr: Two plus two equals?

A felelő: Five.

Tanár úr az ujjain mutatja: Five?

A felelő: No, no, six!

Patrik tanár úr: Szóval, mi a legfontosabb, ha tűz van?

Egy beszélős: A pénz!!!

Petrőczki tanárnő: Titi, elegendem van a csacsogásodból! Menj ki a folyosóra!

Valaki az első sorokból: A mázlista Titi!

Ispánovity tanárnőnél az egyik szabály az, ha a tanár nő késik, elmarad a dolgozat. Épp egy témazáró előtt álltunk, becsöngettek, de a tanár nő nem volt a teremben. Egy emberként ordítottunk fel: Nincs dogá! Nyílt az ajtó, belépett Boronkai tanár úr, lecsapta az asztalra a dossziéját, majd bejelentette: Dolgozat következik...

Írta és gyűjtötte: Kovács Kitti, Tóth Fanni

AZ OSZTÁLYKIRÁNDULÁS

Ebben az évben is – ahogy az lenni szokott – 3 napos osztálykirándulásra ment az osztály. Ezúttal Egerbe. Esett az eső, már ahogy azt megszokhattuk. De ez senki kedvét nem szegte, sőt, néhányan szívesen áztak bőrig. A játé-

kok sem maradtak el, a métázás egy élmény volt! Néhány lovas osztálytársunk örömeire megnéztük a Lipicai ménest. Még pisztrángot is ettünk a Szalajka-vízesésnél. (A hal feje még megvan.) Mindezek mellett a tanulás sem maradt el, bejártuk és tanulmányi szempontból is megvizsgáltuk az Egri várat. Szerintem a péntek 13-a egyáltalán nem telt szeren-

csétlenül. Láttuk az Esterházy Károly Főiskola csillagvizsgáló tornyát. Mindenki nagyon jól érezte magát.

Nagyon jól szórakoztunk! Tanárainknak, Patrik és Marcsek tanár úrnak sem hagytunk túl sok szabad percet. Köszönjük ezt a szép három napot!

A 6.B osztály nevében:

Lukács Réka

Bemutatkozik a 7.A

HOGYAN IS JELLEMEZNÉM...

Bogdán: Élénk és igazi fiú, aki igazán jókedvű, és ez a tulajdonsága mindenkire pozitívan hat.

Olivér: Lázadó, humoros természet. (banán :))

Milán: Csendes, kedves, értelmes, aranyos srác.

Alex: Szenzációs drámaérzék és persze főszerep főszerep hátán.

Dali: Kreatív, vicces és mindig tudja mit kell tenni/mondani. (teljes mellbedobás)

Dóri: Csodás barát, aki nem melleleg nagyon okos.

Bora: Elképesztő rajztehetség, mindig lehet rá számítani.

Emma: Bolondos, kedves és nagyon hiányzó tag.

Miksa: 100% értelem, aki mindig hozzász.

Juli: Igazi matekzseni, aki figyelmes és segítőkész, vezető személyiség.

H. Marci: „Rosszcsont”, ezenkívül pedig kedves és jólelkű.

H. Krisi: „Aranyos vagyok és remélem jó lesz a föci dogám.”:) Kedves fiú.

Jára: Humor + vidámság + kedvesség = Jára

K. Kornél: Énekóra óta tudjuk, hogy a legújabb rosszfiú, aki egyébként okos és csupaszív fiú.

K. Kristóf: 1. számú humorista, aki minden poénjával robban, mint a bomba. („Hull a szilva”)

K. Fruzi: Aki hiányzik, akit visszavárunk és aki egyik leghűségesebb barát. (Aki meditált irodalomórán.)

Emese: Tőle mindig lehet számítani pár jó szóra, vagy ölelésre, vidám, helyes lány.

L. Levi: Angol zseni, Domi legjobb barátja, kedves, jólelkű fiú.

L. Marci: Logika+ érvelés. Szenzációs beszélgetőpartner, aki ráadásul még vicces is. (Mikkamakka)

M. Balázs: Muhahaha, szerény természet, aki nagyon jószívű és persze egy matek Einstein.

Bálint: (He doesn't like Arthur.) Hatalmas intelligencia párosul benne nagy sportszeretettel+ humor.

Benedek: Vidám, játékos, élénk srác.

Zsófi: Segítőkész, kedves, okos és az egyik legjobb természet. (Ismerkedjünk!)

O. Levi: Bálint jó barátja, aki általában csendes és okos, és legalább annyira sportember, mint Bálint.

Domi: Csibész, aki remek színész és okos, kedves és visszafogott.

Kinga: A legkedvesebb régi-új ismerős és máris oszlopos tag.

Bence: Levi nagy barátja, aki őszinte, humoros és persze egy igazi aranyos kocka.

S. Kornél: Vidám, élénk, aki szereti az új dolgokat.

Sz. Balázs: Kedves, nagyon okos fiú, akinek jó természete van.

Sz. Eszti: Hihetetlenül aranyos, párját ritkítja, aki nagyon szeretnivaló.

Boti: Szerény, visszafogott, intelligens, akivel a lehető legviccesebb élmény egy séta. :)

Ádám: Különleges ember, aki kedves, megértő és nagyon odaadó barát.

Máté: Hatalmas tudás, az agya helyén egy lexikon van, és az Ő mosolya a legszebb, ezt meg is szavaztuk.

Zsani: Jó barát, aki mindig tréfál, aki imádja a csokit hm..... és persze Juli forever.

Ildikó néni: Az egyik legfontosabb személy mindegyikünk életében, meghallgat és segít, amikor csak tud. A legjobb ofő.

Vad Szilvia tanárnő: Igazán toleráns, bármikor bármit elmagyaráz, ha nem értjük, és még az osztályunk sajátos humorát is értékeli.

Boncz Dániel tanár úr: Szuper órákban van vele részünk, jó filmekkel, amiknek a vége mindig elmarad, és ha valaki, a Tanár Úr tényleg tudja, mit fontos megvédeni.

Etédi tanárnő: Minden doli egy „ötös szerzési lehetőség” :), jó órákkal és jó olvasmányokkal.

Paulovits tanár úr: Kellemes élmény minden órán látni a kedves mosolyát, és nem félni amikor felelünk.

Ludmann tanár úr: Hála a Tanár Úrnak tudjuk Afrika és Amerika összes országát és fővárosát, az összes éghajlatot, amit mindenkinek tudnia kéne.

Csongor tanár úr: Minden osztálykirándulás egy kalandtúra a Tanár Úrral, a tetsi órák után a fiúk szép pipacspiros színben pompáznak.

Török tanár úr: Fiatalos, humoros óráit mindenki szereti.

Petróczi tanárnő: Szerencsére a Tanárnő óráin nem kell feszengenünk, mert általában vagy énekelünk vagy zenét hallgatunk, ami mindenki számára kapcsoló hatással bír.

Kapcsáti Katalin tanárnő: Ki ne szeretné a történelmet? Pláne, ha az illető személy tanárnője kedvesen felajánlja, hogy ha rosszul sikerül a dolog, lehet javítani??

Kenéz tanárnő: Jó dolog hétfőn első két órában kézműveskedni és csapatban dolgozni, amit a Tanárnő lehetővé tesz.

Bóhm tanárnő: Kimerítő órák, melyek az egészségünket szolgálják.

Tomcsányi tanár úr: Segítőképző tanár úr, aki türelmes.

Gulyás tanár úr: Vicces és logikus órák jellemzik.

Gintli Fruzsina

A nyár végének a legnagyobb hátránya az, hogy nagyon nehéz visszaállni a rendes iskolai kerékvágásba. Főleg akkor, ha a nyár tartalmas is volt.

A nyaram márpedig tartalmas volt, de a legjobban az összes velem történt dolog közül a Nomádot élveztem.

Miután megérkeztünk a bükk-szentkereszti ifjúsági tábor területére, egy rövid eligazítás után beköltözhattünk nagyjából osztályonként, és azon belül is nemenként a házakba. Később rajokba osztottak mindenkit, mivel a programok többsége a rajtársakkal történik. A tábornak minden évben van egy témája is, idén a szuperhősök voltak.

Minden nap felkelés után reggeli tornát tartott két ifi egy bizonyos témában, például Mario, vagy Pindúr Pandúrok.

Étkezések után volt néhány óránk, hogy azt csináljuk, amit akarunk, azonban voltak délelőtti és délutáni programok is, ezek a programok nagyrészt a tábor témájához kapcsolódtak, például volt egy olyan, amikor a kerettörténet szerint a szuperhősöknek romba dőlt a bázisuk, és nekünk kellett újat építeni. Azonban néha voltak kivételek, amik nem a témához kapcsolódtak, ilyen volt például a váltóverseny. Este leggyakrabban tábortűz és körtánc volt. Mivel a feladatokra kaptunk pontokat, ezért ugye kell egy győztes is, ez a tábor végén derült ki.

Aztán persze vége lett a tábornak is, és körülbelül 1 hét után eljött a tanévkezdés.

Nem örültem neki, mert sajnáltam, hogy vége lett ennek az eseménydús nyárnak, de így legalább találkozhattam a barátaimmal.

Így hetedikben egyébként bejöttek a „várva-várt” új tantárgyak, a fizika-biológia-kémia trió.

Egyelőre nem volt ezekkel a tantárgyakkal sok tapasztalatom, de a kémia eléggé tetszik, sok kísérletet végzünk, és érdekesnek tűnik.

Mindenesetre kíváncsi vagyok rá, hogy milyenek lesznek ezek a tárgyak, és már alig várom a következő Nomádot is! ☺

Ördög Domonkos

IRÁNY KISINÓCI!

Eső, hideg, szél, nem éppen a gondtalan időtöltés követői. Főleg nem, ha az ember osztálykirándulni indul. Mi pont ilyen időt fogtunk ki idén, szóval a program sikeres levezénylése igazán nem volt egyszerű feladat az osztályfőnökünknek. Az első nap még nagyjából rendben telt, de aztán kijutott a nyakig érő sárból. S mégis az osztályfőnökünk, a vendéglátónk és a különböző programok szervezői és lebonyolítói elérték, hogy ne csak ez maradjon meg bennünk. Átadom a teret a részleteknek:

Szeptember 13. péntek 8 óra, Újpest Városkapu, az osztály már javában gyülekezik. Én elől hátul csomagokkal, mint valami málhás számár próbálom meg elérni a csoportokba verődött osztálytársaimat. Tisztes távolságban, úgy 3 méterre, a legközelebbi gyerektől megállok, s a fél méteres en kinyúló, hasamon hordozott táskám mögül bemérem a távolságot, és rájövök, hogy még két és fél métert mindenképpen haladhatok. Ahogy elérem az első kis csoportot, megszabadulok az egyik tárolóegységetől és máris óriási változást élek át, látom, ami előttem van. Még jó 20-30 percet várunk, majd elindulunk. Külön busz vár ránk, és utazás a körülményekhez képest jól zajlik. A végállomásunk előtt még megállunk egy erdei iskola és erdészeti tanösvény parknál, ahol megismerkedünk visszatérő barátunkkal, Matyival. Itt az osztály két részre lett szakítva, no nem erőszakkal, és két programra lettünk vezényelve, szépen sorban. Az első egy hosszú túra a tanösvényen, mintegy természeti tanulmányi kirándulás, a másik pedig egy kézműves foglalkozás, a bőrizés. A túrát Matyi, a bőrizést egy hölgy, mivel a nevére nem emlékszem, hívjuk egyszerűen Bőr-bálának vezette. Én az első csoportban voltam, tehát először túráztam, majd bőriztem. Mire a második csoport is visszatért a kirándulásból (ez volt a hosszabb), mi is végeztünk, és még egy kiadós focizásra is volt időnk. Utána buszra szálltunk és megközelítettük a szállásunkat.

A szállás maga egy külön buszmegállót birtokolt, (ami ráadásul, mint a megálló fekvése, mint a szálláshely, a faluban betöltött hírneve miatt a végállomás is volt) de nem hasonlított semmilyen városi végállomásra. Ez a különlegesen fontos épület a Kisinóci Turistaház nevet viselte.

Egy kiadós vacsora után nyugodni tértünk, az elalvás időpontja (ön)kényes terület, ezért inkább nem közlöm...

Másnap esős, borús napra ébredtünk. Az osztálytársaim szerint finom reggeli után a délelőtt „két előadással” telt el, az egyik a vadászatról, a másik

a kételtűekről szólt. Az utóbbin visszatért Matyi, aki már ismerte a stílusunkat, így hatékonyan tudott haladni. Az előbbinél sejthető, hogy mért nem volt szükség túlzott fegyelmezésre, ha mégsem lenne, egyértelmű annyit elárulok, hogy fegyverekre és az állatok elejtésére volt kihegyezve szinte minden mondat. Ezekhez a szakmai, illetve tudományos ismertető terjesztő előadásokhoz hozzáfűzném, hogy a mai napig ha belegondolok abba, milyen témákról beszélgettünk, és hogy mik voltak a témához mellékelt szemléltető anyagok, akkor a következő fő- vagy mellék-étkezésen a fogyasztásom elhanyagolhatóvá válik. Az ebéd és rövid pihenés után, délután fociztunk a szállás mögött található pályán, amin két kapu díszelgett, de még így se volt túlságosan focipálya jellege, mert a sok esőzés, és „élénk” focizás miatt úgy feltűródott, hogy öntözéses földművelést lehetett volna rajta végezni. Másrészt az épület másik oldalán egy medence húzódott tele vízzel, (kémiiai elemzése után sok, oda nem illő anyagot találhattunk volna benne szerintem) és tele érdekes békákkal, siklókkel és más lényekkel, amelyeknek tanulmányozásánál nem ártott volna Boncz tanár úr beható ismerete a témában, és persze az őt jellemző lelkesedés is segített volna. A békákkal viszont volt egy elméleti probléma, hogyha valaki belegondol, hogy az ágyikójától alig 100 méterre egy kisinóci békafaj tanyázik, és nem ringatja magát abba a hitben, hogy ő egy „békamegcsókolási” lehetőségre váró herceg, illetve hercegnő, akkor nem repes az örömtől, hogy csupán egy rozoga ablak választja el őt, és a hullót.

Ezektől a kis izgalmas kellemetlenségektől eltekintve, mint már említettem a kirándulás élvezetes volt. A tanárnő, Csongor bácsi megsérülése miatt egy kistanárt, Fannit vette maga mellé a túra időtartamára, aki jól segített neki. Az egyetlen egész délutánon (szombat) színházat rendeztek, ahol mindenkit beosztottak csoportokba, és így kellett egy felturbózott mesét előadni. Ezt úgy kell érteni, hogy például a Jancsi és Juliska jól ismert történetét, mint akciófilmet játszottuk el. Mondjuk a Pinokkió chat-show-t is érdekes elképzelni eszerint, nem beszélve a Csipkerózsika szigorúan fiúszereplős balett megvalósításáról.

Vasárnap pakolás, és hazautazás a helyi járattal, végállomástól végállomásig, majd vonatozás a Nyugati pályaudvarra a MÁV egy járatával. Visszafelé nyugodtabban viselkedtünk, mint az odavezető úton, de ez érthető, mégis csak egy 3 napos túráról tértünk épp haza. Délután kicsit visszagondoltam az osztálykirándulásra, és úgy éreztem, hogyha esetleg a sors kegye újra Kisnócra vetne, nem fogok elinalni!

Gáspár Miksa

Bemutatkozik a 7.C

Sokat gondolkoztam az elmúlt év legjobb pillanatán. Nehéz választás volt, de végül döntöttem:

„A legjobb, legfantasztikusabb esemény az osztálykirándulás volt. A sok nevetés vidámság felejthetetlen emlékként él bennem.” – *Fruzi*

„A Shakespeare-dráma előadására készülés az egyik legjobb dolog, amit osztállyal együtt éltünk át. Szerettem a próbákat, sokat lehetett rajta nevetni. Jó volt, hogy az osztály együtt csinált valamit, és közben jól éreztük magunkat.” – *Lili*

„Legjobb volt a tesióra, amikor derékig érő hóban hónyulat építettünk
És az összes lány vizes volt és nyafogott

És még délután négykor is előhúzott a cipőjéből egy jégcsapot.

Legjobb volt az osztályszínpadok fesztiválja ahol írhattam egy darabot
(Még ha az elején nem is akartam olyan nagyon)

És három héten át Shakespeare-ül beszélhettem

Legtöbbet Pannival de egy idő után mindenkivel aki szembejött velem.”

– *Helka*

„A legjobb a focikupa volt. Jó hangulatú program, ami nem unalmas és sokat lehet nevetni is. Régi és új barátokkal beszélgethetsz. Meg persze a foci is nagyon izgalmas, nagy gólok és szép lövések.” – *Eszter*

„Nagyon szerettem a papírgyújtést, ami kicsit új volt, mert régen nem vettem részt ilyenben.” – *Vera*

„Nekem az idei osztálykirándulás tetszett a legjobban. Először is a csokimúzeum, ahol nagyon sok finom édességet kóstolhattunk. A legjobban a marcipános ízlett.” – *Flóra*

Dodó rajza

Panni rajza

„Első nap mikor bejöttünk azt se tudtuk hol a termünk
Matyi el akart tévedni az iskolában de nem sikerült mert megtaláltam
A második nap sem ismertük egymást de tudtuk egymás főbb jellemvonását
Helka hippi, Petya kocka, Bence pedig Steve Jobsért van oda
Karesz már csak Iván Károly, év végén a gitár tarol
Pór Dani behozta a sajátját erősítővel
Az osztály padon ülve Green Day-t énekel
Vicces volt a pillanat mikor Áron rájött sokat kell még dolgoznia
Hogy meglegyen a kockahasa
Iván Károlynak van fanklubja legfontosabb tagja Bori és Borka
Steewey nagyon közel lakik nála lehet enni fagyit
Jonathan a történész kezd zúlleni de semmi vész
Fori Dani művész lélek de nem megy neki jól az ének
Dodó vívó világbajnok lesz egyszer ha sokat pattog
Lavró csak a Lidlben vásárol bár a papával való pacsi óta kicsit sznob
Dóri nagyon cukimuki hajlik mint egy gumimaci
Kelényi az applefan így iphone-ja több is van
Zsófi divatdiktátor ruháival mindig tarol
Flóra is volt nomádban cseres tölgyes társaságában
Vera a Yale-re megy Panni az Oxfordra
Vince pedig rajtuk röhög mióta
Panni Panka Anita Lord Jonathan kíséri őket moziba
Adél Fruzszi szinkron úszik külön-külön, de nagyon tutik
Tamás egy egytagú ménes
Nem úgy, mint Zsolt aki Batlefielddel ébred

Simon Zsófi a hegedűművész
Sápi Lili a kidobóban nagy ész
Bálint neve Bombay lett mióta angolon ezt mondta: No in Bombay!
Eszter nagyot nevetett rajta
Ez lett Bombay beceneve Eszter pedig elvan vele
Csimi a kajáját egy kádban hozza
A 7 C a kajáját tőle lopja
Barnabás egy kicsit csendes, de az esze nagyon éles
Kristóf messziről jár suliba de mindig benne van a muriba'
Zsófi kalapját már mindenki hordta ettől kilapult többet be sem hozta
Hanna szereti a Sabtont, koncerte menne szombaton
Saci néha nagyon laza, de még nem esik szét nem lesz baja"

ARANYKÖPÉSEK

MATEK

Matyi: Tanár úr, én csalni fogok!
Áron: – Tanár úr, én gőzgépet csinállok!
– Az nem baj, csak halkan!
Hanna: A tanár úr halkan írja fel a feladatot.

BIOLÓGIA

Matyi: Nyáron nem süt a nap.
– Igaz-e, Borka??
– Igaz!
– De mi?
– Nem tudom!!
Flóra: – Tanár úr, mi volt a kérdés?
– Öö...
– Cseres tölgyes!
– Mit termel a porzó??
Bori: – Női virágport.

TÖRTÉNELEM

Áron: Igazat írnak vagy amit tanultunk?
Bence: A tanárnő ezeket így fejből nyomja??
Adél: Mezopotámiában Homérosz eposzait olvasták.

IRODALOM

Matyi: Az eposzok inkvizícióval kezdődnek.

Bemutakozik a 7.NY

Bemutatkozik a 8.A

...Tudni illik, mi igazán jó gyerekek vagyunk! Nem szoktunk fogkrémet kenni a kilincstre osztálytáborban, hiszen az nagyon gyerekes. Mi vigyázunk az iskola bútoraira, nem törünk székeket. Az órákon nem szoktunk heves beszélgetésekbe kezdeni, hiszen tudjuk, hogy órán figyelni kell. Nem veszekszünk egymással, nincsenek balhéink, nem klikkesedünk. Igazi mintaosztály vagyunk! Komolyan.

Arcokon fogkrém és borotvahab, 8.A-s több tábort nem kap. Dühös lett ránk a tanárnő, poénunk nőttön nő. Év elején se lett jobb, ottalvósunk nem volt sok. (Ø) Nem baj, mentünk múzeumba, talán alszunk júniusba'. Ofőnkéből nem lett bárány, Ő előttünk a nagy bálvány.

A tavalyi volt a legjobb osztálytábor! Fogkrém, borotvahab... ☺

Ez volt az első lézerharcom, és nagyon jó volt. Egy föld alatti bunkerban voltunk, és kb. 4 órán át lövöldöztük egymást.

Borotvahab és fogkrém – szerintem hihetetlen jó volt, nem bántam meg, sőt! A fiúk szerint is vicces volt, még az utána való takarítást is élveztem, életem egyik legviccesebb élménye marad :D

Az osztályszínpad nagyon jó volt!

A csapatépítő jó volt, vicces volt, és jól összehozta a csapatot! / Vicces volt, ahogy egymást emeltük, dobtuk át egy-egy akadályon, vagy éppen amikor az egész csapat borult, és persze együtt örültünk a jól megcsinált feladatoknak. / A csapatokban valóban segítettük és meghallgattuk egymást. Egyszóval az osztály tagjai közelebb kerültek egymáshoz. / Nagyon tetszett, imádtam, hogy mindenki együttműködő és segítőkész volt. ☺

Tavaly az osztályunkban rongálási botrány tört ki, melynek egyik eredményeként sokan láthatták a 7.A-t kuporogni a kislépcső harmadikra vezető szakaszán. Másik eredménye a kicserélt ülő-, hát- és padlapok az 55-ös teremben.

Az idei papírgyűjtésen annyi papírt gyűjtöttünk, hogy a DÖK-ösöknek elege lett a sok mérésből!

Öröm volt megismerkedni Berek és Markovits tanár urakkal. A Berek tanár úrtól származó szóviccek még most sem mentek ki a divatból az osztályban. Igaz, cicukáim? Most először első osztály óta újra kezdtünk szépen írni Markovits tanár úr hatására.

Best of Berek Tanár Úr

– Mi az, hogy szabad elektron? Miért, van olyan, amelyik fogdában van?

Zsombor: Ha felpakolnánk 3 hidrogént...

Tanár Úr: Miért, mi vagy Te? Bútorszállító? Csak ne pakoljál itt semmit!

Voltak az évnek
árnyoldalai is – ezeken
továbbblendültünk, csak a
jóra emlékszünk, és újult
erővel vágunk neki az új
évnek! És a szabadnapnak
a papírgyűjtéssel!

Az új igazgató nagyban
megváltoztatta a sulii
életét. / Nem sok
mindent vettem észre,
ami az új igazgatóval
változott volna.

A beléptető rendszert egy
szóval jellemezném: izgalmas.

Nagyonnagyonnagyon
imádom a bioszt és
Kropog tanárnőt is ☺

Mindent egybevetve,
reménykedhetünk
benne, hogy az idei év
nagy buli lesz!

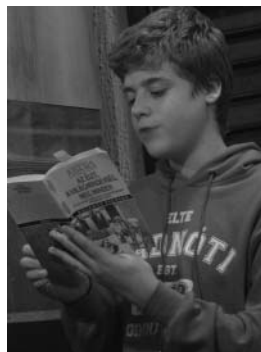
Lapzártakor érkezett: rekord eredménnyel megnyertük a szabadnapot! Szép volt 8.A!

AZ OLVASÁS ÉJSZAKÁJA¹

20:50 – Jó estét kívánok kedves nézőink, én Halász Minka vagyok, és élőben jelentkezem Dunapatajról.

Ma szeptember 12-ét írunk, és ma kerül hivatalosan megrendezésre az első Olvasás Éjszakája. Hatalmas itt a tömeg ezen a vidéki rendezvényen, az emberek egymást tapossák ülőhelyekért. Én mint újságíró a terem első sorában foglalok helyet, tőlem balra a nagyszabású est szervezői, jobbra pedig a fotósok ülnek. Az izgatott hangulatot csak fokozni tudja a kint tomboló vihar. Becslésem szerint 37-en gyűlhetünk itt össze, ezen az esti/éjszakai programon, hogy jobbnál jobb, viccesebbnél viccesebb novellákat, verseket, részleteket hallhassunk.

Mikor már az utolsó vendég is befutott, Berényi Péter, az est műsorvezetője középre lép és felkonferálja a rendezvény kritikusát, Széles Márkot, a fotósokat, Török Emmát és Nagy Ivánt, végül bemutatja a szervezőket, Fenyő D. Györgyöt és Sziklai Gábort.

21:00 – Az estet Dante *Isteni színjátéka* indítja. Tökéletes kezdés. A kritika abszolút pozitív, Márk megemlíti a jó választást. Ezután egy előadó páros első tagja érkezik a színpadra, Agatha Christie *Nyílt kártyákkal* című krimijéből hallgatjuk meg a második fejezetet. Miután a közönség megismerte a mű szereplőit, előreugrunk pár fejezetet és a pár másik tagja folytatja a felolvasást a regényből, egészen a tetőpontig.

21:45 – Kedves nézőink, most egy kicsit magukra hagyom Önöket, később jelentkezem, innen a Szeli-ditől. Maradjanak velünk, Halász Minkát látták.

¹ A közvetítés szerkesztőségének megjegyzése: Idén, 2013-ban először rendezték meg az országban *Az olvasás éjszakája* című programot. A Radnótiból a fenti módon kapcsolódott be a 8. b osztály.

23:00 – Ismét köszöntöm nézőinket, Dunapatajról, az Olvasás Éjszakájáról tudósítok. Most 11 óra van és rengeteg izgalmas felolvasáson vagyunk túl. Hallottunk atombombáról, egy szomorú sorsú szíriai aranyhőrcsögről, akasztásról, hallhattunk vicces, elgondolkodtató, izgalmas műveket. Most a közönség egy Váci Mihály verset tapsol meg, és a műsorvezető felkonferál egy újabb előadó-duót, akik Lázár Ervin *Négyszögletű kerekerdő*jéből olvassák fel (melyik más?) a költő versenyről szóló fejezetet. A hallgatóság nagyokat nevet, a végén hatalmas tapssal búcsúztatják az előadókat.

A rendezvényt Berényi Péter műsorvezető zárja, aki az *Abigél*ből olvas fel egy megható jelenetet.

A mindenkinek szóló taps után a közönség szépen lassan kiszállingózik a teremből. Így zárult az Olvasás Éjszakájának első része, holnap este ismét előben jelentkezem, innen a Szelidi-tó mellől.

19:30 – Ismét köszöntöm a kedves nézőket, hogy újult erővel hallgassunk meg felolvasásokat az Olvasás Éjszakájának második estéjén! Ma még nyolc művet hallhatunk különböző előadók felolvasásában.

Elsőként egy interjút hallunk a farkassal, aki megette Piroskát. Ismét telt-ház van a rendezvényen, a rossz idő ellenére is sokan gyűltünk össze. A riportot mindenki érdeklődéssel hallgatja egy pohár tea mellett.

20:30 – Most fél 9 van, és az utolsó felolvasó következik. A ma esti program kissé rövidre sikeredett, de a közönségen már most is felfedezhetők a fáradtság jelei.

Az utolsó mű a *Galaxis útikalauz stopposoknak*, ezzel zárul a Dunapataji Olvasás Éjszakája.

Halász Minka

A 8. B-AROMIRA ERŐLTETETT RÍMEI

Aranyosy Blanka – Nagyon kis cuki ez a Blanka, ám ha felhúzzák, nagy a hangja.

Benczik Judit – Táncparkettnek királynője, mindenkinek segítője.

Bogdán Gergő – Szinkronstúdiók betyárja, óra után mind bejárja.

Burlacu Peti – Oxigén, réz, arany, cink, kémiaiából ő a king.

Doan Thi Trang Thanh – Matekon leköröz mindenkit szépen, ám törivel küzd, mint malac a jégen.

Dúzs Betti – Félős lányka ez a Betti, ki teheti, megijeszti.

Ecseki Andor – Töriórán sziporkázik, máshol mindig olvas, játszik.

Fölsz Orsi – Sokat hallgat kedélyesen, Fölsz Orsolya személyesen.

Fórizs Virág – Szöveget ír, komponál, nekünk ezzel imponál.

Gaál Adrián – A fekete övnek ő az őre, a kontinensen félnek tőle.

Halász Minka – Újságíró lesz a Minka, védjegye a jó kritika.

Karakas Kolina – Cuki lány a mi Kolinánk, hűséges az osztály iránt.

Kollár Dea – Svédországban van most Dea, nem felejtjük mi el soha!

Kelemen Peti – Kell-e ember, kell-e man? Itt van ő, a Kelemen!

Kiss Kocsárd Benedek – Elméletben Benedek, gyakorlatban Kocsárd, nem szereti, ha így hívjuk, de mindig megbocsát.

Kocsis Bálint – Márknak legjobb barátja, zongorának királya.

Kurdi Barni – Angolból ő verhetetlen, lányok között sérthetetlen.

Lakner Virág – Jófej még a Lakner Virág, sokat tanul, szorgos diák.

László Julcsi – Osztálytársunk még a Julcsi, mindig más rajta a pulcsi.

Lipcsei Bence – Nagy focus a Lipibence, ificsajok kiskedvence.

Molnár Lázi – BMX-nek megszállottja, minden órán az észt osztja.

Nguyen Duc Dani (Duki) – Kérdezz bármit, úgyis tudja, a 600-at gyorsan futja.

Nguyen Hajni – Haverokért kész meghalni, társasági lény a Hajni.

Ormay Misi – Nagy a szíve, ő a Misi, máshoz képest kicsit kicsi.

Porubcsánszki Bence – Föcín sok válasza elég gyöngye, a pályán ő a kapusok gyöngye.

Salga Nóri – Minden, ami pletykabéli, a mi Nórink tudni véli.

Smátrola Eszti – Eszter mindig mellénk áll, Cambridge-ből is kitalál.

Stabb Hannah – Nevére nagyon háklis ő, Hanna helyett HannaH(ö).

Széles Márk – Tesitanár démonja, amit gondol, kimondja.

Szilágyi Lili – Párizsban járt Lilike, megmutatta izibe.

Taál Dávid – Dávid mindig megmondja, angolul, hogy mi gondja.

Tóth Domi – Sármos fiú, kicsit páva, programozás az ő álma.

Török Emma – Barátainak csak Mömi, fejét sorozattal tömi.

Van Der Lek Lilla – Gitár, sapka nála lesz, olyan, mint a ByeAlex.

Berényi Péter & Nagy Iván – Magunkról csak szerényen, rímeiket írunk ke-ményen.

Bemutattuk osztályunkat
Néktek, kedves gyerekek,
Kilencedikben majd ismét
Találkozunk veletek

Berényi Péter és Nagy Iván

Bemutatkozik a 9.B

Kedves 12-es terem! – Avagy a 9.B beszámolója

Bevalljuk, sokat gondoltunk rád a nyáron. Aggódtunk, hogy ősztől majd más osztálynak nyújtasz menedéket és tartod négy faladat nekik, megannyi emlékünket őrizve azokon. Szerencsére mégis megmaradtál nekünk, ahogy mi is neked, és nap mint nap csupa kedves emléket, kalandot idézel fel, amikor itt vagyunk veled.

Egy kicsit lelógó, megviselt oklevél a diákszínpad örömteli pillanatait elevenítet fel bennünk. Például egy-egy tanóra kihagyását a próbák érdekében, mikor együtt nevettünk Thészeusz kivételes kalandjain, vagy éppen a díszletet és jelmezeket próbáltuk izgatottan a műsor előtt. Kemény felkészülés volt, de a vastaps hallatán azt gondoltuk, megérte a sok munka, és utána felszabadultan faltuk a tortát és a gratulációkat.

Tanúja voltál az irodalom- és törívizsgáknak, melyeknek híre nagyobb rémületet keltett, mint amennyire félelmetes volt valójában. Lázban égett az egész osztály. Kilenc órától sorban szállingóztak az emberek, ki a jegyzeteit szorongatva, ki pedig a haját tépve lépegetett fel a pár lépcsőfokon, mely a tanárok sötét barlangjába vezetett. Ez a nap volt az, amitől mindenki rettegett. Voltak, akik korábban bejöttek, csak hogy az előttük vizsgázó társaikban tartsák a lelket, ám a társaság másik fele, kisebb-nagyobb késéssel bontotta meg a felelésre készülő diákok rendjét. Az együtt készülés és az egymá-

sért izgulás még jobban összekovácsolt minket. Miután nevünket hallottuk, lassan elindultunk az ajtó felé, mely ekkor (talán) először menedék helyett egy magához húzó veszélyes örvényhez hasonlított. Az eltűnő arcok a végtelenségnek tűnő húsz percek után újra előbukkantak, de már sokkal vidámabban, megkönnyebbülve. Telt-

múlt az idő, mire az utolsó, W kezdőbetűs társunknak is szabad utat adott. Végül a díszteremben többé-kevésbé mindenki örült az elhangzott eredményeknek. A Facebook-os közös csoportunkban még biztattuk is egymást:

Misi Gulyás

– Aki még nem vizsgázott, az ne izgulja túl, nem is olyan nehéz. ;)

Bori Papp

– Mindenkinék hajrá holnap!!! ;)

Az általános iskolás korú éveinknek ezennel annyi, átléptük a gimnázium nagy küszöbét. Immáron Török László tanár úrral a másik oldalunkon, aki Törzsök Édua tanárnő mellett, kettes számú osztályfőnökként terelget bennünket.

Sok mindent a saját szemeiddel is látsz, de az osztálytábort bizonyos földrajzi korlátok miatt azért kihagytad. Szerencsére csak az utolsó napon esett az eső, így a három nap alatt rengeteg lehetőségünk volt kirándulni. Megnézhettük Szeged nevezetességeit, egy emlékezetes lovasbemutatót az ősmagyarokról, az egyedülálló Feszty Körképet, sőt még pogácsát is volt időnk sütni, melynek dagasztásával és megevésével is sikeresen megbirkóztunk. Ezeken kívül legalább ennyire része volt a tábornak a közös esti beszélgetés, kártyázás és nasiszás is, amikor mindenki a maga módján kikapcsolódhatott egy fárasztó nap után. De lássuk csak, a többieknek mi jutott eszébe erről a néhány napról.

Aliz Hajós

– Nutella meg eső.

Bálint Parragi

– Esténkénti kártyázások, vérfarkasozás, zenehallgatás.

Adrienn Biró

– Szegedi csoportképek megemléhetők...

Azt már te is láttad, hogy az idei focikupán megint jól teljesítettünk. Még a tizenkettedikeseket is legyőzték a fiúk, s bejutottak a döntőbe, ahol meg is nyerték a versenyt.

Andris Bajnai

– A tizedikesek ellen játszottunk és 0-0 volt, aztán a büntetőket én és a Mész belőttük és így megnyertük.

– És milyen szenzációsan játszottam/tunk.

Kristóf Darvas

– Nem kaptunk gólt.

– A döntőben tizenegyes párbajjal nyertünk.

Az idei év is sok újdonságot hozott nekünk: új nyelveket tanulunk, önkéntes munkákat vállalunk és a mindennapossá vált dolgozatokra készülünk. Sokszor csak jövünk, megyünk, rohanunk, de tudnod kell, mennyire sokat számít nekünk, hogy még mindig a te falaid fogják körbezárni okos vagy esetenként kevésbé eszes gondolatainkat.

Somogyi Flóra, Nguyen Thuy An

Bemutatkozik a 9.C

Évről-évre egyre nehezebb lesz írni ebbe az évkönyvbe, hiszen egyre több az együtt töltött idő és így több az élmény, de a hely meg van szabva az évkönyvben, hiszen nem írhatunk 6 oldalas kis regénykéket.

A tavalyi évkönyvbe írt dolgok alapján megismerhettétek az osztályunkat, hogy milyenek vagyunk, mit szeretünk csinálni. Most egy kicsit el fog térni, hiszen rengeteg élménnyel gazdagodtunk iskola idő alatt, és amit együtt töltöttünk hétfőenként vagy a nyáron. Ez már a 3. év, hogy együtt van az osztály, habár van, hogy elmentek, de jött két új osztálytársunk. Gyorsan beilleszkedtek köztünk.

8. osztályban részt vettünk az osztályszínpadok vetélkedőjén. Az Állatfarmot adtuk elő, sokan úgy gondolták nem valami vicces, de a próbák alatt próbáltuk kicsit egy-

szerűbbé, viccesebbé alakítani. Nagyon sok mindent tanultunk a színészkedésről. Ez által méginkább látszott, hogy mennyire együtt van az osztály. A próbák alatt Sári nagyon szigorúvá vált, hiszen minden az ő dolga volt, ő csinálta meg az egészet, persze Szabó Emese tanárnő és Kropog tanárnő is sokat segített abban, hogy jól összeálljon és egy kerek, egész előadást lássanak a nézők. De megérte, hiszen első helyezést értük el! Hurrá, úgy látszik megérte a sok hónapon át tartó gyakorlás, a kemény munka a tanulás mellett. Kaptunk fincsi tortát is, és persze egy szuperül kinéző kupát is.

Tavaly év végén a Mátrában voltunk osztálykiránduláson. Mindenki nagyon élvezte, túráztunk, kalandparkban voltunk, átmertünk egy hatalmas függőhí-

don, boboztunk, számháborúztunk, íjászkodtunk és persze sokat nevtünk, szórakoztunk. De az elmaradhatatlan múzeumlátogatás sem maradt ki. Az idő is egész jó volt csak estére lett hideg. Ekkor már mindenki várta az év végét, hogy ne kelljen tanulni, ne kelljen dogákra készülni, de senki sem gondolt bele, hogy ez az utolsó évünk vizsgák nélkül, mindenki élvezte ezt az egész

évet. Általában a diákok nagyon várják az év végét, mint az előbb említettem mi is, de nálunk más dolgok miatt nem igazán, hiszen olyan nehéz és rossz, hogy vannak olyan emberek, akikkel egész nyáron nem tudsz találkozni. De néha az iskolai táborok teszik ezt lehetővé, hogy találkozhass a barátaiddal vagy megismerj új embereket. Néhányan voltak vízitúrán, többen voltunk Nomád táborban is. A hatalom átvétel nagyon izgi volt és mi voltunk a 8.-osok, akik a legnagyobbak az ifik után és az nagyon jó érzés volt.

Ez a tanév is elkezdődött. Mikor meglátuk egymást mindenki nagyon örült, ölegettük egymást, beszélgettünk. Aztán megtudtuk, hogy lesznek új tanáraink, jönnek a vizsgák.

Ebben az évben az osztálykirándulás Egerben volt. Most már sokkal önállóbbak voltunk. Mi szerveztük a programokat, vagyis a programokra kijelölt emberek. Barlangba mentünk, jártunk a csillagvizsgálóban ahol láthattuk Eget felülről, akár a Google Mapsben csak itt élőben, egy izgi

fizikai előadáson is részt vettünk, ahol utána ki is próbálhattuk a dolgokat. Megmásztuk a Minaret 100 lépcsőfokát, voltunk a Minorita templomban, túráztunk és az esti program sem maradt el. Kaptunk szabadidőt, amit a városban tölthettünk el együtt. Sajnos utolsó nap nagyon esett az eső, épp városismereti feladatok voltak, így mindenki eléggé elázott, de aki csak tudta, nagyon jól megcsinálta a feladatokat. De azért így is jól éreztük magunkat ez alatt a csodás 3 nap alatt.

Ebben az évben, illetve a tavalyi évben is voltak vicces dolgok. Tanárainkat egyre jobban megismerjük.

Néhány „vicces” „tanár dolgok”:

- Boronkai tanár úr „básztázást” játszik, mint a honfoglalóban, és ha egy rosszat mond valaki, akkor a három bástyája közül egy ledől... 3 esélye van. „Kivárazás” után jön a jól megérdemelt karó.

- Török tanár úr játéka is igazán jók: A felelés mínusz vagy semmire megy, ha dolgozat kiosztás közben valaki beszél annak 15 perc csendes pihenő a dolgozatírásból. Az utóbbit persze nem nagyon szokta alkalmazni.

- Pálinkó tanár úr egyik vicce: Japán gazdaságáról beszélt: „...és ekkor Japán nagyot robbant. Ja, és itt most nem Hiroshimára és Nagaszakira gondoltam.” :DDDDDD

– Gulyás tanár úr leginkább használt „példa neve”: Dunduska.
Dávid kereste a mérési jegyzőkönyvet de nem találta és ott hisztizett.
Gulyás tanár úr: – Te most hisztizel?
Dávid: – Igen!

Gulyás tanár úr: – Szeretem a hisztis pasikat..., de a hisztis nőket még jobban.

De mi is szoktunk viccelődni. Íme, néhány vicces vagy igazán furcsa dolog tőlünk:

Irodalom óra:

Fábián tanár úr: – Itt egy Marci, egy második Marci, egy harmadik Marci.
Both közbevág: – És ott a negyedik Marci. – mondta Fábián tanár úrra mutatva.

Kémia:

Kropog tanárnő: – A víz nem kék színű...
Gyümi: – Hanem fehér!

Szintén kémia órán:

A sósavat közömbösítettük nátrium-hidroxiddal, öntöttünk bele 2 csepp lakmuszt.

Kropog tanárnő: – Na most milyen színű lett?
Feridani: Véraláfutás színű.

Matematika:

1 perces kis röpdolgozat, 3 azonosság megoldása. Egy ember nem tudta helyesen megcsinálni.

Török tanár úr: – Nem hiszem el, hogy nem tudtok megtanulni 3 egyenletet. Ha így megy, akkor még feladok kettőt.

Ómarci: – De tanár úr, nem látom abban a logikát, hogy miért tanulunk meg még 2 azonosságot, ha a 3 se megy!?

Soós Hanna

Bemutatkozik a 10.C

*„Way down Louisiana close to New Orleans
Way back up in the woods among the evergreens
There stood a log cabin made of earth and wood
Where lived a country boy name of Johnny B. Goode
Who never ever learned to read or write so well
But he could play the guitar just like ringing a bell...”*

Chuck Berry: Johnny B. Goode (1958.)

Idén az osztályunk fontos feladatot kapott: az október 23-i ünnep megrendezését. Nem sok ötletünk volt, és főként olyanok, hogy csináljunk valami szokatlant, és olyat, amire majd mindenki emlékezni fog. Tudtuk jól, hogy az ilyen ünnepeket nagyon nehéz megszervezni, és a felét gyakran átaludják a nézők, de mégis bíztunk abban, hogy nekünk sikerülni fog valami maradandót és izgalmasat alkotni.

Miután megszületett az ötlet, hogy családi történeteket jelenítsünk meg a színpadon, előbb otthon faggatództunk, majd amit hallottunk, megosztottuk egymással. Aztán jött a megírás, a kerettörténet, és a legnehezebb rész: a szerepek kiosztása. Az osztályunkba sok sportoló és zenész jár, akiknek a délutánjai jól be vannak táblázva, ezért elég korlátozottak voltak a lehetőségeink. Rengeteget próbáltunk, még az irodalom órákon és szombaton is. A próbáknak nagyon jó hangulata volt, sokan hoztak süteményeket, és utána mindig összeültünk megbeszélni a hibákat és erényeket.

Az előadás előtt idegesen járkáltunk, nevetgélünk vagy mormoltuk a szövegünket. Néhányan, akik épp nem izgultak, próbálták nyugtatgatni a többieket, és biztató szavakkal lelkesíteni őket. Ez nem mindig hatott, és páran az utolsó másodpercekig rágták a körmüket az izgalomtól. De rég elmúlt az *Álmosvölgy legendája* és a *Csipkerózsika* a Díszterem deszkáin! Aztán amikor sorra felmentek a színpadra, látszólag elmúlt az idegesség, és hibátlanul mondták el a szerepüket.

Mi, akik addig a színpalak mögött figyeltünk, persze tudtuk, hogy majd kiugrik a szívük az izgalomtól, és miután végeztek, legszívesebben ugráltak volna örömmükben. Végül a délutáni és hétvégi próbák meghozták a gyümölcsüket. Az előadás nagyon jól sikerült, és sokan dicsérték az osztályt, hogy milyen egyediek voltunk, és hogy látszott, hogy a lelkünket is beletettük.

Az ünnepség után még maradtunk a Díszteremben egy kis megbeszélésre és sütizésre. Itt mindenki elmondhatta, hogy mit gondol az előadásról, meg az előkészületekről, és hogy egyáltalán, hogyan éreztük magunkat. Abban egyetértettünk, hogy bár döcögősen indult, mégis rengetegen kivették a részüket az ünnepségből, és jól összehoztuk. Még jobban összekovácsolta az osztályt, és újult erővel nézhetünk további kihívások elé.

Az ünnepélyről a mottóul választott Chuck Berry-szám maradt a fülünkben, vagy Szabó Domonkos zongorajátéka (Kodály Zoltán: Hét darab zongorára, III. *Il pleut dans mon coeur comme il pleut sur la ville* – Paul Verlaine versére). Emlékezetes perce volt az előadásnak Máth Bea monológja, melyet Héder Lidi adott elő a színpad szélén ülve:

(Apa és fia a tömegben)

Apa? Miért van itt ilyen sok ember? Felvonulnak? Rengetegen vannak. Olyan sokan, mint a felvonuláskor. De akkor az emberek vidámak, és süt a nap, és mennek folyton. Itt mindenki ideges, kiabál, az öklét rázza. Apa nem rázza az öklét. Egy szakállas bácsival beszélget. Apa dolgozótársa. Nagyon hangos minden. (Befogja a fülét, kántálva) Dönt-sük-le! Dönt-sük-le! Mit akarnak ledönteni?

Sötétedik, felkapcsolták a lámpákat. Alulról megvilágítva milyen félelmetes! Egy óriás, bárkit eltapos! A sok állástól elfáradt, és akkor fog leülni, amikor alatta vagyok. Persze rögtön bocsánatot kér majd, mert ő jóságos, de nekem fájni fog. Apa nézd! Mozog a kabátja!

Várj, egy kicsit... Ott valami mászik. Már a kezénél tart. Mik azok?

Apa, ne rángass annyira, ez fáj! Kitéped a kezem. Tudok jönni magamtól is. Apa, figyelsz rám egy kicsit? Mik másznak a Jóságos Bácsi szobrán? Még hogy nézzek fel a szoborra! Az arcát nem látom jól. Nagyon magas van. Egyszer szeretnék én is olyan magasról nézni. Végignézni Budapesten, és azt mondani: itt nőttem fel, ez az én szülővárosom.

Szepes Kiky és Várterész Réka

Te! Igen, te! Te, aki olyan félénken nézel szét új osztálytársaid között, te, aki már együtt nevelsz a befogadó társaságodban, te, aki lassan búcsúzni kényyszerülsz. Hiszen te kaptál közepest földrajzból a kiváló feleletre, te sírtál egy négyes miatt, te ~~rúgtál be rettenetesen~~ ittál egy jó nagy málnaszörpöt a sikeres záróvizsgák után. Igaz, máskor te buktál meg irodalomból és kaptál hat egyest utólag matekból. Te verted le a periódusos rendszert a kémiában kézenállás közben, te dobtad fejbe egy ebédes dobozzal a belépő tanárnőt és te törtél lambériát az öklöddel. De te voltál az is, aki bútorvárat épített a teremben, a teremből, és volt, hogy te hátraszaltóztál a táskádért nyúlva, véletlenül. Ki, ha nem te írtál colstitutációs izolert a táblára, mondtál abortuszt posztumusz helyett és vetted x reciprokát a példában? Te bizonyítottad, hogy lehet újságot szerkeszteni újságszerkesztés nélkül és persze filmet forgatni filmforgatás nélkül. Sajnos te is próbáltál fiú létedre szellőztetni, lány létedre táblát törölni minden evidenciát félresöpörve. Aztán persze te nevezted át magad román vendégmunkásnak, te csináltál végtelen emelt érettségizettedikre, te mentél lovardába, te Glasgowba, na te meg a gyepre egy-két kezdőrúgás kedvéért. Te voltál mindez a nyolc év alatt és mindez volt te. Sőt, nem csak volt, most is az. Most is az vagy. Hogy barát, haver, ismerős, ismeretlen, az változó, de egyvalaki biztosan csak te voltál:

Osztálytárs.

Bemutakozik a 13.A

<http://www.youtube.com/watch?v=38AZx93ZA-Y>

Újra életre kelt a Radnóti. Tegnap kissé szomorúan – hiszen véget ért a vakáció – léptünk be a jól ismert vörös téglás épületbe. Végre kicsöngettek az utolsó óráról is, hát kiözönlöttünk a folyosókra. Elindultunk lefelé, miközben a barátokkal sztorizgattunk a nyárról. Az aula felé haladva a tömeggel, valami boldog üvöltésre lettem figyelmes.

Ahogy közelebb értem, felismertem a Shrek dallamát, amit valami más szöveggel énekelték. Az aulába érkezve pillantottam meg a hang forrását. Rengeteg vidám arc állt egy nagy körben, akiket máskor mindig külön látok. Egyforma pólójuk volt, ami messziről is nagyon menőn nézett ki, ugyanis tele volt aláírásokkal és vicces üzenetekkel. Egy kedves lány a

körből észrevette az értetlen arcomat és odasietett hozzám. Közelről el tudtam olvasni a pólóját. Ez állt rajta: „2013 Bükkszentkereszt”. Ekkor hirtelen mindenki felüvöltött körülöttem, hogy „Nomád!!” Szerintem ezt még a Cházáron sétálók is hallották. Közben a lány odaért hozzám és én félve megkérdeztem tőle: Mi ez a Nomád?

Nyolcadik céééé!! Ötödik ááááá! Hatodik béééé! Szülői nyilatkozat? Hol a bőröndöd?? – ordibáltak az ifik, miközben az izgatott és lelkes gyerekek tömegében sodródtunk. Mindenki megérkezett és indulhattunk is Bükkszentkeresztre. 150 gyerek felszállt a vonatra. Mindenki elhelyezkedett, nevetgél, élménybeszámolót tartott a nyárról és a vonat már indult is. Extra sebességgel, egy óra alatt már Hatvannál voltunk, így volt időnk mindent kitárgyalni. Természetesen a fő kérdés, ami mindenkit legjobban izgatott, az volt, hogy mi lesz a tábortéma. A találgatásoknak, egy szupergyűlés vetett véget. Megaszika összehívta az összes szuperhíró, hogy neveljenek ki bennünket, neves utódoknak, ugyanis a Földnek szüksége van segítségre, hiszen közeledik felénk egy óriási meteor. Gyorsan hát rajokba rendeződtünk, így születtek meg az A-ligátorok, a Köpenyuszik, a Herokák, az XXL, a Thor (Tróger Hózen Raj), a Felhősök, a Legolasabb DisznóThor, a BÜKK (Bosszú Ülő Kamionosok és Királylányok), illetve az Elmeterror és a Robin Hód.

És akkor elkezdődött! Hogy mi? Az örület! A NOMÁD!!!! Ruhát terveztünk Triple-boom-booy-nak, Csikititának, Foncsorkának és Prüntyőke kapitánynak. Megkerestük Mr. X-et, mert csak ő tudta megmenteni az elnököt, akit elraboltak. Segítettünk Sanyinak kiszabadulni a börtönből Tv műsorokon keresztül, amikbe belerejtettük hogyan juthat ki onnan. Szuperkérőt építettünk és uzsorásokat fejlesztettünk ifjeinkből. Természetesen Jokertől kezd-

ve, Planktonig az összes gonosztevőnek elláttuk a baját. Az ifi színház, az bál és a felejthetetlen körtáncok és tábortűzek se maradtak ki. Mind e közben, mi nyolcadikosok zseniális és ördögi terveinket szövögettük. Bányász-ként átvettük a hatalmat és a fergeteges diszkó másnapján (DJ Maczik és DJ Csontos a legjobb!!) aranyat kerestünk és megpróbáltunk kiszabadulni, a ránk omlott bányából. Sajnos minden jónak egyszer vége, mert jött a metró és a bányászokra már nem volt szükség. Tehát minden visszaállt az eredeti kerékvágásba. Ám este jött a nyolcadikosok között nagy izgalmat keltő bátorságpróba. Az én esetemben mondjuk nagyobb próba volt kibírni, hogy sorra kerüljek (majdnem az utolsó voltam), mint maga a túra. De többet nem árulhatok el, ez szigorúan titkos dolog, majd te is megéled.

Sokáig ülhattünk ott a lépcsőn, mert a tömeg már elszállingózott. Csak mi ketten ültünk ott a lépcsőn. Ő csak mesélt, én meg hallgattam. De közben titkon megígértettem magammal, hogy jövőre mindenképp elmegyek Nomádba.

*Virág Anna Zsófia
és Szabó Sára*

PARÁDIA

Az idei 2013-as TermKut tábor alkalmával Aliz meseországába léptünk, ahol személyiségzavaros királynők, varázsmálnák, és egy széteső birodalom várt minket. Mikor mindenki megérkezett Parádiára, nagy volt a zűrzavar: Alizt a fondorlatos Cheshire macska visszahívta Csodaországba, hogy megoldja az ott kiépülő gubancot. Az eddig sem hétköznapi ország ugyanis a szétesés határán volt. A királynő, a kalapos és a nyúl mind áldozatul estek ennek: mindháromnak három személyisége lett! S mikor Aliz fellapozta a nagy Varázskönyvet, hogy segítsen nekik, egy fekete csuklyás alak kitepte a kezéből a könyvet, és nevetve elrohant...

Most pedig Aliz és a Macska irányítása alatt Parádia lakói a sor, hogy visszaváltottassák a szereplőket és rendet tegyenek Csodaországban. Ez azonban korántsem egyszerű, ugyanis a szétvált egyéniségek már csapatokat alkottak, és maguk indultak el hatalmat keresni! Így hát Parádia lakói három csoportra oszlottak, és három-három vezetővel nekiindultak az útnak.

De az újonnan létrejött egyéniségek nem becsülték meg a lakosok fáradozásait: hamarosan eltaszították maguktól a segítők, és megpróbáltak hatalomra törni, élükön a csuklyás alakkal, kiről kiderült: nem más, mint Virág Aliz gonosz éneje!

Mindez alatt hűségesen és fáradhatatlanul jelentette Parádiának az eseményeket a mindennap megjelenő Déli Poligráf, amiben csakis a legigazabb hírt, a legjobb verseket és a legbonyolultabb fejtörőket lehetett találni.

Ennek az árulásnak nem lehetett más a vége, mint egy háború, ahol Parádia lakói Aliz segítségével keményen megküzdöttek a szuperképességekkel ren-

DÉLI POLIGRÁF

I. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM 2013. JÚLIUS 10.

DÜBÖRÖG A PARÁDIA-PUMA

A parádiái mezőgazdaság váratlan, robbanásszerű fellendüléséről tesz tanúbeszámolót a Gazdaság, Analizáló és Gyártásfelügyeleti Intézet (GAGyI) mai felmérése. Több, a könykházból és piacokról a közizés által (mélán?) száműzött termék vált ismét népszerűvé, így a gasztronómia szerelmesei által elhettetlennek nyilvánított macskagyökértűl vagy savanykásan visszataszító háromszaszirom. „Menjen a maga ***** itt szaglászik, ez magánterület, hogy ***** itt és a *****ba hogy *****”.

MÉLYINTERJÚ A SÁRKÁNY BARLANGIÁBAN

Gelato Formetti helyszíni tudósítónak kivételes alkalma támadt egy rövid interjúra a Sirodi patak túlsópartján élő háromfejű sárkánnyal. A kérdésre, hogy mi a véleménye az otthonát tegnap megrohmozó lovagok seregéről, a következőt válaszolta(ák): „A fejükbe vettük, hogy a feje tetjére állítják a barlangunk(unk)at. De engem(minket) sem ejtettek a fej(ünk)ek! A fej feje mellett berontó lovagok közötti fejtelenséget kihasználva hamar győzhettem (ünk) volna, de végig fejben tartottam(uk),

nyilatkozta Sajka László (37) helyszíni tudósítónak, Gelato Formettinek, akinek a karja zötte szőpen győgyül.

De minék köszönhetjük ezt a fordulatot, melynek gazdasági hatásai beláthatatlanok? Míg a szakma képviselői csak a vállukat vonogatták, a Déli Poligráf teljes biztossággal tudja a választ. A GAGyI számadatait időutazó nindzsekécskék hamisították meg egy szuperitkos, Holdra épített illuminatus kutatóbázisról lopott agyhullám-szonár prototípus segítségével,

A GAGyI munkatársa felmérést végez

hogy összeroppantsák civilizációjukat és rábigyújtsa hajcsák az emberiséget. A vélemény, hogy csak a régi izék váltak újból népszerűvé, csupán megmosolyogtató badarság.

M. Dortmund

hogy szegényeknek csak a fejükbe szállt a bátorság. Az múltkor incidense óta a harci tudásuk kifejezetten fejlődött, de legyőzősemm(ünk) titkát még nem fejtették meg” - fejtette(ék) ki.

M. Dortmund

„AHOL NEM SZENNY A RÖVÉL, ÉS NEM PLETTYKA A BULVÁR”

Főszerkesztő:

Mathias Dortmund

Felolós szerkesztő:

Odvas Irénke

Rovittvezetők:

Bill Sheet

Rudolf Meindix

Helyszíni tudósító:

Gelato Formetti

A Szerkesztőség a lapban megjelenő információkért semmilyen felelősséget nem vállal.

Kulturális rovat

Amerika. A dokkban hajvágás. Tűz avarny nyúl a fehér Ház. Bush a díszes halkanon. Mering a bíbor Bulhárson.

Irák, Bagdad. Egy szertvert bank. A bankkal szemben parkol egy tank. Terroristák céljuk elérésre vigézt. Felrobbantottak egy olajvezeték.

Thaiföld. Jó hely, itt van Bangkok. Belső, piacok, éteremek, bankok. Nem csak a nyélre, a könyvbe is által. Még van, hogy-völgyes, erős és új. (újratulna kövörkötők)

Öt Máté

delkező Egyéniségek ellen. Egy hosszú és véresen komoly küzdelem után Parádiának sikerült legyőznie ellenfeleit (kivéve Gonosz Alizt, aki megfutamodott), kiket hazahurcoltak, majd visszaváltoztattak. Sikerült a visszaváltoztatás, legalábbis többé-kevésbé (ez lett annak az oka, hogy a Szívkirálynő néha megmagyarázhatatlanul kedvessé vált, vagy annak, hogy a sietős nyúl egyszer-kétszer elaludt munka közben.)

Azonban az öröm nem tartott sokáig, mert Parádía kifáradt lakosaitól újabb szívességet kért Aliz: keressék meg gonosz énjét, mert nélküle nem juthat haza! Volt nagy hajsza, de végül csak meglett, és Aliz végre hazatérhetett.

PARÁDFÜRDŐ

Az idei 2013-as TermKut alkalmával Parádfürdőre mentünk, ahol érkezés után nem sokkal a táborozók három csapatba oszlottak. Pár óra múlva már mindegyiknek volt neve, indulója, és ifi-vezetője.

A Pöcsik, Dave Caesar és Nandarindu csapatok az elkövetkezendő hét folyamán különböző természetkutató feladatokat végeztek Balázs Katalin tanárnő, Steller Gábor tanár úr (akinek nem mellesleg születésnapja is volt a tábor folyamán) és

Láng György tanár úr felügyelete alatt. Megépítették egy tűzhányó modelljét, elmentek megmérni a fák árnyékát és a folyó sodrásának erősségét, valamint kirándulni.

Volt egy egész táboros nagykirándulás is, amin a táborozók – Hugyecz János segítségével – megismerkedhettek Recsk történelmével.

Az ifik által rendezett programok sem maradtak el, példának okáért a keretsztori, vagy a barlangos bátorságpróba. Felmérték – többek között – a táborozók filmismertét, a teherbírását, szkanderképességét, black jackben való járatosságát. Volt alkalom számháborúzni és vízilabdával röplabdázni, laurenciázni, énekelni és esti mesét hallgatni. Sőt az ifik nem csak egy-egy szobának találtak ki esti meséket, hanem az egész tábornak! Volt régi diavetítővel levetített Öreg néne és az ő őzikéje (kik Mordorba mentek), és egy ifik által eljátszott alternatív Aranyhaj feldolgozás is.

Természetesen a reggelek sem okoztak csalódást: korán reggel reggeli torna gyanánt ott volt a TermKut Tábor tánc, melyet a határozottabb ifik előszeretettel tanítgattak a vonakodó és álmos táborozóknak.

A tábor július 8-tól 13-ig tartott, nem sok, gyorsan el is telt, és még mielőtt bárki észbe kapott volna, újra a Pest felé tartó buszokon voltunk, amelyeken az ifik kidőltek, és a táborozók zajongtak.

Mizsei Berta

A vulkánkitörések és a Tábor tánc a youtube-on megtekinthetők:
<http://www.youtube.com/watch?v=f1GhzH84GjQ>

Elindultunk, megérkeztünk
Vonatúton túlléphetünk
A kemping az Morotva
A Paller meg benyomva

A délelőtti barkácsolás baromi jó móka
Lett belőle kinetika jó radnótis módra
Ezek közben nem maradtak a többiek tétlenek
Hunger Games, Batman, Eredet, Avatar lett felvevett

Szomnifikátor Yusufnál, Pali de selymes hajad
Nem mindegy hogy N'avi, Navy, kékre festett bőrhadak
Senor Batman és a Dzsodzsó Lilin összevesztek
Hunger Gamesben a szereplők anorexek lettek

Délután meg kulturálódtunk ha nem dőltünk el,
Kvantum a fizika és a történelem mind kell
Boronkai tanár úrnak az elméje de csodás
De a többi ninja programja is egy nagy alkotás

Hajnalig megy a táncolás; hova, hova, jehova?
Raggamoffin, Watch Out For This száll az éjben el/tova
Volt még foci, Tisza, dodzsem, zenegép és Break Dance
Reggel a meghalás ha akarsz ha nem Kispé felkelt

Ennyi volt a hetvennyolc éjszakai járat
A végzősök reméljük majd vissza-vissza járnak.

Gatter Herta (most épp 12.D)

*Hátvennyelco vészivar
Hatvännnyelce voszévir
Hitvannyálce veszovér
Hétvinnyalcá veszevor
Hotvénnnyilca vászever
Hetvennyolcé visszavár
Hetvennyolcé, voltál már?*

Ősükösd 2013 egy nem táborozó szemével és egy táborozó jegyzeteivel

Fura érzés volt négy év után újra visszatérni a valódi ősökösdi Ősökösdi táborba. A felújítás alatt az épület szebb lett, de amúgy nem sokat változott, a tábor központját, szívcsakráját jelentő Szaletli is ugyanúgy állt a kert közepén. Az otthonosságérzetet fokozták az üdvözlésünkre nagy számban megjelenő darazsak,¹ Marcell mindenhova beguruló pöttyös labdája,² a csocsóasztal zaja³ és Bárány⁴ újra felállított „itt márpedig embert csempésznek” elmélete is. Ja, meg a sávok.

SÁVOK

A sávok naponta kétszer megrendezésre kerülő interaktív mélyen szellemi tevékenységek. Gyakorlati elejüket a „sáááá” felkiáltás,⁵ *bivatalos* végüket a „Sajnos lejárt az időnk, menjetek nyugodtan, de aki szeretne beszélgetni, maradjon.” mondat, *gyakorlati* végüket pedig az „ebéd” vagy az „uzsonna” felkiáltás jelenti.

Mint minden évben, most is különböző érdekes témákban hallgathattunk előadásokat, témánként kettőt-hármat. Schiller Mariann Bárány Tiborral karöltve óriási meglepetésre magfizika sávot tartott. Maradandó emlék a focipályán protont játszó táborozók között szamurájkarddal rohangáló Mag-Hashi-tou, a híres japán tudós.⁶

Szeszlér Dávid idén matematika helyett az állatok humorérzékéről beszélt. Gondolta volna bárki, hogy a a szomorú elefántok az itatókhoz járnak a zsiráfokon nevetni? Vagy, hogy a krokodilok lerágják a fakérgeket és leúsztatják a Níluson, hogy szórakozhassanak a megrettenő állatokon?⁷

¹ Talán darazsak nem is, de egy hatalmas, gyönyörű, Ernő névre hallgató darázspók bizony ott fészkel a turistaház egyik tartóoszlopa tövében, mindenki nagy és gyakori csodálatára. A darázspókon kívül a kutyabarátokat és a csöppet sem kutyabarátokat állandóan szórakoztatta, foglalkoztatta a Sátán nevű rendkívül hiperaktív és ragaszkodó jószág. (Főleg a pázsiton gondtalanul otthagytott cipőkhöz ragaszkodott.)

² Már nem is...

³ Nna, az például nem került elő a nagyszabású felújítás-átalakítás után.

⁴ Bárány Tibor idén kivételesen és igazoltan távol volt.

⁵ Idén mindenki magától jött, szinte, de kiabálásra nem emlékszem.

⁷ Szeszlér Dávid Vevével együtt mégsem tért el a mateksávtól és annak keretében Hello Kitty vagy Pókember partycsákokat helyezvén a lelkes párosulandók feje búbjára, rávezette őket a javító útra.

Szűcs Teri új elemet hozott a tábor életébe a kosárlabda sávval, melyet Pándi Julis „Hogyan fonjunk fűzfából kosárlabdát” szakköre egészített ki.⁸

Alföldi Isti megunván, hogy sávjai nem matematika, irodalom, vagy valami hasonlóan menő szó alatt futnak, hanem mindenki egyszerűen Istisávnak hívja őket, ezúttal nagyon tudatosan Bulgakov Mester és Margaritájáról beszélt, szigorúan a 56. oldaltól a 167. oldalig elemezve azt.⁹

Kurdi Benedek bár az egyetemen érdekes szociológiai kutatásokat végez, ezúttal a mirelitkáják dizájnjáról beszélt. Nővel, gyerekekkel, kutyával és mosolygó eszkimóval mindent el lehet adni. Jövő marketingesei figyeljetelek!¹⁰

Barabás Gyuri sávján a sumér és az ógörög nyelv közti kapcsolatokat tártuk fel, és az is kiderült, hogy a mondat fő részei néha nem az alany és az állítmány, ahogy a Belga állítja.¹¹

A napok rendjébe a fent említett sávok és a könnyen kikövetkeztethető étkezések¹² mellett szervelesen illeszkedett az esti vérfarkasozás, amely nélkül nem is lenne elképzelhető számomra a tábor. A vérfarkasozni nem kívánóknak és a hamar elhalálozóknak ott volt persze a méltán híres Ticket to ride is, vagy játszhattak ki nevet a végént. A végén persze mindenki nevetett, mert a helyszínnel együtt visszatért a híres utolsó esti túrósrétes¹³ is. Mindenki elmondta az utolsó mondatát, majd megtanultuk az idei indulót, mely egyenesen Troppauer Hümér tollából született. Ettől megkíméljük az olvasót.¹⁴

⁸ Szűcs Teri kosár helyett tollaslabdában jeleskedett és a többieket is buzdította hogy csatlakozzanak hozzá. Esténként pedig Barabás Gyuri „Euchre” nevezetű őshonos michigani kártyajáték tanfolyamán vehettünk részt. Julis el se jött.

⁹ Bármennyire is fájó ez az említett Istinek, Istisáv maradt továbbra is Istisáv, egy kis vitasávval kiegészülve, ahol ugyan nem túl elokvensen vitatuk meg: Isti vagy Kopi, ha bár a kérdés az volt: István vagy Koppány. Ezen kívül játszottunk még egy, az Evo-hoz nagy vonalakban hasonló stratégiai játékot, melynek szereplőit mi alakítottuk.

¹⁰ Talán nincs is olyan messze a jámbor exsükösdös, ha a más-más boltból származó tartósított élelmiszerek összevetésére gondol. Hiszen a látens eperfagyi-preferencia helyett akár tesztelhetjük volna a sparos krumpli iránti titkolt vágyakat. (És hát, a social desirability azt diktálja, hogy azt válasszuk, amelyiknél a nő, a gyereket meg a kutyát látjuk. Pláne ha a képen van egy mosolygós eszkimó is!)

¹¹ Barabás Gyuritól a tavaly nagy sikert aratott szexsáv után idén nagybajuszú úrbaktereokról és tahion-ágyúkról hallhattunk mesét. Pontosabban nemcsak mi, hanem Isti készülő palóclevesének illatát megérező két idetévedt német biciklista is (akik közül az egyik fizikus volt.)

¹² Az uzsonna olykor annyira váratlanul érkezett, hogy barack helyett még egy dózis kakaós csigát kaptunk, ami Benedek kivételével talán mindenki tetszését elnyerte. (Ő viszont megvizsgálhatta, hányan eszik kívülről befelé tekerve, és ki az a megátalkodott, aki minden íratlan szabályt áthágva nekiveselkedik.)

¹³ A túrós rétes nem túrós rétes volt, hanem mákos guba és így elhangozhattott a sükösdői klasszikustól idézett utolsó mondat, miszerint „Kérek mákos gubát!”.

¹⁴ ÁLLJON MOST ITT AZ IDEI VALÓSÁGOT TÜKRÖZŐ DARAB

Az ismert táborinduló-történet első kánondarabja. Ad notam: Te álomszuszék, ébredj, hasadra süt a nap!

Nos, Ósükösdre jöttem én eperfagyiért.
Űrbakter fényjelzi a vérfarkas dühét.
Indulj a javító úton!

Koppány, István stabil pár a humi pázsiton.
Értelme relatív, hisz csángóul vagyon.
Látens diszkrimináció.

Négy szomszédom legyen zöld, ha nem, hát költözöm.
Nem vagyok inkluzív, utánam vízözön.
Hangya nyald ki elokvensen!

Az irodalom sávon olvastunk igazi állatmeséket (Aesopust, La Fontaine-t, Pesti Gábort) meg kevésbé igaziakat (Kafkát, Hajnóczy Pétert, Romhányit). Az utóbbiaktól megihletődve mi is írtunk. Az alábbi három szöveg ezek közül való.

Kemény Zsófi

A nap eseményeit sorolván a Nagy Semmihez érve,
felmerült, hogy mostmár itt valaminek történnie kéne.
Kedves főszereplőnk a szőlőben vijjogott,
az alapfunkciójához nyert és kért így jogot.
Tudta, hogy ő most itt a főszereplő állat,
aki jogosan tanulságos szörnyűségre várhat.
Leginkább egyébként a seregélytől tartott,
nem értette, hogy ő ahol tart, miért tart ott.
Egyszer végre aztán jött is a seregély,
alig váltotta magát egy sereg nappal és éj,
és főszereplőnket bizony kérdőre vonta,
mert idegesítette őt gyáva és dőre volta.
„Ugyanmár, miért nem jössz velem inkább, te állat?
Erre vársz tudom, hiába vonsz vállat.
Itt csücsülsz naphosszat és nem történik semmi,
és amellet engem sem hagysz békén szőlőt enni.”
Főszereplőnk a saját motivációját küzdött, hogy megértse
mert ment volna, hisz erre várt, de közben meg nem ment volna mégse:
„Áh, nem adom a lelkem egy La Fontaine műért se”
Vijjogta végül a kapura rögzítve a gyáva, öreg művércse.
Értelme: nem nagyon van, ezért
a művércse még gyorsan szavalt egyet a seregélynek:
„Itt ember embernek farkasa,
itt ember embernek embere,
itt farkas farkasnak farkasa,
itt farkas farkasnak embere,
itt farkas embernek farkasembere,
itt ember farkasnak farkasembere,
de Sükösdön ember farkasembernek farkasa, de néha pedig nem.”

Hammer Zsigmond

A lemenő nap narancssárga sugarai megfestették a ló barna pofáját. Büszke volt, leírhatatlanul büszke. Ő lett ugyanis a kiválasztott, a tábor legharcratermettebb állata. „Még az oroszlán sem olyan jó erre, mint én”, gondolta, „hiába, itt csak az viszi valamire, aki együttműködik az emberrel”. A ló nem átlagos ló volt. Izmos testét bőr helyett arasznyi szőgekkel felkent fadeszkák fedték, valamint mérete is négy-ötszöröse volt a mezei lónak. Körbenézett a poros piactéren, mostanra mindenki becsukta a standját és hazament. A délutáni érkezése körüli örültekházának már nyoma sem volt. Az igazat megvallva, ez nem is igazán érdekelte; boldog volt, hogy hasában Akhilleusszal, valamint másik ötven görög harcossal győzelemre fogja vinni Hel-

HALL tetele:
Pontosan az egyik teljesül:
① Van TELJES PÁROSÍTÁS
② Található néhány LÁNY, akik
együttesen kevesebb FIÚBA
Szerelmese, mint ahányan vannak

lász. „Milyen jó, hogy ezen az oldalon állok” – gondolta, „a görögök kusza sátorlabirintusába még betalálni is nehéz lenne, nemhogy odaparkolni a királyi sátor elé.” Az ithakai hadúr ugyanis háromszor elismételtette vele a tervet: várkapu, főutca, kishíd, nagyhíd, piactér. Lassan az utolsó napsugár is alábukott, a környező házak sötétbe burkolóztak. „Végre lement a nap, most jön, hogy...hogya” azonban hiába erőlködött, csaknem jutott eszébe a következő lépés. „Nincs más, meg kell kérdezni a többieket” gondolta és nagy levegőt vett, hogy beszéljen az utastérbe. Ekkor azonban felszakadt a hasfala és a friss seben át ötvenegy csörgő-zörgő acélba burkolt hústömb lövellt ki a házak közé.

Szeszlér Dávid

(Romhányi József előző ötje után a)
Hatodik variáció

Kószált egy bús reggel tíz deka Camembert.
Semerre nem látszott sem állat, sem ember.
A fán ült a róka, farát nyomta hárság,
foga közt szorítván mesebeli társát.
Megszólalt a róka: – Megint egy új sz*rság?
Ezeket ki írja? Vigye el a kórság!
Mit bárki, ki kellőn művelt esetleg sejt:
hollónk lehullt, mint Aesopnál az átlag sajt.
Feljajdult a róka: – A mélység a majrém!
Leszédült s így lett a Camembertből sajtkrém.
Baja a rókának sajtra esvén nem lett,
Elzokogta hát, mi benne felgyülemlett:
– Unom a sajtot! Nincs hús, se hal, se homár?
Más koszt mikor lesz? Szólt a holló: – Sohamár!

Kovács Tamás nem táborozó
és *Szabó Liza* táborozó

»BUSZ«

Busz. Hát, a buszút, az bizony 12 óra. Vagy 10. De inkább 13. Ha néha lerobbanunk útközben és amúgy is tűz a nap, akkor meg pláne sok. Éppen ezért a „Mennyire jó ez a Székelyzsombori tábor?” kérdésre teljesen jogos azzal kezdeni a választ, hogy „Képzeld, annyira jó, hogy kétszer is kibírjuk érte a buszutat!” Persze a buszból látható táj gyönyörűsége sok kényelmetlenségért kárpótol. Az út legjobban várt pillanata (a pihenők mellett), az az, amikor a Zsombor felé menő kis úton először pillantjuk meg a székelyzsombori parasztvárat a hegytetőn.

»FAVÁGÁS«

A székelyzsombori hétköznapiok délelőtti munkával telnek. Reggeli végén, a csendet kérő pohárkocogtatás és Fenyő tanár úr „Jó reggelt kívánok!”-ja után mindenki jelentkezik valamire. Bozótot irtani a turistaúton, takarítani, konyhasnak, segíteni valahol a faluban, gyerekfoglalkozást tartani, ablakot, széket festeni, fát vágni, vagy épp ami jön.

»PAPÍRSÁRKÁNY«

A délutánok egy részét a szakkörök töltik ki. Idén volt irodalomszakkör, növénygyűjtögetős és rovarboncolós biológia szakkör, kézműves szakkör,

batikolás, táborkutatás és papírsárkány-készítés. Egy közeli domboldalon eregettük a sárkányokat. Lágyszél, szépséges dombok, jó társaság, valahol kolompol egy nyáj (mely nyáját őrző kutyák pár szerencsétlent, többek között e sorok íróját alaposan megkergették), magasan repülő sárkányok a naplementében... Kell ennél több?

»KIRÁNDULÓS«

Kirándulásból szerencsére jó sok volt idén. Közösén, az egész táborral bejártuk a falu melletti Őrhegyet. Ez Brassó megye széle, körülötte már Hargita

látszik. Elmentünk busszal a Szent Anna-tóhoz, ami csak pár óra utazást vett igénybe, de a tó és a környéke olyan szép, illetve a táborban éppen akkor fennálló krónikus vízhiány miatt úgy örültünk a fürdési lehetőségnek, hogy bármennyit elbuszoztunk volna érte.

Hétköznaponként a munkák mellett szoktak lenni kisebb, 10-12 fős biciklis kirándulások közelebbi helyekre: hosszas könyörgé-

sünk eredményeként volt ismét vargyasi kirándulás és a szerencsések elbiciklizhettek Homoródra és Mirkvásárra erődtemplomot nézni, a még szerencsebbek pedig eljutottak a közeli szénégetőkhöz is. A legszerencsebbek pedig mindezt le is írhatják:

Vargyas: Egész napos biciklis és gyalogos kirándulás a Vargyas-szurdokba. Kimerítő dolog, hegyre föl, hegyről le, szántóföldön, mezőn át, a tehénitató mellett egyenesen, a „Vigyázz, medvék!” táblánál jobbra. A patak mellett előre a barlangig, a barlangban előre ameddig merünk, utána pedig fürdés a patak egy gyönyörű kiszélesedésénél. Biciklivel át öt falun, több-a-kátyú-mint-az-út jellegű és tűzrőlpattant EU-s utakon.

HOMORÓD ÉS MIRKVÁSÁR

Két közeli település két gyönyörű erődtemplommal. Talán ez a legnehezebben leírható dolog. A Mirkvásári templom egyik tetőgerendája már letört, omladozik az egész, egy kilencvenvalahányas német újság a legfrissebb dolog az

egész templomban, meg egy fakereszt az oltáron, ami alatt már erősen rothad a padló. Egy bácsi nyitotta ki nekünk, állítása szerint ő az utolsó szász a faluban. A homoródi templomot legalább valamennyire használják, pár éve részben fel is újították. A felfedezőkedvnek persze nehéz határt szabni, az egyik torony tetőszerkezetében (amit hamarosan le fognak zárni, mert életveszélyes) sok ott járt nyoma mellett most már a „ZSAZS 2013” felirat is szerepel.

SZÉNÉGETŐK

Ez az egész egy meséből lépett elő. A falutól nem messze, az erdőben négy füstölgő hatalmas boksa egy napfényes tisztáson, kutyák, tyúkok, lakókocsi és igazi szénégetők. Melleg és nehéz levegője van, de a szénégetők esküsznek rá, hogy ez egészséges.

„TÁNCHÁZ”

Az esték igen változatosak szoktak lenni, van közös filmnézés, építészeti előadás (és igen, még építész diplomamunka is készült a zombori táborról!), egyetemisták meséltek az egyetemükről, régi zomborosok tartottak előadást, első este ismerkedés, utolsó este flekkenezés és búcsújáték, de a legjellemzőbbek mégis a táncházak. Magyar táncház, moldvai és zsidó táncok.

A zombori étkezésnek hagyománya és szertartása van. Idén nagy félelmek előzték meg a tábor, mert a hosszú évek óta főző két Marika néni nem vállalta a főzést (kétszer tíz napig 40-50 emberre, az tényleg nem könnyű), és ezért új szakács került a táborba. Új seprő jól seper, az egy dolog, de hogy főz? Jól. Nagyon jól, úgyhogy ez a tábor se a fogyókúráról szólt.

A szertartás része Fenyő tanár úr „mi lesz most” tematikájú beszédén kívül minden étkezés után színre lépő tábori postás, aki a táborozók egymásnak és a nyilvánosságnak szánt (meglepően nagy számú) leveleket kézbesíti, illetve olvassa fel.

Kovács Tamás (14.A)

Fotók: *Tóth Fruzsina*

Anyanyelvi tábor

Balatonakali – 2013 júniusa

Idén másodszorra voltam tagja a Balatonakalin rendezett anyanyelvi tábort szervezők népes csapatának. Ez a tábori forma mindig nagyon mozgalmas, a gyermekek forgataga lenyűgöző.

A csacsogó fruskák, csángóul cinkák, és az örökmozgó kislegények nagyon különböző kulturális és szociális közegekből érkeznek ide. A felvidéki Nagykaposról és a kárpátaljai Viskről tömbmagyarságban élő, magyar iskolába járó, többnyire iskolai teljesítményeik alapján kiválasztott tanulók jönnek. A kárpátaljai rahóiak és a csángóföldi forrófalvi gyerekek szórványban élnek, és anyanyelvi képzésük hiányos, sokszor nagycsaládból érkeznek, nem ritkán több testvér együtt. Közülük ki jobban, ki kevésbé érti és beszéli a tábor lakóit összekötő anyanyelvünk helyi változatait. A délelőtti játékos anyanyelvi foglalkozások tehát ennek megfelelően alakulnak. A folyékonyan beszélők idén népmesekincsünkkel és a Balaton mondavilágával ismerkedtek. A kezdők játékos nyelvi órákon vettek részt. A csoportok délelőtt több

Csángócskák Forrófalváról

Kárpátaljaiak Rahóból

A mágus délután sportol, focizik a gyerekekkel, a Ki mit tud? zsűritagjaként is szerepel és mindig a gyerekek közt forog. Felmerül a kérdés: Mikor pihen?

A délutáni programok gazdái az ifik. Már gyakorlottan húzzák elő tarsolyukból a különféle játékokat, és élvezik, hogy ők a nagyok, hogy adhatnak, hogy a kicsik rajtuk csüggnek, hogy néha darabokra szaggatják őket. Minden játékban benne vannak! Az idén az időjárás nem kedvezett a strandolásnak, így sokkal több hárult rájuk, mint máskor, de ők állták a sarat a rajok vezetőiként és játékmesterekként is. Gratulálunk nekik és köszönjük munkájukat!

A búcsú perceiben a tábor munkájában részt vevő tanárként júniusban abban reménykedtem, hogy a kimagaslóan tehetséges és örökké kíváncsi vendég gyerekek és a velük utazó kollégák közül néhányat viszontlátok majd Klézsén. Szerencsére ez a vágyam valóra vált. Az pedig nem kérdés, hogy

sok kollégámmal együtt örömmel elmegyünk újra és újra Akaliba ... ha pénzügyi támogatóink továbbra is segítik a munkát. Úgy legyen!

Idén a következő ifik és tanárok voltak a táborban, illetve szervezték a háttérből a tábor munkáját:

Dicházi Rita, Csomor Marcell, Kassai Mirtill, Molnár Milán, Nguyen Hong Phuc (Toto), Piovano Laura (Lola), immár 9.A-sok és Perger Ilma, ötödikes.

Matskási Emőke, Balassa Erzsébet, Holló-Szabó Ferenc, Lövey Éva, Monostori Zsuzsa, Szabó Emese, Zimmermann Henriette és ...

... *Nyakas Tünde*

Ide gyere, ne oda! – Klézse,¹ 2013

*Ide gyere, ne oda, ne a szomszéd faluba,
mer' a szomszéd faluba' nincs ilyen jó muzsika!*
(csujogató, a 2013-as klézsei tábor hivatalos csatakiáltása)

Klészse – kis falu az Óperenciás tengeren de még az üveghegyen is túl, ahol a kurtafarkú malac túr, azaz Bákó megyében 800 kilométerre Budapesttől. Csángó-magyarok élnek ott és a környező falvakban. Ezelőtt még nem jártam erre, de kollégáim, akikkel augusztusban odautaztam, már kiválóan ismerik a terepet, majdnem olyan jól, mint a tenyerüket... Tomcsányi Péter és Balassa Erzsí is többször levezették már a távot, és évről évre visszatérnek ... a tett színhelyére, ami egyet jelent a tettek mezejével. Évről évre ismétlődnek ezek a tettek: a barátkozás, az anyanyelvelés gesztusai, a közös kézműveskedés, színpadi produkciók, ének és tánc, ... és évről évre egyre többen kíváncsiak ezekre a tettekre. Kezdetekben húszan-harmincan ha voltak a faluból a Ma-

¹ A tábor részesei: Farkasházi Zsanett, Honti Kristóf és Nagy Anasztázia, immár 9.A osztályosok; Deák Ábel, König Balázs, Pünkösti Noémi és Stark Attila, immár 12.A-sok; Perger Ilma, immár ötödikes külsős; és akik nélkül a gyerekeket nem engedték volna el: Balassa Erzsébet, Nyakas Tünde, Szabó Emese és Tomcsányi Péter.

Pénteki fellépés

gyar Házba érkező gyerekek, idén hetvenen jöttek napról napra, hétfőtől péntekig Klézséről és néhány környező településről a délelőtti foglalkozásokra.

Harmadik kollégám, Szabó Emese is otthonosan mozog Romániában, hiszen Désen nőtt föl, és színésznőként otthon érzi magát a színpadon is, így ő rendezi majd a pénteki meseelőadást. A velünk táborozó ifik között is akadnak visszaesők, de azért vannak olyanok is, akik éppen olyan újoncok, mint én.

A napunk reggelivel indul, aztán rögtön készülünk az anyanyelvi foglalkozásokra. Idén négy csoport alakul. Mindegyiket két ifi és egy tanár vezeti.

Miután megérkeznek a gyerekek, az első napon megtanult csatakiáltásunkkal üdvözljük egymást, és párcserélő táncot táncolunk, amihez Ábel gitározik.

A foglalkozásokon nyelvi játékokat játszunk, énekeket, mondókákat tanulunk a helybeli gyerekekkel, akik közt vannak olyanok, akik folyékonyan beszélik a magyar nyelvet – ők általában magyar iskolába járnak, vagy rész-

Japán foci

ben otthon részben a magyar házban, a nyelvi órákon és hagyományőrző körökben hallanak magyar szót –, mások elég jól értik, de alig beszélik anyanyelvünket, és vannak olyanok is, akiknek még a megértése is gondot okoz. Sőt akadnak megfigyelők is, akik nem értenek és nem is beszélnek magyarul, de az események idevonzzák őket – nekik a barátaik tolmácsolnak. A mi csoportunkban mind a négyféle eset

Kézműveskedés

előfordul, és több korosztály van együtt az óvodásoktól a felső tagozatos kis- és nagy-kamaszokig. Sok fejtörést okoz, hogy milyen játékokat találjunk ki. Ráadásul pénteken minden csoport fellép egy kisebb produkcióval. Mi Móricz Zsigmond *A török és a tehenek* című ismert gyerekkversét tanuljuk meg. Nem egyszerű a memorizálás! Az anyanyelvi játékok után mindenki kiözlöklik a kertbe játszani, az ifik rengeteg csapatjátékot és sportjátékot ismernek, a fő kedvenc a ja-

pán foci. A házban pedig gyöngyöt fűznek, papírvirágot hajtogatnak, szönek-fonnak, rajzolnak a gyerekek.

Van még egy színjátszó csoport is, akik *A só* című mesét állítják színre Emesével, a színészek a négy csoport legjobban beszélő gyermekei közül kerülnek ki.

Délben a gyerekek hazamennek. A szomszéd faluból érkezőket Péter és Erzsi fuvarozza reggel és délben.

Ezután ebéd, pakolás, csendes pihenő és néha egy kicsit kiruccanunk a környékre, a Kárpátokban eredő és a Dunába ömlő Szeret folyó partjára, Külsőrekecsinbe, Magyarfaluba, a legkeletibb csángó-magyar településre, vagy megmásszuk a Klézse melletti Táltos-hegyet. Este vacsora és beszélgetések... és a várva várt alvás! Így zajlanak a „hétköznapiak”.

Péntek délután pedig fellépés. Mind a négy csoport bemutatja, amit tanult: éneket, verset, a színjátszók pedig a mesét. A nézőközönségben ott vannak a szülők és azok a helyi tanítók és hagyományőrök is, akik a Szeret-Klézse Alapítvány támogatásával egész évben áldozatos munkával szervezik a csángó-magyarok közösségi megmozdulásait és a magyar nyelv oktatását. Mi csak egy hétre jöttünk... ki először... ki vissza. Ám aki egyszer itt járt, az visszatér és újból a tettek mezejére lép, és ámul: „Olyan itt, mint a mesében!” Egyszer volt, hol nem volt... mese volt? Aki nem tudja, járjon utána!

Nyakas Tünde

Mit csinálunk, amikor nem csinálunk semmit?

(Pillanatkép egy ifi szemszögéből)

A csapat összeállt. A lányok rajzolnak, a fiúk a szerepeikre készülnek, mások díszleteket csinálnak. Mindenki a nagy eseményre készül, az utolsó nagy bemutatóra, ahol mindenki láthatja majd mivel foglalkozott a másik. A csapatok éjt nappallá téve dolgoznak, hogy előkelő helyett foglaljanak el a ranglét-rán. A feszültség tapintható, a levegő mindenhol izzik, a csapatvezetők fejvesztve rohangálnak ollóért, tűzőgépert, ceruzáért. Én pedig, tanácstalanul ülök egy padon. Miért? Mert az én embereimnek megint nincs kedvük munkához látni. Na jó, kicsit túlzok, tulajdonképpen dolgoznak, csak nem azon, amin kéne nekik. A csángók gyöngyöt fűznek, amiket majd később ők maguk fognak hordani, hiszen minek foglalkozzanak holmi előadással, ha saját magukat is tudják szórakoztatni. Így hát bent ülünk, kint esik az eső. A hatodik nap környékén már félig-meddig fel is adtam, inkább hagyom őket játszani, botokat faragni, gyöngyöt fűzni. Elvégre, ha már idejöttek Szlovákiá-

ból, Ukrajnából és persze Moldovából, akkor miért csinálnák azt, amit én mondok nekik. Hagyjuk inkább őket élvezni ezt a pár napot. Szabó Emese tanárnő jön oda hozzám, kérdi hogyan állunk a produkcióval. Panaszkodva vázolom a helyzetet, azaz hogy a neveletlen csapatom nem hallgat rám, és inkább elszórakoztatják magukat a kirakósokkal és a többi játékkal. Persze a tanárnő nem hagyhatja, hogy az egyik csapat ne készüljön el az előadásával, ezért megpróbálunk ketten valamiféle megoldást kiötlölni. A tanárnő persze ki is találja: egy olyan dolog kell, amiben semmit nem kell majd csinálniuk. Az ötlet: egy múzeum, amiben a kiállítási tárgyak maguk a gyerekek, és azt mutatja be, mi a kedvenc időtöltésük. Zseniális! Az ötlet, hogy tulajdonképpen semmit nem kell csinálniuk, nagy népszerűsége tett szert a csapatban. Mária és Ágnes kalózként viaskodhattak egymással, Leila produkciója nem állt másból, mint abból, hogy késsel és villával eszik a chipset és Milka-csokit, Gyula farigcsálhatott egy tucat hosszú botot, Edit és Kamilla pedig aludhattak.

Tökéletes előadás volt. A közönség és a csapat is egyaránt meg volt elégedve és egy egész jó negyedik helyet sikerült végül megszereznünk. A srácok – bár a munka nem volt felhőtlen, még kisebb veszekedések is előfordultak – pozitív élményekkel mentek haza. Ez a tábor lényege, hogy jó élményekkel gazdagítsuk az idelátogató fiúkat és lányokat.

Molnár Milán (10.A)

Irodalmi Verseny – határok nélkül

A Kinyílik a világ Alapítvány támogatásával 2013-ban nyolcadik alkalommal került sor a Petőfi Sándor Irodalmi Versenyre. Az évek során egyre több határon túli iskola kapcsolódott be a programba, és a budapesti szervezők köre is kibővült. 2006-ban még csak Kárpátaljáról érkeztek a gyerekek az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolába, 2012-ben pedig Kárpátalja mellett Erdély, Felvidék és Újvidék is kiváló diákokkal képviseltette magát. 2013-ban egy újabb felvidéki iskola is jelentkezett a versenyre. Iskolánk mellett bekapcsolódott a szervezésbe a Baár-Madas Református Gimnázium is: szállást biztosítottak a gyerekeknek és Gergely Magdolna magyar szakos tanárnő részt vett a programokban is.

A verseny menete a hagyományokhoz hűen alakult. Az első fordulóban mindenki a saját iskolájában egy írásbeli feladatlapot töltött ki az olvasott művek alapján. Az 5-6. osztályosok Varró Dániel *Túl a Maszat-hegyen* és

Jókai Mór *A nagyenyedi két fűzfa* című művét, míg a 7-8. osztályosok Weöres Sándor *Az éjszaka csodái* és Móricz Zsigmond *Pillangó* című alkotását olvasták. A legjobb feladatlapokat kitöltők háromnapos budapesti utazást nyertek. A három nap alatt sort kerítettünk a verseny döntőjére is, ami szóbeli és írásbeli részből állt. A lényeg azonban nem a versengés, hanem az együtt töltött idő, az egymástól tanulás és egymás megismerése volt.

A három nap alatt közösen elmentünk a budai várba és a belvárosba. A Magyar Nemzeti Galériában nagyszerű vezetéssel tekintettük meg a Munkácsy Mihály életművét bemutató kiállítást, a Petőfi Irodalmi Múzeumban pedig bejárhattuk a teljes palotát, és megnézhattuk az új Petőfi Sándor Kiállítást is. A verseny döntőjére ebben az évben a Baár-Madas Református Gimnáziumban került sor. A nyitó ünnepi műsort egy szoboravatás és koszorúzás követte. Az életfát jelképező szoborra a versenyzők feltűzhatték az iskolájukat jelképező szalagot. A megható pillanatok után következett a verseny, ahol Gergely Magdolna, Törzsök Édua és Bódi Ágnes mellett a Baár-Madas Református Gimnázium néhány kiváló diákja is részt vett a zsűriben. A hivatalos verseny után a ver-

senyző gyerekek saját tájegységük költőinek versét mondták el, a zsűri a művészi szavakat különdíjakkal jutalmazta. A verseny eredményhirdetése június negyedikén, a nemzeti összetartozás napján volt az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium dísztermében, ahol előtte együtt emlékeztünk a történelmi évfordulóra.

Ezek alatt a programok alatt mindannyian átéltük, határon túliak és budapestiek, diákok és tanárok, hogy habár országhatárok választanak el bennünket egymástól, de kultúránk és nyelvünk közös. Ez pedig – ne feledjük – elszakíthatatlan kapcsolatot teremt közöttünk.

Törzsök Édua

A PETŐFI SÁNDOR IRODALMI VERSENY BUDAPESTI DÖNTŐJÉNEK EREDMÉNYEI

I. KATEGÓRIA (5. ÉS 6. OSZTÁLYOSOK)

1. helyezett *Katona Sára* (Zenta)
2. helyezett *Ababázi Balázs* (Nagykapos)
3. helyezett *Szabó Noémi* (Horgos)

II. KATEGÓRIA (7. ÉS 8. OSZTÁLYOSOK)

1. helyezettek *Szeles Evelin* (Visk)
Horváth Kátai Krisztina (Zenta)
2. helyezett *Somogyi Anett* (Horgos)
3. helyezett *Sütő Zsanett* (Visk)

KÖZÖNSÉGSZAVAZATOK

- I. kategória *Katona Sára* (Zenta)
- II. kategória *Somogyi Anett* (Horgos)

DICSÉRETEK

A legszebb szavazatok:

- I. kategória *Chis Kriszta Laura* (Sepsiszentgyörgy)
Matyi Nikolás (Nagyszelmenc)
- II. kategória *Horváth Kátai Krisztina* (Zenta)
Ábel Krisztina (Nagykapos)

A legjobb írásbeli dolgozatok:

- I. kategória *Chis Kriszta Laura* (Sepsiszentgyörgy)
Wenzl Klaudia (Sepsiszentgyörgy)
- II. kategória *Horváth Kátai Krisztina* (Zenta)
Törteli Judit (Zenta)

Beszámoló a „Kinyílik a világ” Alapítvány 2012/13. évi működéséről

AZ ALAPÍTVÁNY KÖZHASZNÚ CÉLJAI KÖZÉ TARTOZNAK

- Esélyegyenlőség biztosítása a kisebbségben élő magyar fiatalság számára, az anyanyelvi tudásuk fejlesztésével.
- A nyelvi hátrányos helyzetből érkező fiatalok integrálódásának elősegítése az anyanyelvi felsőoktatásba.
- Budapesti diákok szociális érzékenységeinek fejlesztése az elmaradottabb területekről érkező diákokkal való kapcsolatteremtés által.

A projekt részei: a Petőfi Sándor Irodalmi Verseny, a Kulturális Örökség Tábor Budapest, az Anyanyelvi tábor Balatonakaliban és a Moldvai Hagyományörző Tábor Klézsén. A projekt nagyobb ívű áttekintése azért is szükséges, mert a programok sokszor egymásba fonódnak, a programokban dolgozó pedagógusok és diákok egy emberként dolgoznak a projekt sikeressége érdekében.

A PROJEKT ÁTTEKINTÉSE

A Petőfi Irodalmi Verseny döntője (2013. június 3–5.): Kárpátaljáról, Felvidékről, Erdélyből és Délvidékről érkezett versenyzők 5-6., illetve 7-8. osztályos korosztályban mérték össze tudásukat előre megadott magyar irodalmi művek alapján. A budapesti döntő után a diákok gálaműsor keretében mutatták be tudásukat és vehették át díjaikat.

A Kulturális Örökség Táborának (2013. június 18 – 21.) programja már sokkal szorosabban kapcsolódik az Anyanyelvi Táborhoz, hiszen a budapesti tábor határon túli résztvevői megegyeznek a balatonakali tábor résztvevőivel. A tábor résztvevői Felvidékről, Kárpátaljáról és Moldvából érkeztek. A résztvevőket Budapest a radnóti diákok családjai látták vendégül. Itt tartózkodásuk ideje alatt megtekintették Budapest emblematisztikus történelmi helyszíneit, a királyi várat, a Hősök terét, a Parlamentet és a Nemzeti Múzeumot. A négy nap koronájaként, a Radnóti dísztermében mutatták be azt a műsort, amellyel már több hónapja készültek a tanítónők/vezetők segítségével, saját környezetükre és kultúrájukra támaszkodva. A műsor sokszínűsége nemcsak a vendégül látó szülőket, de az iskola tanárait és tanítványait is évről évre lenyűgözi.

A vendégek nevében: Pál Judit és Dancs Éva kísérőtanárok leveléből idézek:

„Ezúton szeretnénk kifejezni köszönetünket a Radnóti Gimnázium Igazgatóságának, a „Kinyílik a Világ” Alapítvány kuratóriumának, hogy évről-évre otthon érezhetjük magunkat az iskola falai között, és élvezhetjük szeretetteljes vendégszeretetüket. Köszönjük az iskola azon tanárainak, akik gondos munkával, fáradhatatlanul, önzetlen szeretettel, nagy hivatástudattal szervezik a tábor életét.

Nagy-nagy köszönettel tartozunk a szülői közösségnek, akik lehetővé tették, hogy gyermekeink meghitt családi környezetben tölthessék a budapesti napokat. Hálásak vagyunk minden egyes fogadószüelőnek, hogy időt, fáradságot nem ismervé foglalkoztak gyerekeinkkel, gondoskodással, szeretettel vették őket körül, ami nem könnyű a gondokkal teli világunkban.”

A budapesti tartózkodás után a tábor résztvevői Balatonakalira „költöztek át” az Anyanyelvi Táborba (június 22–29.), ahol a radnóti tanárok és radnóti diákok segítségével vettek részt különböző játékos, interaktív nyelvórákon és vetélkedőkön, programokon.

A projekt negyedik része a Klézsén megrendezett Moldvai Hagyományőrző Tábor (augusztus 3–11.), ahol a klézsei és a forrófalvai gyermekek, ugyancsak radnóti diákok és tanárok segítségével, délelőtti nyelvórákon és játékos foglalkozásokon vettek részt.

Összességében úgy látom, a tábor eseményei, programjai megerősítették az összes résztvevőben azt a gondolatot, hogy a közös nyelvünk összeköt minket és a nyelv által olyan élményekben lehet részünk, amelyekért érdemes harcolni.

A projekt a Bethlen Gábor Alapkezelő egymillió forintos pályázati támogatásával valósult meg.

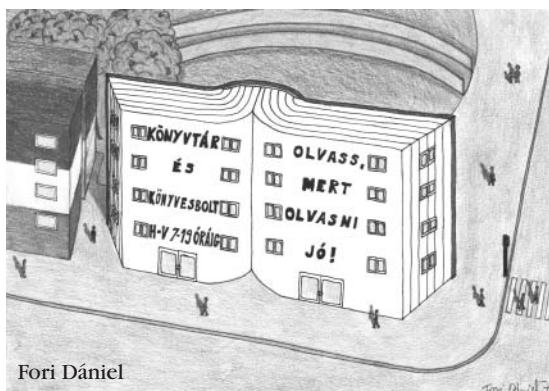

BETHLEN GÁBOR
Alap

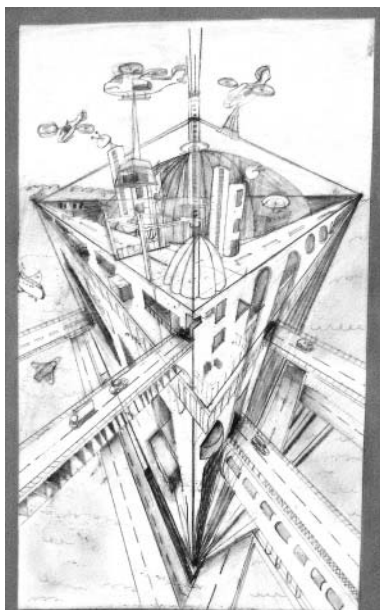
Dr. Matskási Istvánné
a kuratórium elnöke

Summary

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.
- ❖ Among them you can find the opening page by headmaster Dr. Katalin Molnár about traditions in school.
- ❖ Alumnus Benedek Kurdi, student of sociology wrote an article for the yearbook about experiment and theory of prejudice, stereotype, and discrimination. The main ideas were shown in one of the summer camps.
- ❖ There is a report on volunteering, and another one on an international project, YEEF.
- ❖ The previous school year was unique: charity by parents and alumni and charity events financed much of the essential expenses, due to the diminishing budget from the state. You can see and read about some of the cultural events.
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.
- ❖ Results in poetry are proved by poems themselves.
- ❖ It is our happy duty to *celebrate* Anikó Széplaki's prize.
- ❖ It is our saddest duty to bid farewell to Mrs. Inci Szinyákovics, librarian, Mrs. Csákány, who was a teacher of physics long time ago and Mr. Bálint Simon, the legendary teacher of geography.
- ❖ The school day was dedicated to *cultures* in various parts of the globe.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

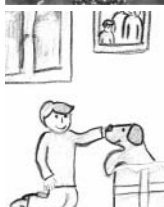
Fori Dániel

Markovits Tamás

Tóth Lili

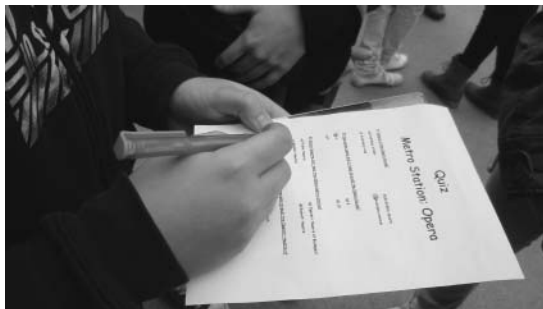

Vitai Kitti

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building

housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.

- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.

- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.

- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.

- Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les don-

nées statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans. Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

– L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

– En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les système de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et à s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

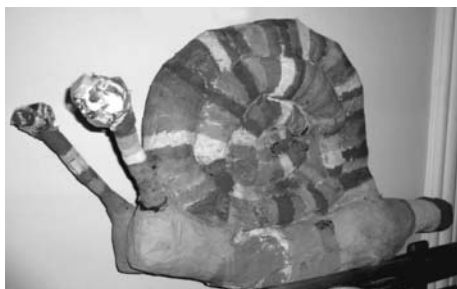
Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent

aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur

ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre Pace Messenger à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études

pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer, auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf

Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici dell direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha

inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questi corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buoni risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buoni punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione aquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del

instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

– El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.

– En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.

– El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.

– El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.

– El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y esto es la tarea básica de la secundaria.

– Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institu-

tos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblio-

teca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos auto-organizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

dr. Molnár Katalin: Hagyományainkról	7
Az iskola dolgozói és tanulói 2013/2014	10
Versenyeredményeink 2012–2013. tanév	31
A 2012–2013. tanév díjai	38
Radnóti versenyek legjobbjai 2012–2013. tanév	39
Egressy Kata: Radnóti Hálózat	44
„A napszemüvegemtől színes a táj”	45
Nagy siker – bármiben is mérjük	47
Frankó Ágnes: Csomagot kaptunk!	48
Csuhai István: „Mi történt?” – <i>Messzeringó</i> 2013. október 22-én	50
Ahol nem volt idén vakáció: az alagsor	52
Tantermek	53
Kulturális Örökség Napja az iskolában is	54
Téglajegy, örökbefogadás	55
A Radnóti Zuglóban van	57
Köszönjük!	58
Búcsú Inci nénitől	59
Búcsúzunk – Csákány Antalné, Jutka	61
Simon Bálint (1931–2013)	62
A Beke Manó díj második fokozatában részesült Széplaki Györgyné tanárnő	63
Kitüntetések tehetséggondozásért – Dávid Anna és Weltner Mariann	65
Örökös tagság	66
Kurdi Benedek: A hallgatás ára	68
Sárvár – diákírók, diákköltők	78
Kemény Zsófi versei	79
Fekete Marcell versei	84
Tudományos előadások	88
Brundibár	90
Állatságok: a 7.A és 7.B projektje	91
Mesemondóverseny	92
Gács Anna: Időutazás, másképpen	93

Zimmermann Henriette, Munkácsi Tamás: Ne gondold, óh, ne...	96
Egy „reneszánsz hokis” kitüntetése: Köles Kata 12.A	98
Pejtsik Júlia, Lengyel Zsuzsa: Az iskolai közösségi szolgálat a Radnótiban	99
Aktív Európai Emlékezet	102
Fekete Marcell: YEEF Projekt, 2012–2014	108
Tudományos diáknapok	110
Bemutatkozik az 1. osztály	111
Bemutatkozik az 5.A	113
Bemutatkozik az 5.B	114
Bemutatkozik a 6.A	116
Bemutatkozik a 6.B	117
Bemutatkozik a 7.A	119
Bemutatkozik a 7.C	124
Bemutatkozik a 7.NY	127
Bemutatkozik a 8.A	128
Bemutatkozik a 8.B	131
Bemutatkozik a 9.B	134
Bemutatkozik a 9.C	137
Bemutatkozik a 10.C	141
Bemutatkozik a 12.A	143
Bemutatkozik a 13.A	144
Virág Anna Zsófia, Szabó Sára: Nomád 2013	145
Mizsei Berta: TermKut 2013	148
Gatter Herta: 78É	151
Kovács Tamás, Szabó Liza: Ósükösd 2013 egy nem táborozó szemével és egy táborozó jegyzeteivel	153
Kovács Tamás: Székelyzsombor 2013	159
Nyakas Tünde: Anyanyelvi tábor	162
Nyakas Tünde: Ide gyere, ne oda! – Klézse, 2013	164
Molnár Milán: Mit csinálunk, amikor nem csinálunk semmit?	167
Törzsök Édua: Irodalmi Verseny – határok nélkül	169
Matskási Istvánné: Beszámoló a „Kinyílik a világ” Alapítvány 2012/13. évi működéséről	172
Summary	174
ELTE Radnóti Miklós School	176
Brève présentation de l'école	180
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	184
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	188
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	191

A 2013-as (tan)évre országszerte sokan fognak élénken emlékezni. Új NAT, kerettanterv, tankönyvrendelés, erkölcsstan, napi testnevelés, kényszernyugdíj, életpálya.

A Radnótiban azért emlékezetes ez az év, mert – kényszerből bár, de a hátrányt erénnyé kovácsolva – kialakult, kialakulóban van egy állandó segítő háló. *Messzeringó*, öregdiákok, szülők, érdeklődők – effélékkel is tele a jelen Évkönyv. Téglajegyet vesz rektor, polgármester. Az 1% megint csúcsot dönt. A honlap látogatottsága meglepően magas.

És persze azt is tudjuk, hogy – Tomcsányi Péter 10 éves sikeres igazgatói munkáját befejezván – dr. Molnár Katalin lett az igazgató.

És 2013-ban is rengeteg, élményben gazdag táborban jártak a diákok; sikeresen érettségiztek a végzősök; ügyes projektmunkával zárták sokan a tanévet; tömegek nyelvvizsgáznak – és mindenki tanul, tanít legjobb tudása szerint. Nem igaz, hogy a körülményektől függetlenül tudja magát az iskola. De ha Zorán és Parti Nagy Lajos jön a hívó szóra és tele a díszterem, ha a versenyeken sokan indulnak és sokan tovább is jutnak, ha sokszoros a túljelentkezés minden képzési formára, ha a délutáni programokon nyüzsi van, ha a könyvtár sosem üres és tudományos előadásokra is nagy terem kell, akkor a baj nálunk nem érintett mélyebb rétegeket.

Névadónk versei sokunkban szólnak. A *Himnusz a békéről* végét idézzük:

s arany napoknak alján pattanó
labdák körül gomolygó gombolyag,
gyereksereg visong; a réteken
zászlós sörényü, csillogó lovak
száguldanak a hulló nap felé!
s fejünk felett surrog és csivog
a fecskefészkektől sötét ereszt!
Így lesz-e? Így! Mert egyszer béke lesz.

Ó, tarts ki addig lélek, védekezz!

Atyóci Kíra	Csátrai Katalin	Füredi	Ilgas Katalin	Kósa Áron Tamás	Mészáros Balázs	Óri Eszter Anna	Solt Eszter	Tási Vince
Acádý József	Csátrai Lilla	Gál Adrián	Ilgas Mihály	Kósa Kitti Lilla	Mészáros Ferencné	Pálóczi Bánszory Katalin	Solti István	Temesi András
Acádý Zsófia	Csikó Richárd Krisztián	Gálambos Lorint	Imre Lukács	Kósa Tamás Norbert	Mézes Marcelld Ádám	Pálugási Sára	Szolgay Györgyné	Temesvári Beáta
Adorján Viktória	Csényi Péter Benedek	Gálcsa Dorina	Köblös Anna	Köblös Anna	Miklósy Tamás	Pamlyi Rebeka	Somogyi Gábor Borbála	Temesvári Fanni
Agró Vilmos Károly	Gálik Ádám	Gálik Ádám	Köblös Anna Judit	Köblös József	Papayóvinyi Mária	Papp Anna Dóra	Székely Györgyi Pál	Temesvári Péter
Alexandrosz Dániel	Csekény Szabolcs András	Gaspárics Kata	Kovács-Kegyri Míra Judit	Köblös József	Papp Borbála	Papp Borbála	Székely Tamás	Thörcz Péter
Almási Bence Ákos	Csengeri Bernát András	Gatter Herta	Iván Károly	Köves Katalin	Papp Borbála Sára	Papp Borbála Sára	Szós Hanna Mirtill	Tihanyi Dániel
Almási-Késelyes Konrad	Csevey Zsuzsanna	Gazdag-Györi Zsófi	Iványiné Harató Ágnes	Köves Mária	Pálóczi Bálint Márk	Pálóczi Bálint Márk	Szós Kende Máté	Timár Anna
Ambrós Anna Mirtill	Csik Csabáné	Gazdag-Györi Zsombor	J. Tóth Edit	Köves Károly	Parkos Anna Sára	Parkos Anna Sára	Szolosy Dóra	Timár Anna Eszter
Ambrus Kornél	Csik Simonné	Gál István Marcell	J. Tóth Judit	Kövecz Réka	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Szós Dániel	Tóbiás Hanna Eszrebet
Antal Balázs Miklós	Csókányi Tünde	Gáspár Anna	Jakab Zoltán	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Péter Zoltán	Tóbiás Judit
Antal Lénárd Sándor	Teszló	Gáspár Miklós	Jakab Zoltán	Kövecz Katalin	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Hannah Natalie	Tómosynyi Péter
Aranyó Adrián	Csomor Marcell	Gáspár Zsófia	Jakabcs Zsófi Gábor	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Stadler Benedek	Tomon Balázs
Aranyósy Ádám	Csomor Sándor	Gebeti Rita	Jarics Máté	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Stark Attila	Tordai Dániel
Aranyósy Blanka	Gonka Zsófi	Gécsek Tamás	Jambor Regina	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Stefán Boldizsár Mihály	Tordai Dorottya
Asztalos Anna	Goncs Csaba Zoltán	Geddes Anna	Jankó Anett Fanni	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Borbála	Tóth György
Ató Sonja Lilla	Gótszál Mihály Benedek	Geddes Mihály Attila	Jankó György Levente	Kövecz Mária	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Dániel Jonathán	Tóth Hanna Fruzsina
Asbóth Anna	Csöregi András Gábor	Gelléri Pál Gáspár	Jászonyi Józsa Judit	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Strébel Tamara Eszter	Tóssogi Ádám
Asbóth Hanna Ágnes	Csuhai Miklós	Gerencsér Dorottya	Jekely Boldizsár Lajos	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Strébel Eszter Veronika	Tóssogi Eszter
Asbóth Józsa Katalin	Dán Katalin	Gerencsér Zsófia	Jinda Mirtill	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Eszter Veronika	Tóth Dorottya
Aszenov Bogdan Peter	Dancz Péter	Gerlei Anna Eszter	Jóhácz Krisztina	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Gábor Márk	Tóth Dóra Fanni
Asztalos István Benedek	Darvas Istváné	Géresi Péter István	Jordán Balázs	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Péter Zoltán	Tóth Eszter
Bajnai András	Darvas György Erik	Gérecs Emőke Zsannet	Jurcsák Kornél	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Tibor Máté	Tóth Erka
Bajnai Zsófia	Darvas Kristóf Márk	Gidály Hanna	Jurcsák Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Anna Alexandra	Tóth Fruzsina Kitti
Bakó Dorottya	Daubek Andrea	Gintli Fruzsina Anna	Jurcsák Csenge Lili	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Máté Zoltán	Tóth Kriszta Gábor
Bakó Főla	Dávid Anna	Gintli Tamás Sebestyén	Káló Zsófia Dóra	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Stefán Dániel	Tóth Lilla Rebeka
Bakó Lilla	Deák Ábel	Gondó Benedek	Kalocsai Adél Krisztina	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Péter Zoltán	Tóth Márk
Bakó Benedek	Deák Benedek	Gondó Miklós	Kalocsai Csenge Viktória	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Anna Mária	Tóth Péter Zoltán
Bakos Noémi	Demeter Tamás	Gonda Viktória	Kaminkov Péter	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Ábel Máté	Tóth Róbert
Baksa Barnabás	Demetovics Benjamin	Gózon Mária	Kanti Vivien	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Ágoston	Tóth Tivadar
Balassa Zsolt	Demetovics Hanna	Gózon Mária	Kapolyi Valentin	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Székely Ártúr	Tóth Viktória
Balassa Dénes Robert	Demók Attila	Gózon Sándor	Kapanyos Mária	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pham Dien Hang	Tóth-Bolyonyi Iván
Balassa Károly Dóra	Derényi Anna	Gózon Sándor	Kapanyos Mária	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pham Dien Hang	Tóth-Bolyonyi Iván
Balázs Miklós Attila	Derényi Róbert	Gózon Sándor	Kapanyos Mária	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pintér Barnabás	Tóth Benedek
Balla Kriszta	Deres Johanna	Gódy Krisztina	Karakas Benedek Kellton	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Piovano Laura Katalin	Tóth Borbála Sára
Balla Olivér	Gömöri Bertalan	Gódy Krisztina	Karakas Kollma Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Piros Dóra	Tóth Borbála Sára
Balla Szabolcs	Gógh Lilla Anna	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zoltán	Pólos Mária	Tóth Borbála Sára
Barczi Ákos	Diczsián András	Gógh Lilla Anna	Kardos Zoltán	Kövecz Balázs	Patrík-Pirk Zoltán	Patrík-Pirk Zolt		